

Sama, Cầu Tiếp Kịch!

Contents

Sama, Cầu Tiếp Kịch!	1
1. Chương 1: Lại Bị Cự Tuyệt Nữa Rồi!	1
2. Chương 2: Cái Gọi Là Fan Cuồng~	9
3. Chương 3: Chủ Nhân Của Bé Mèo	16
4. Chương 4: Hóa Ra Là Nam Thần	24
5. Chương 5: ,bánh Mì Tiểu Thiên Sứ	33
6. Chương 6: Cp Tra Cùng Bị Tra	44
7. Chương 7: Nam Thần Thực Sự Biết Nấu Cơm	51
8. Chương 8: Jq Của Hai Sama	59
9. Chương 9: Jq Bắt Nguồn Từ Mèo Con	70
10. Chương 10: Thu Âm H Gì Gì Đó	78
11. Chương 11: Lần Đầu Tới Thăm Nhà Nam Thần	87
12. Chương 12: Lần Đầu Tiên Của Sama	95
13. Chương 13: Cùng Đi Du Lịch Đi	104
14. Chương 14: Kế Hoạch Sinh Nhật Bí Mật	111
15. Chương 15: Tặng Cho Nam Thần Niềm Kinh Hỉ Thật Lớn	118
16. Chương 16: Thỏ Lộ Bất Ngờ	128
17. Chương 17: Về Ra Mắt Ba Mẹ Đi	139
18. Chương 18: Hạ Vũ, Em Nhớ Anh	148
19. Chương 19: Tô Lý, Anh Yêu Em	160
20. Chương 20: Em Muốn Ở Bên Anh, Mãi Mãi	167
21. Chương 21: Phiên Ngoại Chi Học Nấu Ăn	178
22. Chương 22: Phiên Ngoại Chi Nam Thần	184

Sama, Cầu Tiếp Kịch!

Giới thiệu

Tựa gốc: [Võng phôi] Sỏa mụ, cầu tiếp kịch!Biên tập : Ốc Tình trạng bản gốc : Hoàn 20 chương + 2 PN Thể loại : Võng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sama-cau-tiep-kich>

1. Chương 1: Lại Bị Cự Tuyệt Nữa Rồi!

Chủ đề: Xin hỏi mọi người đã bao giờ bị cùng một CV cự tuyệt rất nhiều lần chưa?

Lầu chính: Lầu chủ là một chuẩn bị trong suốt(1) đáng thương, bộ kịch tôi làm chuẩn bị này đã bị CV kia

cự tuyệt 15 lần, vị ấy không chịu tiếp kịch của tôi Cầu giúp đỡ, cầu an ủi.

1L: Sờ sờ LZ, nếu không thì thử đổi người khác xem sao.

2L: Vốn cho rằng tôi bị cự tuyệt 8 lần đã là đau khổ lắm rồi, không ngờ còn có LZ.

12L: Cho tới bây giờ hầu hết mọi người đều bị cự tuyệt một lần liền tìm người khác, LZ thật nghị lực! m(__)m

27L: Lần thứ 3 đi ngang qua...

30L: Lần thứ 7 thôi qua...

32L: Lần thứ 14, LZ tôi vẫn không thể nào giúp được.

40L: Loại vấn đề này chẳng lẽ là @Sơ Ly sama sao _

41L: Lầu trên dừng chân! Sơ Ly sama có chuyện gì?

42L: Dựa theo cách nói của anh 40, lẽ nào số lần Sơ Ly sama cầu người ta tiếp kịch bị cự tuyệt đã vượt quá 15 lần? Σ(Không thể nào?

100L: Lâu như vậy còn không thấy chân tướng, 40L sai rồi?

Sơ Ly: Ô sama, chào buổi tối *nháy mắt*

Ô che mưa: Tiểu Ly, chào buổi tối.

Sơ Ly: Sama gần đây có rảnh rồi lúc nào không?

Ô che mưa: Có chuyện gì sao?

Sơ Ly: Sama, tôi đang có một bộ kịch đam mỹ hiện đại rất hay, nhẹ nhàng, ấm áp, HE, ôn nhu mỹ công, rất rất rất rất rất thích hợp với anh. Vậy nên, ờm... Ô che mưa sama, cầu tiếp kịch! *nháy mắt*

Ô che mưa: Nếu tôi nhớ không lầm, hai tuần trước, cuối tuần, cậu đã từng mời tôi phối kịch này rồi thì phải?

Sơ Ly: Oái, khụ khụ, sama trí nhớ thật tốt. Đúng, chính là nó. Ha ha ha ha ha... Vậy sama, anh có thể suy nghĩ tới việc tiếp bộ kịch này không?

Ô che mưa: Ngại quá, gần đây tương đối bận, tạm thời không tiếp kịch mới, nên Tiểu Ly, cậu thử tìm người khác xem.

Sơ Ly: Sama... *âm ực*

Ô che mưa: *xoa cằm* Lần sau có cơ hội nhất định sẽ hợp tác.

Sơ Ly: Được (^o^)/~ Sama, quấy rầy rồi.

Ô che mưa: Không có việc gì.

Tô Lý sau khi bị đại thần cự tuyệt lấy từ trong ngăn kéo ra một cuốn vở, dùng bút máy viết lên trên mấy dòng: Ngày 27 tháng 7, buổi tối 9 giờ 38 phút 42 giây. Quả nhiên không ngoài dự đoán, đại thần vẫn không đồng ý tiếp kịch như trước. Nhưng cậu không nản lòng, chuyện hợp tác này, cậu tin chắc tiếp theo đại thần sẽ đồng ý thôi!

Nếu như nhìn từ trên đầu cuốn vở nhìn xuống, bạn sẽ thấy ngoại trừ ngày tháng khác nhau, còn lại đều ghi giống nhau như đúc. Nếu như tìm một điểm khác biệt, đơn giản chỉ là “Vẫn đang không chịu tiếp kịch” so với “Vẫn đang không chịu đồng ý tiếp kịch.” OTZ

Viết xong, Tô Lý lật một trang khác, dùng bút đỏ tươi kí tên lên “kế hoạch cho bản thân” trong truyền thuyết.

“Một, hai, ba, bốn, năm, sáu.” Tô Lý viết lên một nét sổ bên cạnh chữ “chính” (), năm nét còn lại là bốn nét trong chữ “chính” tiếp theo, chỉ thiếu một nét sổ nữa là vừa vặn. *(người TQ hay dùng chữ này để đếm vì nó có 5 nét chỉ toàn sổ vs ngang)*

Cậu có một thói quen, mỗi lần Ô sama từ chối kịch, cậu sẽ vạch một nét vào trong vở. Hôm nay đã là lần thứ 29.

Lần sau có khi lại thêm một nét nữa cho cho đủ bộ.

Người ta hay nói, chậm rãi rồi cũng thành quen.

Bạn học Tô Lý giỏi nhất chính là cái đó.

Nói như vậy chứ mỗi lần bị đại thần cự tuyệt là một lần khổ sở, huống hồ đây không chỉ có một, hai lần =

Bạn cho rằng Tô Lý đã phải chịu quá nhiều đả kích, khó mà gượng dậy nổi sao? Vậy bạn quá ngây thơ rồi = =

Không phải mới có 29 lần thôi sao, đả kích gì đó đều là mây bay (”)

Kỳ thực Tô Lý cũng không hẳn là quá mạnh mẽ b. Lần đầu tiên kích động chạy tới cầu đại thần tiếp kích bị cự tuyệt, trái tim mỏng manh của bạn học Tô Lý đã nát bấy rồi, ngay cả dùng keo con voi 502 cũng khó mà dán lại được ()

Nhưng mà trong phòng ngủ của cậu có lưu truyền một câu: Khi bị đả kích quá lớn, cần phải phát triển càng lớn hơn ~ Vậy nên Tô Lý đã vượt qua sự chán nản, chính xác là sau nửa tiếng đồng hồ chữa lành vết thương trong lòng, trở lại như bình thường.

Mỗi lần bị cự tuyệt, dần dần cũng thành thói quen...

Cẩn thận đặt cuốn vở trở lại trong ngăn kéo, Tô Lý mở nhóm bạn bè của mình ra.

Sơ Ly: *ấm ức*

Hồng trà lạnh: Sơ Ly sama, cậu lại bị đại thần cự tuyệt nữa sao *cười xấu xa*

Trà lài lạnh: Chắc chắn là thế rồi 2333333333333333

Trà xanh lạnh: Đây là lần thứ mấy trong tháng rồi ta __

Trà ô long: Nhớ không lầm thì là lần thứ ba __

Trà hoa cúc: Sơ Ly sama, cậu đối với đại thần thật là cố chấp __

Hồng trà lạnh: Chắc là chịu không nổi tịch mịch đây mà (”)

Sơ Ly: Các cô còn không tới an ủi trái tim rỉ máu của tôi một chút o(o#)

Trà lải lạch: Lòng của cậu không phải là do bị đại thần nhà cậu làm tổn thương sao __

Trà hoa cúc: Cậu không phải tình nguyện để cho đại thần dùng sức chà đạp trái tim mỏng manh của cậu sao __

Trà xanh lạnh: Lòng của cậu nếu như thật sự mỏng manh, vậy thì keo 502 chắc chắn bán chạy __

Trà ô long: Yooooooooo~ Cái sự mỏng manh của Sơ Ly sama thật làm người ta xúc động~

Sơ Ly: = = ... Mỏng manh cái đầu cô!

Trà hoa cúc: Vậy sama, cậu nói kịch này phải chờ tới khi nào mới làm?

Sơ Ly: Chờ tôi mời được đại thần đã ()

Hồng trà lạnh: = =

Trà xanh lạnh: ...

Trà lải lạch: (_ |||)

Trà ô long: (#)

Trà hoa cúc: ()

Sơ Ly: Các cô...

Trà hoa cúc: Cậu đối với đại thần thật sự là tình yêu chân chính XD

Trà ô long: Sama *vỗ vai* lão tử cảm động tới khóc rồi.

Hồng trà lạnh: Sama, cẩn thận để lâu tác giả thu hồi trao quyền __

Sơ Ly: Cái mồm quạ của cô đừng có trù ẻo kịch của tôi có được không (#)

Kết quả, câu mồm quạ kia ứng nghiệm thật, tối đó, tác giả đại nhân nhắn tin cho Tô Lý.

Nói thật, xét về thanh tuyến ôn nhu công trong bộ kịch kia rất thích hợp với đại thần. Đại thần có âm thanh vừa nhẹ nhàng vừa trong trẻo, đầy khí chất. Tô Lý nghĩ giọng nói này đúng là dành riêng cho ôn nhu công trong kịch hiện đại.

Thế nhưng, đại thần bề bộn công việc...

Mà bận việc thì sẽ không tiếp kịch...

Mà không tiếp thì sẽ không hợp tác...

Mà chuyện hợp tác chỉ có thể để tới lần thứ...

Lần sau, đại thần lại không tiếp...

Cứ như vậy tuần hoàn...

Muốn làm CP với đại thần sao mà khó vậy!! Tô Lý rít gào trong lòng.

Thấy tác giả đại nhân nhần tới, Tô Lý thở dài.

Thời hạn trao quyền là một năm, một năm sau nếu không ra kịch, tác giả tự động thu hồi.

Quên cái chuyện thời gian đó đi, đã 8 tháng rồi. Nói cách khác, cậu vì bộ kịch này quấy rầy đại thần đã tám tháng rồi = =

Dù cho cậu siêng năng, mặt dày, nhiều lần đi khẩn cầu người ta, câu trả lời của đại thần vẫn là không tiếp!

Mời CV, thu âm, phản âm, hậu kì, trang trí, bổ sung... Nhưng việc này đều vô cùng mất thời gian...

Kiểm cả chuẩn bị, biên kịch, đạo diễn, hậu kì, Tô Lý chỉ có thể yên lặng lau nước mắt trong lòng, chờ tới khi cậu hoàn thành tất cả, phát hành được đệ nhất kì, hẳn là sẽ phân thân thành ba, bốn người...

Một tới dậy không nổi luôn...

Áp lực của thời hạn trao quyền khiến Tô Lý từng có ý định tạm thời đi tìm người khác hợp tác, vì bộ kịch...

Tô Lý thở dài, trong lòng đành phải hạ quyết tâm vô cùng gian nan.

Len lén lấy lọ keo 502 ra, Tô Lý muốn dính lại trái tim mong manh của mình cho chắc như nhân sỏi cảo.

Lần sau nhất định sẽ tìm một vở thích hợp để cùng đại thần hợp tác, tuy rằng đã là bộ kịch thứ ba rồi ==

Sau khi cái quyết định vật vã này, Tô Lý đồng học phải tiếp tục đưa ra một quyết định cũng chết người không kém —— tìm Liễm Ca tới hợp tác với cậu.

Ừ, để người đó phối thụ âm...

Vốn dĩ Tô Lý muốn phối vai biệt nữ thụ trong kịch này, giờ đây phải hoa hoa lệ lệ phối vai công, chính là vai loại công tái hợp đáng thương mà cậu hay phối.

Không sai, Tô Lý là một CV vông phối, là một CV phối công âm bình thường. Quan trọng nhất, cho dù là công hay thụ, đều là phối trong kịch tái hợp, một CV suốt ngày phải phối vai vượt qua cả thế giới để đuổi theo người ta —

Nếu như bạn nói cậu ấy cố ý chọn vai này cho mình, vậy thì bạn học Tô Lý sẽ nói cho bạn biết, bạn sai rồi, sai bét rồi, sai càng thêm sai rồi, hơn nữa còn quá quá sai rồi!

Bởi vì... trên thế giới này có thứ gọi là trùng hợp (”)

Vậy nên, lần thứ hai phải phối loại công tái hợp đáng thương, thật là một quyết định vô cùng gian nan... (cáu!!)

Đừng thấy bình thường Tô Lý phối không ít vai công, cái gì ôn nhu công, lưu manh công, phúc hắc công, nhị hóa công, đao công, vân vân và mây mây, nhưng trong hiện thực, cậu là một thụ không hơn không kém. Trong giới vông phối, Tô Lý chính là loại CV công âm, về ngoài thụ trong truyền thuyết. Đương nhiên là người nghe không thể nào biết mặt cậu. Nếu không thì cậu đã khiến cho những trái tim mỏng manh ở đẳng sủng công BH (bư hãn) không gì sánh được kia vỡ tan thành từng mảnh, sau đó họ sẽ ngửa mặt lên trời kêu khóc, dùng nước mắt để chìm chết cậu... (cáu!!)

Vậy tại sao có cơ hội lựa chọn, Tô Lý không phối vai thụ?

Đừng có đùa! Đường đường một Sơ Ly sama ôn nhu mỹ công âm, sao có thể nhận phối cái vai biệt nữ thụ suốt ngày đòi làm công thể được! Đúng là trò đùa cấp quốc tế!

Sau khi nhận được sự đồng ý của Liễm Ca, Tô Lý trả lời tác giả, đảm bảo rằng trước khi hết hạn trao quyền sẽ ra đề nhất kỳ.

Kỳ thực nói vậy chứ, trước khi hết hạn sẽ làm một dự cáo tuyển thành viên một chút. Thế nhưng, dự cáo? Dự cáo cậu làm được sao? Tô Lý mở một folder tên là “Hồ bắt đầu”, bên trong có tận 7 cái dự cáo, mà

những cái này thật sự chỉ toàn là dự cáo mà thôi. Không sai, chúng đều là dự cáo!! Vậy nên, Tô Lý bị ám ảnh với dự cáo tuyệt đối sẽ không cho tổ kịch của mình làm dự cáo. Muốn làm thì làm thẳng vào chính kịch đi.

Tô Lý GJ!

Mấy việc biên kịch, hậu kì, trang trí... khẳng định là phải tự làm. Cũng may mấy cô nàng trà bên kia dưới sự dạy dỗ của Tô Lý đã sớm học việc xong.

Sửa xong kịch bản rồi gửi cho Liễm Ca, Tô Lý tắt máy lên giường nằm.

Đây chính là bộ kịch thứ ba bị đại thần cự tuyệt...

Tô Lý quay ngang quay ngửa cũng không ngủ được, vì vậy gối đầu lên hai tay, bắt đầu hồi tưởng về quá trình cầu kịch gian khổ của mình...

Lần đầu tiên hình như là buổi tối tháng 11 năm XXXX.

Sơ Ly: Ô sama, cầu tiếp kịch! Bộ kịch này là như vậy như vậy bla bla bla...

Ô che mưa: Xin lỗi, loại công này tôi tiếp nhiều lắm rồi, không muốn nhận tiếp nữa. Lần sau tìm một loại khác rồi chúng ta lại hợp tác nhé.

Bởi vì khi đó trái tim Tô Lý đã vỡ nát rồi, da mặt lại mỏng, chỉ cầu một lần rồi thôi.

Lần thứ hai dường như là buổi tối tháng 12 năm XXXX.

Sơ Ly: Ô sama, cầu tiếp kịch () Loại công lần này không giống lần trước, anh xem loại hình này bla bla bla~ với những kiểu trong quá khứ đều không giống.

Ô che mưa: Ngại quá, gần đây tôi không quá hứng thú với cổ phong, lần sau tìm một bộ hiện đại rồi chúng ta hợp tác nhé.

Lần này Tô Lý không nổi giận. Cậu kiên nhẫn tìm đại thần tổng công mười lần, cuối cùng vẫn không thể lay chuyển được anh.

Lần thứ ba là bộ kịch này, ban đầu vào tối tháng 1 năm XXXX.

Sơ Ly: Ô sama, cầu tiếp kịch! Lần này không phải cùng loại công, cũng không phải cổ phong, là bla bla

bla~~~ Vậy nên, sama, cầu tiếp kịch!

Ô che mưa: Thực sự xin lỗi, gần đây bận rộn nhiều việc, tạm thời không nhận kịch mới!

Lần này Tô Lý không còn là BLX (trái tim mong manh), không chịu buông tha, trực tiếp cầu từ tháng 1 tới tháng 7, mỗi tháng hai lần, vô cùng quy luật.

Tổng cộng tìm tới 16 lần, đại thần vẫn không tiếp kịch...

Nhìn lại lịch sử đau thương của mình, Tô Lý tự hỏi, chẳng lẽ đã định trước là vô duyên thành CP với đại thần một lần sao? Một lần thôi cũng được mà...

Tô Lý âm thầm cầu khẩn ở trong lòng, thuận tiện lấy di động mở mạng ra xem các bộ kịch khác. Chờ một ngày nào đó, kiếm được một bộ kịch thích hợp, lại cầu đại thần tiếp kịch!

Hồ mới đây *tung bông* huraaaaa~~ Khó hơn các hồ trước cả tỷ lần T~T còn dài nữa TT~TT

*Chú thích:

(1) Trong suốt: không nổi tiếng. (theo Sên)

2. Chương 2: Cái Gọi Là Fan Cuồng~

Chủ đề: Xin hỏi nam thần mọi người hay nhắc tới là vị nào? Có CV nào được gọi là đại thần sao?

Lầu chính: Như chủ đề, tôi thật sự rất thắc mắc, nam thần dùng để đặc biệt chỉ một người sao?

1L: Cũng không phải đặc biệt ám chỉ. Ý nghĩa của danh hiệu nam thần tức là trong lòng chúng ta, CV đó giống như thần vậy. Nói chính xác hơn, người ấy là thần tượng, bạn là fan cuồng của người ấy.

CV được gọi là nam thần trong đam mỹ hiện nay chỉ có Lưu Thủy Bất Ngữ và Ô che mưa. Trước đây vốn mỗi Lưu Thủy Bất Ngữ được gọi là nam thần, bởi vì Liễm Ca và Phi Phi thường hay đùa giỡn gọi hân như thế, mỗi lần nhìn thấy Lưu Thủy Bất Ngữ đều thi nhau gọi nam thần nam thần. Vì vậy fan cũng nhao nhao gọi theo, thế nhưng sau này cũng ít thấy gọi như vậy nữa. Ô che mưa được xưng là nam thần, có người nói cách gọi này bắt nguồn từ Sơ Ly sama, đại khái ý muốn nói lúc nào mới có thể được hợp tác với nam thần một lần. Sau đó mọi người cứ bám theo dấu chân ngựa mà coi nam thần để chỉ Ô che mưa. Nếu

như LZ cảm thấy hứng thú thì có thể dùng.

2L: Đại ca V587!

3L: Đã lâu chưa thấy qua đại ca ôn hòa anh tuấn như vậy!

4L: Tôi là tới để biểu lộ tình cảm với đại ca!

5L Lâu chủ: Đã được phổ cập kiến thức rồi, cảm ơn đại ca XD

Tô Lý chính thức chú ý tới Ô che mưa từ ca hội sinh nhật năm ngoài của Lưu Thủy Bất Ngữ.

Tên bạn đáng ghét Liễm Ca của cậu là fan cuồng của Lưu Thủy Bất Ngữ, nơi nào có Lưu Thủy Bất Ngữ, nơi đó khẳng định có mặt y.

Tô Lý thật không thể hiểu nổi vì sao một CV như Liễm Ca lại làm cái loại hành vi gào khóc cười nói khi thấy một CV khác.

Buổi tối hôm đó vô cùng buồn chán, cậu mở QQ thấy các fan đang nói chuyện phiếm rất náo nhiệt.

Fan 1: Đêm nay Bất Ngữ sama sẽ tới, chắc chắn sẽ rất đông fan ~

Fan 2: Ca hội sinh nhật của tử hống mà, khẳng định sẽ không ít người tới cổ vũ~

Fan 3: Tất cả mọi người đều tới sao?

Fan 4: Tới chứ. Nghe nói hôm nay Liễm Ca sama rất hưng phấn, Bất Ngữ sama nói y hát cái gì, y liền hát cái đó. Ngay cả nịnh bợ quyền rũ cũng hát (*)

Fan 5: Hoãn 1345 giây, tôi vừa mới nghe Phi Phi hát...

Fan 6: 5 đáng thương, Liễm Ca sama hôm nay thờ dốc thật tiêu hồn, hahahahahaha...

Xem tới đây, trong lòng Tô Lý thật sự hiểu kì, hôm nay Liễm Ca không bị ai cản trở sao? Vì vậy cậu lặng lẽ mở một cái acc nhỏ ẩn núp trong ca hội YY của Bất Ngữ, chuẩn bị nghe thử xem tiếng hát nịnh bợ quyền rũ là cái gì.

Mỗi tháng RP kun thường có vài ngày ngạo kiều, xem ra hôm nay chính là lúc RP kun giận cậu rồi. Bởi vì Tô Lý nhiều lần nhấn vào lại bị nó đá ra, lại nhấn, lại đá, lại nhấn, lại đá... Sau lần thứ 5 nhấn vào, acc nhỏ của cậu cũng vào được. Thế nhưng thời gian biểu diễn của Liễm Ca đã kết thúc.

Chắc mai cậu phải lên tìm người gửi mail bản ghi âm cho.

Đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên Tô Lý dừng tay.

Người kia là ai? Thanh âm đặc biệt dễ nghe!!!!!!!!!!

Mau chóng mở cột bên của YY, Tô Lý thấy người đang lên mạch là Lưu Thủy Bất Ngữ.

Chắc chắn không phải, tuy rằng cậu không phải là fan của Lưu Thủy, nhưng sau khi được Liễm Ca tôi luyện bằng mấy bộ kịch, cậu biết Lưu Thủy tuyệt đối không có loại công âm tự nhiên như vậy —

Vì vậy Tô Lý nhìn trên khung chat, quả nhiên trên đó đang nỗ lực gõ tên một người: “Ô che mưa sama thật hay~” “Ô che mưa sama, em là fan cuồng của anh~” “Ô che mưa sama hát thật hay.” Tô Lý lập tức đi tìm hiểu về người này.

Mạch thứ 7, Ô che mưa.

Kỳ thực chuyện biến thành fan cuồng gì đó cũng chỉ mất một giây thôi (”)

Sau khi hát một bài này, từ đó về sau, Tô Lý cũng gia nhập hàng ngũ fan cuồng của Ô che mưa, vĩnh viễn chẳng thể quay đầu lại nữa.

Làm CV có một cái tiện hơn người khác chính là nắm bắt được tin tức của các CV nhanh hơn. Để có thể làm fan chân chính hợp lệ, Tô Lý ngay lập tức tìm mấy tên nằm vùng, khụ khụ, là những người bạn tốt thường cùng cậu làm kịch để hỏi thăm tin tức.

Sơ Ly: Khẩn cấp, giúp tôi!

Trà xanh lạnh: Nói đi.

Sơ Ly: Người đầu tiên xuất hiện là cô làm tôi thật không quen, bình thường đều là Hồng trà lạnh.

Hồng trà lạnh: = =

Trà ô long: Vậy cậu muốn hỏi cái gì?

Sơ Ly: A, không hỏi gì nhiều, chỉ là muốn biết tất cả thông tin về Ô che mưa sama. Bất cứ tin gì về kịch hay chuyện lung tung ngoài đời, các cô biết thì nói cho hết nhá (1)

Trà hoa cúc: ...

Trà lải lải: ...

Hồng trà lạnh: ...

Trà ô long: Hỏi tất tần tật mà còn nói không nhiều lắm...

Sơ Ly: Được rồi, vậy các cô nói đơn giản thôi = =

Hồng trà lạnh: Trước tiên cậu phải nói cho chúng tôi biết vì sao đột nhiên lại quan tâm tới chuyện của Ô che mưa sama _

Trà xanh lạnh: Chắc không phải là _

Sơ Ly: Cô nghĩ quá xa rồi, tôi không có ý gì = =

Trà lải lải: Trà xanh hình như chưa nói cái gì mà sama, cậu tưởng tượng đi đâu vậy ()

Trà ô long: Giải thích chính là che giấu, chúng ta không biết được đâu (”)

Sơ Ly: Các cô không nói thì thôi = = Tôi đi hỏi người khác.

Trà hoa cúc: Ai nha, Sơ Ly sama ngạo kiều rồi _ ai bảo chúng ta lại động tới phúc hắc công rồi.

Trà ô long: Công âm thụ thân (âm thanh công, thân thể thụ) tất cả mọi người đều biết nha, Trà hoa cúc, cô không cần tự lừa dối chính mình.

Sơ Ly: (#)

Sơ Ly: Các cô rốt cuộc có nói hay không...

Hồng trà lạnh: Kỳ thực, chúng tôi cũng không biết quá nhiều, anh ta không tiết lộ nhiều thông tin...

Sơ Ly: $\Sigma(\text{ " a}$

Trà xanh lạnh: Chỉ biết là nhân phẩm Ô sama rất tốt, hình như có quan hệ không tồi với Bất Ngữ sama, có rất nhiều bạn bè...

Sơ Ly: $\Sigma(\text{ " a}$

Trà lải lải: Chất lượng kịch của anh ấy đều rất tuyệt, diễn xuất cũng hay. Thế nhưng anh ấy chỉ tiếp kịch của người quen...

Sơ Ly: $\Sigma(\text{ " a}$

Trà ô long: Có người nói không có mấy ai quen mặt anh ấy...

Sơ Ly: $\Sigma(\text{ " a}$

Trà hoa cúc: Nói chung Ô sama là một CV rất thần bí...

Sơ Ly: (_ |||)

Hồng trà lạnh: Thật sự là chúng tôi ít khi theo chân người ta ra ngoài đời, dù chúng tôi rất háng hót tò mò, nhưng không phải cái gì cũng có thể háng hót đâu sama *chỉ tay*

Trà xanh lạnh: Sama đừng nản lòng, nếu như cậu muốn tìm hiểu rõ về anh ta thì hãy tới phòng tài nguyên xem, bên trong sẽ có kịch của người đó.

Trà lải lải: Kỳ thực, sama, các anh đã từng hợp tác với nhau rồi mà...

Sơ Ly: Chúng tôi từng hợp tác???!! Sao tôi không biết nhỉ?

Trà ô long: Chính là trong cái kịch XX, cậu diễn vai phụ, công chính là Ô sama. Kịch OO, cậu là tra thụ, công số 2 là Ô sama. Năm ấy cậu làm hồng bài trong bộ kịch sinh nhật nổi tiếng của Lưu Thủy sama, khách mời chính là Ô sama, sau đó...

Sau khi xem Trà ô long liệt kê một loạt các loại kịch, Tô Lý mới phát hiện ra không ngờ từ lâu cậu đã hợp tác với Ô sama nhiều lần như vậy! Tuy rằng trong kịch hai người lại chưa từng tiếp xúc...

Tô Lý chí – ít – cũng – cảm – thấy – được an ủi, cho dù chỉ là vai phụ, ít nhất đã từng cùng ở trong một bộ kịch...

Thế nhưng thật muốn chính thức hợp tác cùng anh một lần.

Nếu như ngay cả mấy cô trà bát quái này cũng không biết, xem ra vị Ô sama kia thật đúng là một CV thần bí.

Hỏi trời hỏi đất không bằng hỏi chính mình, để làm fan của người ta, Tô Lý cần phải:

Bước một: Nghe kịch.

Mất ba ngày Tô Lý mới nghe xong tất cả kịch của Ô sama, bất kể là kịch đam mỹ hay là kịch BG, cậu đều nghe hết. Kịch thật sự không thể chê ở điểm nào, mỗi một câu chuyện đều rất hấp dẫn, thậm chí chất lượng kịch rất cao.

Ô sama phối kịch rất được khen ngợi. Tra công, ôn nhu công, thâm tình công, phúc hắc công, ngốc mạnh công... Mỗi vai diễn đều diễn rất sống động.

Tô Lý so sánh với kịch của mình, cũng không phải là không hay, chỉ có thể nói là năm đó cậu mới vào giới nên không biết cách lựa chọn kịch, dẫn tới kết quả kịch làm xong tuy không có vấn đề gì, nhưng chất lượng so le không đồng đều.

Thực sự nghĩ lại mới thật phát sợ!

Tô Lý sau khi tổng kết lại thì lập tức nghĩ về chính mình, sau này tiếp kịch phải chọn kỹ một chút! Nếu không thì sau này tự làm chuẩn bị cũng được...

Chuẩn bị có thể đi cầu Ô sama tiếp kịch...

Bước hai: Buôn chuyện.

Khụ khụ, không phải Tô Lý thích tám, chỉ là trong phòng tài nguyên ngoại trừ kịch thì cái gì cũng không có. Ngoài trừ mấy người bạn tốt ra thì cậu chẳng thể đi tìm bất cứ ai để hỏi thăm “Cậu có thể cho tôi biết về Ô sama không?”

Vậy còn không khiến người ta cười cho thối mũi sao?

Kết quả là sau khi lục soát 2382 thông tin về Ô che mưa, sau khi tìm kiếm trong ba ngày trời, Tô Lý đưa ra một kết luận.

Ô sama quả thực là một CV thần bí (_|||)

Vì sao?

Bởi vì sau khi tìm trong mấy nghìn bài post, xem các diễn đàn của Ô sama, ca hội của Ô sama, kịch của Ô sama... thì chẳng còn gì để kiếm hết.

Ngay cả một chút xì căng đan cũng không có. Chẳng có gì thêm ngoài mấy cái hội trà kia nói cho cậu...

Tô Lý rất không cam lòng.

Cũng may cậu tìm được nhóm QQ để an ủi. Chạy đi mở acc nhỏ vào nhóm.

Bước ba: Weibo.

Điều duy nhất khiến cậu vui vẻ chính là trước đây cậu đã follow Ô sama. Càng làm cho cậu mừng rỡ hơn là Ô sama cũng follow cậu.

Tuy rằng từ cái lúc hai người follow lẫn nhau, có thể thấy khi đó cậu không đăng thêm weibo mới, thành ra vẫn hiện lên thông báo follow ai đó. Vấn đề này, Tô Lý đồng học cũng sẽ không quan tâm nhiều, có thể mời người nào đó tiếp kịch rồi (”)

Có weibo thật tốt, có thể gửi tin nhắn riêng.

Thế nhưng, ngay trong ngày sinh nhật Ô sama, Tô Lý định gửi tin chúc mừng nhằm thu hẹp mối quan hệ của người hai thì mới phát hiện ra, Ô sama cài đặt từ chối nhận tin nhắn.

Nỗi phiền muộn trong lòng Tô Lý đồng học khiến cậu cũng tức mình cài weibo của bản thân thì từ chối tin nhắn.

Điều này trực tiếp dẫn tới vừa lên QQ đã bị các loại tin nhắn oanh tạc, không dám đóng tắt vì ai biết được tin nào là của tổ kịch, tin nào là của fan.

Nói chung là bị lấn qua lấn lại.

Bước bốn: Cầu tiếp kịch.

Nguyện vọng lớn nhất của Tô Lý chính là được làm CP của nam thần, đương nhiên ý trên mặt chữ. Hợp tác trong kịch một lần là viên mãn rồi.

Vì thế Tô Lý càng thêm hăng hái nỗ lực phối kịch.

Võng phối có chia mấy loại CV, trừ mấy vị Tỳ Phong Nhật Dạ thuộc đẳng cấp đại thần cùng với Lưu Thủy Bất Ngữ thuộc tứ hồng, Ô che mưa mới vào giới một năm cũng xếp hàng đại hồng. Mà Tô Lý cùng Liễm Ca thuộc nhóm nhân tài mới xuất hiện, nhưng so với Ô che mưa được tôn là nam thần thì họ chỉ xếp hàng phần hồng mà thôi. Đương nhiên, một năm sau khi biết Ô che mưa sama, lượng kịch Tô Lý chủ dịch cũng từ từ tăng nhanh, nên được càng nhiều người biết đến, cũng dần tiến nhập hàng đại hồng.

Nổi hay không nổi, Tô Lý không care, nổi tiếng có thể ới ra li xì sao? o(o#)

Một năm sau đó, Tô Lý phát huy hết “da trâu thần công”, kiên trì mời Ô sama tiếp kịch.

Tuy rằng cho tới bây giờ chưa từng thành công lần nào...

Một người cố chấp như Tô Lý sau hai mươi lần bị cự tuyệt, nhịn không được lên weibo đăng một cái.

CV Sơ Ly: *Thật sự rất muốn cùng nam thần hợp tác, lúc nào mới có thể làm CP một lần đây?* (”)

Các fan chạy khắp nơi tìm kiếm thông tin về Sơ Ly sama, nhưng Sơ Ly chỉ thích đăng weibo về kịch truyền thanh và những sự kiện liên quan.

Cuối cùng cũng có một đồng chí dùng hỏa nhãn kim tinh phân tích trên trời dưới biển về ảnh chụp các loại ô trên weibo của cậu, kết luận ra, nam thần mà Sơ Ly sama nói chính là Ô che mưa sama!

Từ đó mới có cái danh xưng Nam thần...

*Chú thích:

(1) Nguyên văn là “tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn”, biết thì nói, nói thì nói hết.

3. Chương 3: Chủ Nhân Của Bé Mèo

Chủ đề: *Phát hiện ra có rất ít đề tài về sủng vật trong giới CV nha. Giờ chúng ta cũng nói một chút về sủng vật của các CV đi XD*

Lâu chính: *LZ biết Hạ Thiên sama rất yêu thương con cún béo mềm của anh ấy nha. Ngoài trừ chó ra, còn có CV nào nuôi mèo không?*

1L: Đề cử Ô sama.

2L: Tiểu Bạch hồi trước có phải đã đi mất rồi không? Tôi thấy Ô sama phát weibo tìm nó, hình như là rất lo lắng.

3L: Mong cho Tiểu Bạch của Ô sama mau chóng trở về.

72L: Nhắc tới yêu mèo thì còn có một người, Sơ Ly sama o(*^~^*)o

73L: LS làm sao biết được?

74L: Trên weibo đó, cái mới nhất. Sơ Ly sama rất yêu thích mèo.

Năm nay khai giảng sớm hơn năm ngoái, ngày đầu tiên của tháng chín đã bắt đầu phải tới trường rồi. Sau hai tháng nghỉ hè thật dài, các sinh viên trở lại học tập thật khó mà thích ứng kịp. Khăng định chẳng thể thức khuya dậy sớm, vậy nên buổi sáng đầu năm càng thêm thống khổ.

Cũng may năm nay thành phố C thời tiết không nóng như năm ngoái, không cần phải giống như trước đây, tới tháng chín, một mình một quạt mà vẫn bị nóng tính. Thời tiết thế này đối với một người sợ nóng như Tô Lý mà nói chính là sự ưu ái của ông trời, không cần phải từ sáng tới tối đều bị mùa hè nóng bức tàn phá.

Tô Lý nghỉ ngơi và làm việc rất có quy luật. Tối 12 giờ lên giường đi ngủ, sáng sớm 6 rưỡi rời giường chạy bộ, rồi tập phát âm. Cuối tuần cũng không ngoại lệ.

Hôm nay là cuối tuần đầu tiên sau khi khai giảng, mọi người đều chưa quen với nếp sống mới, tranh thủ thời gian ở trên giường ngủ bù.

Sáng sớm sáu giờ rưỡi, Tô Lý rời giường như thường lệ.

Bạn cùng phòng vẫn còn đang ngủ, Tô Lý nhẹ nhàng đánh răng rửa mặt xong rồi cấp sách ra ngoài.

Sáng sớm cuối tuần, căn tin thật vắng vẻ, chỉ thừa thớt vài người tới ăn sáng. Tô Lý ăn xong thì cầm bát của mình đi.

Khi tới cửa căn tin, Tô Lý chợt dừng bước, đột nhiên nhớ tới một việc. Vì vậy cậu lập tức quay trở lại căn tin. Không may, đây là đúng lúc các tân sinh viên vừa mới hoàn thành huấn luyện quân sự buổi sáng, tới giờ cao điểm, Tô Lý nhìn hàng dài đứng xếp hàng trước ô cơm Tây, không khỏi thở dài. Không có cách nào, đành phải xếp hàng vậy.

Đứng giữa một đám tân sinh mặc đồng phục như nhau, Tô Lý mặc thường phục trở nên vô cùng nổi bật. Xếp hàng hơn mười phút, rốt cuộc cũng mua được một túi bánh kem cùng một ổ bánh mì nhỏ cuối cùng.

Xếp hàng thật lâu, may mà vẫn mua được ổ cuối cùng, không phí công chờ đợi. Tô Lý âm thầm thấy thật may mắn.

Dem mấy thứ này nhét hết vào trong ba lô trên vai, cậu nhanh chóng đi ra ngoài.

Từ khi học kì bắt đầu, Tô Lý không tới bồn hoa nhỏ của trường để tập phát âm nữa, mà chuyển sang công viên cách đó không xa.

Sáng sớm nay không khí trong lành, dường như còn mang theo hơi nước ẩm ướt. Tô Lý hít sâu một hơi, ngâm nga một ca khúc, hiển nhiên tâm trạng rất tốt.

Đi qua cây cầu nhỏ, Tô Lý thấy bên cây liễu có mấy cô chú đang tập luyện buổi sáng, bên kia còn có mấy bác cùng các ông già đánh thái cực.

Mấy chuyện rèn luyện thân thể đều có rất nhiều người làm dù là trung niên hay người già, chỉ duy nhất cực ít thanh niên.

Tô Lý đi tới bên hồ nhân tạo, đứng dưới tán cây liễu rủ xuống mặt hồ, bắt đầu tập phát âm.

Bởi vì Tô Lý là người phía Nam, tiếng phổ thông của cậu không tính là chuẩn. Phớt lờ mà không chú ý, nhất định sẽ lẫn khẩu âm địa phương, chẳng thể phân biệt được. Để tránh chuyện này xảy ra, mỗi buổi sáng Tô Lý đều kiên trì tập phát âm để luyện tiếng phổ thông.

Không phải Tô Lý ngày nào cũng tập giống nhau, có đôi khi là đọc theo kịch bản kịch truyền thanh, có đôi khi lại đọc vài ba câu thơ...

Từ khi nhập giới tới giờ, thói quen này Tô Lý đã duy trì ba năm, trừ khi có trường hợp đột xuất, không thì chưa bao giờ gián đoạn.

Hôm nay, Tô Lý đọc kịch bản một bộ BG kịch của nam thần nhà cậu. Đương nhiên, tại nơi công cộng, Tô Lý khẳng định sẽ không đọc lời kịch đam mỹ, dù sao xã hội còn chưa thoáng tới mức ấy.

Một hơi đọc xong, Tô Lý cảm thấy không tệ lắm. Vậy nên cậu cất kịch bản vào túi, chuẩn bị rời đi. Khi xoay người lấy túi, Tô Lý phát hiện phía sau mình xuất hiện một người.

Mà người này cứ nhìn chăm chăm cậu, ánh mắt có chút kì quái.

Tô Lý hoảng sợ, bởi vì cậu thấy hồ nhân tạo này sáng sớm không có nhiều người nên mới tới đây, giờ đột nhiên có người thỉnh linh xuất hiện trước mặt, thật dọa cậu đứng tim.

Chắc người ta thấy cậu một mình đọc mấy cái lời kịch rất là , may mà đọc kịch BG...

Tô Lý nhìn anh xấu hổ cười cười.

Người kia cũng nhìn cậu, cười, xoay người ly khai.

Tô Lý nghe thấy khi anh quay lưng đi có nói một câu: “Cậu có vài chỗ phát âm có vấn đề.”

Tô Lý cả kinh, ngẩng đầu nhìn về phía người kia. Đáng tiếc người đó nói xong liền đi, cũng không quay đầu lại, chỉ để lại bóng lưng tiêu sái.

Hóa ra là người trong nghề. Nhưng Tô Lý cũng rất cảm tạ anh ta đã giúp cậu chỉ ra vấn đề của chính mình. Xem ra cậu còn phải tiếp tục luyện tập nhiều nhiều...

Đơn giản thu dọn đồ đạc, Tô Lý đi về phía đông của công viên, đó là chỗ bạn cậu đang chờ.

“Mèo con~ Mèo con, mày ở đâu? Mau đi ra đây!”

Tô Lý một mình ở bên cạnh bồn hoa nhỏ giọng hô, tìm kiếm xung quanh.

Người bạn mà cậu luôn luôn nhớ tới chính là mèo con, một con mèo thật sự.

“Meo meo~ meo meo~”

Nghe thấy thanh âm của Tô Lý, phía bên kia bồn hoa có tiếng đáp lại.

Tô Lý nhìn sang, quả nhiên một chú mèo trắng mập mập đang chạy về phía cậu.

Thấy mèo con quen thuộc mình, Tô Lý hài lòng nở nụ cười. Cậu lập tức ngồi xổm xuống, lấy bánh kem cùng bánh mì cậu khổ cực xếp hàng từ sáng sớm ra cho nó.

Mèo con lập tức nhào vào lòng cậu, cọ cọ, sau đó bắt đầu hưởng thụ bữa sáng của mình.

“Mèo con, đã vài ngày không gặp, mày có nhớ tao không?” Tô Lý ngồi một bên nhìn mèo con đang hăng hái chiến đấu mà hỏi.

“Meo meo ~ > <...” Rõ ràng mèo con tựa như nghe không hiểu cậu nói gì, ngẩng đầu nhìn cậu.

“Mau ăn đi, để mua bánh cho mày, hôm nay tao phải chiến đấu với đám tân sinh viên đó.”

Tay Tô Lý nhẹ nhàng vuốt ve nó.

Đây chỉ là một chú mèo mà mấy hôm trước khi khai giảng Tô Lý tình cờ phát hiện ra khi đang tản bộ trong công viên. Lúc đó toàn thân nó bẩn thỉu, dùng đôi mắt to tội nghiệp nhìn cậu, khụ, kì thực là nhìn bánh mì trên tay cậu...

Tô Lý cảm thấy tội nghiệp chú mèo con đi lạc, vì vậy quyết định chia bánh mới bóc cho nó.

Mèo con cũng không chút khách khí ăn sạch.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Tô Lý phần khởi dị thường. Lần đầu tiên cậu nhìn thấy một con mèo thích ăn bánh mì ~

Cũng không thể trách Tô Lý của chúng ta thấy hiếm, thấy lạ, bởi cho tới giờ, việc nuôi thú cưng với một người chưa từng nuôi như cậu vẫn chỉ dừng lại ở lý thuyết, ví dụ như mèo thì thích ăn cá với ăn chuột.

Vốn cho rằng chỉ là một con mèo hoang tình cờ gặp mà thôi, không ngờ hôm sau Tô Lý tới bồn hoa lại thấy nó.

Vì vậy mỗi sáng sớm, khi Tô Lý đi tập phát âm, sẽ tiện thể mang bánh cho chú mèo này.

Chậm rãi cũng tạo nên chút ... cảm tình giữa người và mèo...

Lúc này nhìn chú mèo ăn đến là sung sướng, Tô Lý ở một bên cũng thấy vui theo.

Cậu đang cúi đầu, chợt phát hiện ra không biết từ lúc nào ở bên cạnh đã có thêm một đôi giày. Ở đây ngoại trừ cậu với mèo ra, không ngờ còn có một người nữa!

Tô Lý nhanh chóng ngược nhìn, chân dài ơ là dài làm cho người ta ao ước, vóc người làm cho người ta ghen tị! Sao ngay cả quần áo cũng thấy quen mắt vậy nhỉ?

Tô Lý nhìn lên tới mặt thì kinh ngạc. Đây chẳng phải là anh đẹp trai mới nãy ở hồ nhân tạo sao?

Giờ mới có thời gian để ý kĩ, nhìn gần thấy anh ta thật đẹp, lớn lên rất đẹp trai... Tô Lý tiểu thụ nhện không được ở trong lòng chảy nước miếng.

Anh đẹp trai cũng nhìn chăm chăm cậu, Tô Lý còn nghĩ đây nhất định là “thâm tình nhìn nhau”, mặt ngày càng đỏ, ngay cả cổ cũng dần biến hồng, vì vậy đành chủ động bắt chuyện.

“Anh đẹp trai, anh đẹp trai, tình cờ thật, hahahaha” Tô Lý nhanh chóng đứng lên.

“Thật đúng là rất tình cờ.” Anh đẹp trai cười cười nhìn cậu.

Ai nha? Thanh âm thật dễ nghe... Còn có chút quen thuộc.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Tô Lý không giải giao tiếp, cũng không biết xử sự tiếp theo như thế nào.

Vì vậy là một trận trầm mặc.

“Gần đây cậu chính là người thường vội tới cho Tiểu Bạch ăn sao?” Anh đẹp trai đổi trọng tâm câu chuyện, nhìn về phía mèo con tham ăn, rồi lại nhìn cậu.

“Tiểu Bạch? Ý anh là mèo con?”

Người kia gật đầu.

“Đúng vậy. Lúc rảnh rồi thì vội tới cho nó chút bánh mì. Vốn muốn đem nó về nuôi, nhưng trường học không cho nuôi động vật, vậy nên chỉ có thể thường tới chỗ này thăm nó.”

Người kia không nói tiếp, vẫn chỉ gật đầu như cũ, dường như đang nghĩ gì đó.

“He, he, hình như nó rất thích bánh mì, mỗi lần đều ăn rất hài lòng.” Tô Lý hưng phấn mà kể chuyện cho anh đẹp trai nghe.

“Ừ, Tiểu Bạch đúng là ham ăn.” Khi anh đẹp trai nói câu này, trong lòng hình như nhớ tới chuyện gì, lời nói ra mang theo chút ý cười.

Lúc này, mèo con đã hưởng thụ xong bữa sáng, duỗi người thoải mái, sau đó đi về phía hai người.

Tô Lý biết mèo con muốn tới cọ cọ cậu, mỗi lần ăn xong nó đều làm thế.

“Mèo con, mà lúc nào cũng như vậy.” Tô Lý giả vờ ghét bỏ, thế nhưng trong lòng thật ra đang rất vui mừng chờ mèo tới cọ.

Kết quả nó lại đi tới bên anh đẹp trai, chạy xung quanh anh ta rồi cọ cọ vào chân anh.

“Meo meo~ o(= =)m” Nó híp mắt, lắc lắc cái đuôi dài, bắt đầu làm nũng.

Anh đẹp trai vươn tay, mèo con lập tức nhảy tới.

Tô Lý mở to mắt nhìn cảnh tượng thân mật trước mắt, trong lòng bị đả kích nghiêm trọng.

Cậu bị mèo con bỏ rơi rồi, thời buổi này đến mèo cũng trọng sắc khinh bạn sao... Anh đẹp trai không phải chỉ đẹp trai hơn cậu có một chút thôi sao... Tuy rằng quen biết chưa lâu nhưng cũng là mười ngày rồi đó. Mỗi ngày cậu đều tới thăm nó, cho nó ăn bánh mì nó thích, vốn cho rằng hai bên đã thành lập quan hệ hữu nghị không thể bị phá vỡ, giờ mèo con trực tiếp chạy theo anh đẹp trai rồi!

Tô Lý ai oán nhìn một người một mèo ở trước mặt, trong lòng âm thầm rơi lệ.

Nếu như có thể nói, Tô Lý thật muốn lại dùng keo 502 để dán tim.

Đột nhiên mèo con từ trong lòng anh đẹp trai nhảy xuống, chạy tới bên chân cậu cọ cọ, thỉnh thoảng còn ngược đôi mắt to trong lên nhìn cậu, “Meo meo ~ > <”

Trong lòng Tô Lý thấy cũng đỡ buồn, mèo con vẫn còn nhớ tới cậu.

Vốn muốn ngồi xuống ôm lấy nó, Tô Lý khựng lại. Đừng tưởng làm nũng có thể xoa dịu trái tim cậu nhé. Giờ vẫn còn rỉ máu nè...

Tô Lý ngẩng đầu nhìn trời, cổ tình không để ý tới mèo con, mặc cho nó vừa xoay quanh vừa cọ cọ.

Anh đẹp trai nhin không được bật cười.

Tô Lý quay đầu sang nhìn anh, có chút đỏ mặt. Cậu so đo với một con mèo, thật là làm trò cười cho kẻ khác.

Sao lại quên mất ở đây có người ngoài chứ?

“Cái kia... tôi...” Tô Lý xấu hổ mở miệng, thế nhưng không biết phải nói cái gì. Không thể nói là tôi chỉ đùa giỡn cùng mèo con thôi...

“Ha ha, thoát nhìn Tiểu Bạch rất thích cậu đó.” Anh đẹp trai đang cực lực nhin cười.

“Đúng đúng, mèo con rất thích quần người.”

“Mấy ngày này cảm ơn cậu tới cho Tiểu Bạch ăn, nếu không thì còn lâu nó mới chịu ở yên chỗ này để tôi tìm được nó. Cảm ơn cậu.” Anh đẹp trai nghiêm túc nói với Tô Lý.

“Ý của anh là, mèo con, à không, Tiểu Bạch, nó không phải là mèo hoang sao?” Tô Lý nghe xong anh đẹp trai nói thì giật mình không ngớt. Hóa ra anh đẹp trai là chủ nhân của mèo con...

“Ừ.” Anh đẹp trai gật đầu. “Mười ngày trước cháu trai tôi tới nhà tôi ăn hết bánh mì nó thích nhất, sau đó còn xối nước vào Tiểu Bạch. Tới khi tôi về nhà thì đã không tìm thấy nó đâu nữa.” Anh đẹp trai áy náy nói.

“Tôi đoán là mèo con giận dữ nên bỏ nhà ra đi.” Tô Lý không chút suy nghĩ liền thốt ra.

“Tôi cũng nghĩ vậy.” Anh đẹp trai bất đắc dĩ nói. “Mấy ngày nay mỗi khi tôi rảnh rỗi đều đi tìm Tiểu Bạch, mấy chỗ xung quanh tôi đều tìm mấy lần rồi, may mà hôm nay rốt cục cũng tìm thấy.”

Nghe anh đẹp trai kể xong, Tô Lý ngồi xuống sờ sờ đầu mèo con, nó cũng phối hợp cọ cọ vào tay cậu, vừa cọ vừa kêu meo meo.

Thật đáng thương, chẳng trách lúc cậu nhìn thấy nó thì toàn thân ướt sũng, bẩn thỉu. Chắc là lúc đó nó vẫn còn tức giận.

“Vốn muốn chờ tao học xong kỳ này sẽ mang mèo về nhà, hiện tại xem ra hai chúng ta có duyên mà không có phận, ai...” Tô Lý luyến tiếc.

“Anh đẹp trai, tôi có thể cùng mèo... À, Tiểu Bạch chụp một tấm ảnh không? Tôi rất là thích nó, có lẽ sau này cũng không thể gặp lại, muốn lưu lại kỷ niệm.” Tô Lý đột nhiên ngẩng đầu nhìn anh.

“Tất nhiên có thể.”

Sau khi được chủ nhân đồng ý, Tô Lý ôm mèo con vào lòng, đưa điện thoại ra cho anh, “Giúp tôi chụp mấy tấm, bấm thế này là được.” Chỉ chỉ cách chụp ảnh.

Anh đẹp trai giơ điện thoại lên, màn hình nhấp nháy một người một mèo. Tách, tách! Hình ảnh dừng lại, cậu cười rất xán lạn, mèo con thì híp mắt ghé trong lòng cậu.

Tô Lý cầm lại điện thoại, thả mèo xuống đất, cúi người nhìn nó.

Cậu đứng lên, chuẩn bị rời đi,

“Tôi về trước đây, hẹn gặp lại, anh đẹp trai, hẹn gặp lại, mèo con.” Tô Lý phát phát tay xoay người.

Cậu nghe được phía sau mèo con kêu meo meo hai tiếng, đây chính là lời từ biệt của nó sao?

Lúc này cậu nghe thấy tiếng anh đẹp trai kêu Tiểu Bạch về nhà.

Sau đó càng chạy xa thanh âm càng không rõ.

Sau đó chạy tới nơi không còn thấy mèo con nữa.

Hẹn gặp lại, mèo con! Tao sẽ rất nhớ mày đó.

Tô Lý trở lại phòng ngủ, nhìn ảnh chụp trên điện thoại, trong lòng ngổn ngang không rõ tư vị gì. Cậu đem ảnh chụp cất một chút, chỉ lưu lại phần cảm của cậu, rồi up ảnh lên weibo.

CV Sơ Ly: *Mèo con thích ăn bánh mì, tôi vẫn tưởng nó là mèo hoang, còn định kỳ nghỉ sẽ đem nó về nhà. Không ngờ hôm nay chủ nhân của nó tìm tới mang nó đi TT Sau này nhớ nó biết làm sao bây giờ QAQ*

4. Chương 4: Hóa Ra Là Nam Thần

Chủ đề: *Ảnh chụp kia chính là Sơ Ly sama thật sao? Vậy là Sơ Ly sama đã được gặp mặt nam thần nhà anh ấy rồi sao?*

Lâu chính: Nếu đúng thật sự là như vậy, chúc mừng Sơ Ly sama~ Lúc nào có thể hợp tác thì tốt rồi ~()/~

1L: Lâu chủ có chắc chắn không vậy????? Ảnh chụp nào?

2L: Thật sự? Thật sự? Thật sự sao?!!

3L: Sao tôi lại không biết vậy, có ai biết chính xác không vậy!!!

4L: Xem ra thôn tôi còn chưa có mạng, tôi bị ảo rồi

32L: Chỉ có weibo mới nhất của hai người, nhưng hình như không phải là gặp mặt đâu. Lz đừng nói lung tung...

33L: Đa tạ LS về đường, tôi sẽ đi tìm chân tướng. Sau khi trở về sẽ nói rõ ràng cho cả nhà...

Buổi tối, Tô Lý login phát hiện ra QQ của mình đang bị oanh tạc.

Cậu chắc chắn hôm nay không phải là sinh nhật mình đồng thời cũng không phát bất luận kịch nào, sao lại có nhiều người nhắn tin QQ cho cậu vậy chứ?

Tô Lý không dám nhắn tắt toàn bộ, không thể làm gì khác hơn ngoài chậm rãi xem từng cái một.

Fan A: Gào khóc, gào khóc, sama chụp ảnh thật đáng yêu~

Fan C: Sama, anh được gặp mặt nam thần QAQ

Fan D: Chúc mừng sama XDDD

Chuẩn bị A: Sama, ngày nào đó anh cùng nam thần tiếp kịch của em đi ()

Trang trí B: Sama thật trắng, rất thụ...

Hồng trà lạnh: Ha ha ha ha ha ha, chúc mừng, chúc mừng! Sama đã vất vả rồi...

Trà xanh lạnh: Sama, chuyện khi nào vậy __ Nhớ tới nhóm chia sẻ nha~

Trà lá lạnh: Sama *che miệng cười*

Trà ô long: Sama, càng nhìn ảnh càng thấy cậu thụ __

Trà hoa cúc: Mau tới nhóm đi!

Tô Lý càng xem càng khó hiểu. Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Cậu giống như lọt vào trong sương mù, mau chóng mở nhóm riêng.

Sơ Ly: *lau mồ hôi* Các cô hôm nay làm sao vậy... Cả đám đều không bình thường.

Hồng trà lạnh: Đương sự xuất hiện rồi!

Trà xanh lạnh: Đương sự xuất hiện bất ngờ (#° °)

Trà lá lạnh: Đương sự hiện có cảm nghĩ gì?

Trà ô long: Yêu cầu đương sự dùng microphone!

Trà hoa cúc: Đương sự ngàn vạn lần đừng trả lời là → Tôi không hiểu các cô đang nói gì _

Sơ Ly: Tôi không hiểu các cô đang nói gì!

Hồng trà lạnh: Hoa cúc liệu sự như thần...

Trà xanh lạnh: Hoa cúc, cô.... Sama, cậu...

Sơ Ly: Tôi thật sự không biết QAQ Hôm nay có thật nhiều người nhắn tin tới, chẳng hiểu gì cả...

Trà lá lạnh: Xem ra người nào đó còn không có biết thật.

Trà ô long: Gật đầu, thoát nhìn thật sự không nắm rõ tình hình.

Trà hoa cúc: Sama, hôm nay cậu nhất định còn chưa xem weibo _

Sơ Ly: Đúng vậy... Weibo xảy ra chuyện gì?

Hồng trà lạnh: Đột nhiên có cảm giác như đang nhiệt huyết cao trào tới đỉnh điểm thì bỗng dưng bị tạt một chậu nước lạnh, sama, cậu...

Trà xanh lạnh: Cậu không phải đã được gặp mặt nam thần nhà cậu sao _

Trà lá lạnh: Không ngờ sama không phát weibo về cuộc gặp gỡ lịch sử với nam thần, mà lại đi tả về chuyện một con mèo, thật không khoa học _

Sơ Ly: Gặp mặt? Nam thần? Ai?????????

Trà ô long: Cậu đó (_ |||)

Sơ Ly: Ngay cả tôi còn không biết chuyện đó mà sao các cô lại biết được (_ |||)

Trà hoa cúc: Lẽ nào người trong ảnh nam thần nhà cậu đăng lên weibo không phải là cậu sao?

Sơ Ly: Σ(°a lúc nào?

Trà hoa cúc: Hôm nay!

Sơ Ly: *lau mồ hôi* Chắc chắn là các cô nhận sai rồi, ngay cả nam thần mặt mũi tròn méo thế nào tôi cũng không biết, làm sao mà gặp = = ...

Hồng trà lạnh: ...

Sơ Ly: Để tôi lên weibo xem đã.

Tô Lý mở weibo ra mới phát hiện, nếu so với weibo, chỗ tin nhắn nhận được trên QQ chẳng đáng là bao!

Hiện tại, trên weibo của cậu có tới 1862 người nhắc tới cậu trong hôm nay.

Niềm kiêu hãnh cuối cùng: *Phong lưu sama GJ! //@CV Phong lưu chẳng tự biết: Ha ha ha ha ha, sao bộ quần áo này nhìn quen mắt ghê — có một người nào đó hôm nay cũng đăng lên một bức ảnh có bộ đồ này đó nha @CV Sơ Ly*

@CV Ô che mưa: *Ngày hôm qua cuối cùng cũng tìm được Tiểu Bạch bỏ nhà ra đi 10 ngày. Cảm tạ bạn này mấy ngày nay vẫn cho Tiểu Bạch ăn bánh mì. Ảnh chụp bóng lưng *cười trộm**

ABBlilibi: *A a a a a a a, sama, cậu gặp mặt nam thần sao??? //@Chuẩn bị ABC đáng thương: Bóng lưng của @CV Sơ Ly sama thật tiêu hồn —*

@CV Ô che mưa: *Ngày hôm qua cuối cùng cũng tìm được Tiểu Bạch bỏ nhà ra đi 10 ngày. Cảm tạ bạn này mấy ngày nay vẫn cho Tiểu Bạch ăn bánh mì. Ảnh chụp bóng lưng *cười trộm**

Tân phiên thật đẹp thật HL: *Sama, nam thần nhà cậu chụp ảnh cậu @ CV Sơ Ly // @ Hồng trà: cô nên quản lý @ CV Sơ Ly một chút *cười trộm**

@CV Ô che mưa: *Ngày hôm qua cuối cùng cũng tìm được Tiểu Bạch bỏ nhà ra đi 10 ngày. Cảm tạ bạn này mấy ngày nay vẫn cho Tiểu Bạch ăn bánh mì. Ảnh chụp bóng lưng *cười trộm**

Nhất định là hôm nay mình mở weibo sai cách!

Tô Lý nhanh chóng vào trang chủ của nam thần xem.

Weibo còn @ cậu!

CV Ô che mưa: *Cảm ơn Tiểu Ly đã chiếu cố Tiểu Bạch mấy ngày nay, đã phải mua không ít bánh mì đi *cười trộm* Sau này nếu như nhớ Tiểu Bạch có thể tới nhà tôi thăm nó nhé *cười trộm* @CV Sơ Ly*

Tiểu Bạch!!!!!!!

Khi nhìn thấy cái tên này, Tô Lý thiếu chút nữa hét ra tiếng! Đó chẳng phải là tên của mèo con đáng yêu hôm nay sao!!

Nói cách khác, anh đẹp trai hôm nay chính là nam nam nam nam nam nam nam nam thần!

(O) meo~

Giờ phút này, bất luận là từ ngữ nào cũng không thể biểu đạt hết sự kích động cùng sung sướng trong lòng Tô Lý.

Da đầu cậu run run, tạm thời cố gắng ổn định tâm trạng, xiết chặt con chuột, tiếp tục xem weibo của nam thần.

@CV Ô che mưa: *Ngày hôm qua cuối cùng cũng tìm được Tiểu Bạch bỏ nhà ra đi 10 ngày. Cảm tạ bạn này mấy ngày nay vẫn cho Tiểu Bạch ăn bánh mì. Ảnh chụp bóng lưng *cười trộm**

Ôi mẹ ơi, cái áo Tshirt trắng kia, quần jean, chiếc balo màu xanh, bóng lưng đó không phải là cậu thì còn có thể là ai!!

Trùng hợp hơn là Tô Lý cũng đăng weibo về ảnh chụp mèo con, tuy rằng chỉ có một nửa người, thế nhưng vẫn là bộ đồ đó, ai mà follow cả hai đều có thể thấy được người nam thần nói chính là cậu.

Dù trước đây đã từng chuẩn bị tâm lí, thế nhưng giờ thật sự nhìn thấy ảnh chụp của mình làm cậu không cách nào bình tĩnh nổi...

Anh đẹp trai hôm nay gặp được chính là Ô sama. Thảo nào khi đó thấy thanh âm ấy thật quen!! Không ngờ cậu có thể tình cờ tiếp xúc với nam thần gần đến thế.

Biết sớm thì nên nói chuyện nhiều một chút!!

Không đúng!

Trước đó cậu tập đọc bằng kịch của nam thần.

Hắn là lúc đó anh đi ngang qua hồ nhân tạo, tình cờ nghe thấy nên mới dừng chân?!

Tô Lý giờ chỉ muốn tự tử, thật sự muốn quay ngược về quá khứ, để chuyện sáng nay đừng có xảy ra... Cái loại việc làm lén lút này bị lộ ra, thật là quá mất mặt...

Lúc này, trong lòng cậu đang rít gào...

Lại một lần nữa run rẩy mở QQ, Tô Lý gian nan gõ vài chữ.

Sơ Ly: Tôi biết rồi.

Sơ Ly: Hóa ra người đó chính là nam thần.

Hồng trà lạnh: *xoa cằm* sama, cậu chỉ quá giật mình thôi mà đã sa sút tinh thần như thế.

Sơ Ly: Nếu sớm biết đó là nam thần thì tôi đã chuẩn bị kỹ một chút, sau đó nói chuyện với anh ấy nhiều một chút!!

Trà xanh lạnh: = =

Hồng trà lạnh: Tôi rút lại câu vừa rồi = =

Trà lạnh: Ngày hôm qua các cậu chỉ trùng hợp gặp nhau thôi, không phải là hẹn gặp sao?

Sơ Ly: Cô nghĩ CV thần bí Ô che mưa sama sẽ để cho người bình thường nói gặp là gặp sao!

Trà ô long: Như vậy, sama, hôm nay RP của cậu tăng vọt đó! Không ngờ có thể tình cờ gặp CV thần bí Ô che mưa sama.

Trà hoa cúc: Có thể miêu tả chút CV thần bí Ô che mưa sama có hình dáng như thế nào không _

Hồng trà lạnh: Xếp hàng cầu!

Trà xanh lạnh: Xếp hàng + 2

Trà lài lạnh: Xếp hàng + 3

Trà ô long: Xếp hàng + 10086!

Sơ Ly: Muốn biết hình dáng của CV thần bí Ô che mưa sama sao?

Hồng trà lạnh: Muốn!

Trà xanh lạnh: Rất muốn!

Trà lài lạnh: Cực kì muốn!

Trà ô long: Cực kì cực kì muốn!

Trà hoa cúc: Cực kì cực kì cực kì muốn!

Sơ Ly: Không nói cho các cô __

Hồng trà lạnh: Sama, cậu đừng HD!

Trà xanh lạnh: Sama, cậu sao có thể như vậy!

Trà lài lạnh: Sama, cậu mau xin lỗi sự kỳ vọng của quần chúng đi.

Trà ô long: Sama, cậu đối xử với chúng tôi như vậy còn gọi là đàn ông chân chính sao!

Trà hoa cúc: Sama, biểu hiện của cậu thể hiện đầy đủ bản chất của thụ!

Sơ Ly: Hoa cúc thật ngoan độc!

Hồng trà lạnh: Hoa cúc GJ!

Trà xanh lạnh: Hoa cúc lúc nào cũng rất sắc bén __

Trà lải lạch: Hoa cúc sao lại nói toạc móng heo nhanh như vậy __

Trà ô long: Vậy nên, sama, cậu xác định vẫn tiếp tục muốn ngạo kiều sao __

Sơ Ly: Rất đẹp trai.

Hồng trà lạnh: Cầu cụ thể!

Trà xanh lạnh: Cầu kể lại!

Trà lải lạch: Cầu tường thuật!

Trà ô long: Rất đẹp trai?

Trà hoa cúc: Sau đó thì sao?

Sơ Ly: Không có sau đó == Tha cho một kẻ học khoa học tự nhiên bị nghèo ngôn từ đi (”)

Trà ô long: (#)

Trà hoa cúc: Vậy thì ra đòn sát thủ “ba câu”!

Sơ Ly: Σ(” a đòn sát thủ “ba câu”?

Hồng trà lạnh: *cười đều* Nam thần thoát nhìn bao nhiêu tuổi?

Trà xanh lạnh: *cười đều* Nam thần có cao không?

Trà lải lạch: *cười đều* Nam thần thuộc loại hình nào?

Sơ Ly: *cười đều* 26, 27 tuổi, 1m8, thành thực, ổn trọng, cực kì đẹp trai XD

Gửi xong câu kia, Tô Lý không thèm để ý tới đám trà cô nương kia nữa, còn hỏi tiếp không biết sẽ đi đâu về đâu luôn ==

Tô Lý nhìn trong nhóm bạn QQ có một mình nam thần. Nhấn mở. Ava của anh xám xịt. Chắc là không online.

Tô Lý do dự một chút, ngón tay thông thả gõ chữ trên bàn phím. Nửa tiếng sau mới gửi được một tin.

Sơ Ly: Ô sama...

Sơ Ly: Giờ tôi mới nhìn tới weibo. Không cần cảm ơn.

Vốn định sau khi gửi tin này liền tắt khung chat đi, nào ngờ đối phương bất ngờ trả lời!

Nam thần, anh ấy để invi!

Ô che mưa: Không ngờ người hôm nay chính là Tiểu Ly *cười*

Ô che mưa: Đúng là vô cùng ngoài ý muốn XD Nhưng mà, chân thành cảm ơn.

Sơ Ly: Sama, không cần cảm ơn QAQ

Sơ Ly: Tôi cũng thấy rất bất ngờ.

Ô che mưa: Xoa cằm, đúng là có duyên.

Sơ Ly: Vậy, Tiểu Bạch giờ thế nào?

Ô che mưa: Ừ, về nhà vẫn như trước đây, ăn ngon ngủ ngon. Hiện tại nó đang nằm ngủ trên sofa.

Sơ Ly: Vậy thì tốt, tôi cũng không cần lo lắng nữa.

Ô che mưa: Hôm nay thấy weibo của cậu thấy cậu nhớ Tiểu Bạch rồi, sau này nếu muốn thăm nó thì hãy tới nhà tôi.

Sơ Ly: Thật sao? ()

Ô che mưa: Ừ, lúc nào cũng hoan nghênh.

Sơ Ly: TAT

Ô che mưa: Được rồi, 158xxxxxxxxx là số điện thoại của tôi, bao giờ tới cứ gọi điện.

Sơ Ly: Nhớ rồi.

Sơ Ly: Tối giờ đi ngủ rồi, sama ngủ ngon.

Ô che mưa: Tiểu Ly ngủ ngon.

Ô che mưa: Được rồi, sáng sớm nay cậu đọc không tệ~

Những chuyện đã xảy ra hôm nay thật sự khó mà tưởng tượng nổi, Tô Lý phát hiện ra đầu óc cậu bây giờ rất vô dụng, năng lực phản xạ rất chậm chạp. Thẳng tới khi lưu số điện thoại của nam thần vào rồi, nằm lên giường, Tô Lý mới nhận ra câu cuối cùng của anh là chỉ cái gì.

(O) meo~ sao sáng nay cậu lại đọc cái kịch bản đó!!!

111L: Nhìn xuống dưới, còn có ai không hiểu không? Tôi là 33L, từ tiền phương trở về kể rõ chân tướng cho những người còn chưa hiểu chuyện. Đó kỳ thực là JQ bắt nguồn từ một chú mèo, là tình cờ gặp gỡ mà thôi _

112L: Anh 33 tổng kết! Cúng bái!

123L: Anh 33 GJ!

124L: Cúng bái anh 33 ~ tung bông~

5. Chương 5: ,bánh Mì Tiểu Thiên Sứ

Chủ đề: Gần đây 2S mà mọi người đang xôn xao bàn tán là cái gì vậy? LZ tương đối ngu dốt, nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra.

Lầu chính: Cầu các cô gái tốt bụng giúp phổ cập kiến thức! Giúp LZ không còn thiếu hiểu biết như vậy nữa.

1L: LZ, cô đúng là chỉ có một không hai! Thấy tất cả mọi người đều hiểu, trong nháy mắt nghĩ rằng chỉ số thông minh của mình có thể đỡ nổi!

2L: LZ, đại ca! Cái này tôi biết, tôi trả lời cho! Là couple ZLDS x SL (1)

3L: Rõ ràng là anh hai đã trả lời, thế nhưng tôi vẫn không hiểu mấy chữ kia viết tắt cái gì

4L: Anh ba, tôi đoán được người thứ nhất chính là Ô che mưa sama, người thứ hai thì chịu thôi.

5L: CP 2S thật là khó đoán, ngồi đợi anh tám, cầu anh tám trả lời!

8L: Ha ha ha ha ha, để anh tám nói cho các cưng nghe! Là Ô che mưa x Sơ Ly, lấy chữ cái cuối cùng và chữ cái đầu tiên trong tên viết tắt thành 2S.

9L: Anh tám quả nhiên giỏi! 2S có loại cảm giác cao siêu ~

Sau thời gian dài trong diễn đàn vòng phối không thấy có sự kiện gì mới, bỗng có một đêm không còn yên ắng. Tin đồn gì gì đó luôn là chuyện mà các cô nàng vòng phối thích nghe ngóng. Vậy nên sau khi Ô che mưa PO (2) ảnh lên mạng, mọi người lại có phát hiện mới.

Tô Lý mở diễn đàn ra chuẩn bị tìm kịch để nghe, ngay trang đầu đã thấy mấy topic khiến cậu rất chi là .

Ví dụ như cái này:

Chủ đề: Tôi nên dùng cái gì để cứu vớt đây, BXL (3) của tôi đã bể từng mảnh từng mảnh.

Lâu chính: Ngày hôm qua đắm chìm trong sung sướng thấy Sơ Ly sama cuối cùng cũng gặp mặt nam thần không thể tự thoát ra được. Thế nhưng hôm nay LZ sau khi đem hai bức ảnh ra nhìn cho kỹ mới thấy, Sơ Ly sama hảo thụ!!! Da trắng nõn nà, bóng lưng đơn bạc, cái cằm gầy gò, tuy rằng không thấy mặt, nhưng nhìn hình dạng ôm mèo con thế này cũng thấy rất tuyệt __(:3) __ Làm người của đảng Sơ công, phát hiện ra chuyện này làm tôi bị đá kích vô cùng QAQ Sama thực sự là công âm thụ thân trong truyền thuyết sao Nhưng tôi thích anh ấy công cơ!!!

1L: Đảng Sơ thụ lên ngôi ~ Hiện tại LZ nhận ra bản chất của sama đúng là không sai __

2L: Tôi tưởng rằng mọi người đều biết Sơ Ly sama công âm thụ thân __

3L: LZ nghe chính là thanh âm chứ không phải người, để ý nhiều như vậy làm gì? Nghe kịch là được rồi!

4L: Mấy câu của lâu chủ tràn đầy khí tức fan cuồng, nói mãi cũng không hết. Em ba good job!

5L: Không đành lòng chấp nhận hai ảnh chụp đầy chất thụ của Sơ Ly sama a ha ha ha ha, BXL của Sơ công đảng đã vỡ tan tành rồi, chuyển sang Sơ thụ đảng thôi ~

6L: LZ đừng tự lừa mình dối người nữa, Sơ Ly sama chính là một tiểu thụ o(*)

7L: Fan cuồng đích thực trong truyền thuyết.

8L: Mọi người thực nóng nảy, sung sướng như vậy. LZ, cô giỏi nhìn mặt đoán bản chất đó, mau gia nhập đảng Sơ thụ đi XDDDD Sơ Ly sama nhìn thấy sẽ rất cảm động _

9L Lâu chủ: Nói rất hay (^) Anh tám đừng mê hoặc tôi nữa~

10L: Không ngờ không ai tặng cho Lz keo 502 sao, thật không khoa học!!!

11L: Anh mười, bởi vì LZ đã chuyển sang đảng Sơ thụ rồi XD

Tô Lý xoa xoa trán, tuy rằng không có mồ hôi = =

Cái gì mà nhìn mặt đoán bản chất, mấy cô nàng này chắc học rất giỏi triết học...

Cậu thụ vậy sao?

Vấn đề nghiêm túc như thế đương nhiên vẫn bán tín bán nghi, nghĩ mãi không ra, cuối cùng chỉ có thể kết luận là con mắt quần chúng sáng như tuyết.

Tô Lý tiếp tục nhìn một bài post khác, tỷ như:

Chủ đề: 2S đáng yêu chết mất ~~ Muốn có một cái CP lâu ~()/~

Lâu chính: 2S đáng yêu chết người luôn (O) meo~

1L: Cái tên CP khó hiểu này tôi đã biết rồi~

2L: Biết rồi!

3L: Biết rồi +1

4L: Biết rồi +2

5L: Vẫn đáng yêu vô cùng~ Hôm qua hai chính chủ đã có tài liệu (4), tôi đã lên gom lại thật nhiều ^O^

6L: Lầu trên dừng chân! Giao tài liệu ra không thì giết!

7L: Chỉ có mình tôi chẳng hiểu mọi người đang nói gì sao QAQ Chỉ số thông minh của tôi thấp...

8L: LS đâu chỉ mình cô, tôi cũng không hiểu.

9L: Quả nhiên dương khí của 2S rất cao XDDD

10L: Lặng người suy nghĩ vài giây mới nghĩ ra 2S là CP gì, LZ quá giỏi 2333333333 (5)

34L: Tôi đăng tài liệu trước!

Tài liệu mở lâu: JQ xuất phát từ chú mèo (Ảnh chụp weibo)

Kết hợp tài liệu: Ô che mưa X Sơ Ly (cắt ghép lời kịch từ kịch của hai người hợp thành một đoạn âm tần – một màn kịch ngắn)

*Chờ mong nhiều tài liệu mới! Đoạn kịch ngắn bắt đầu! * , °*:. ()/\$.*. ° **

35L: Thấy anh 34, tôi mới hiểu cái CP này, quả nhiên quá cao siêu!

37L: Sơ Ly sama gặp phải Ô sama quả nhiên thành thụ 2333333333

49L: Lz thật giỏi! Anh 34 cực xuất chúng!

77L: CP lâu sát vách tới đây chúc mừng, chúc mừng mở lâu!

100L: (O) meo~ CP Sơ Ly sama cùng nam thần đẹp quá ~ nếu có thể làm một CP trong kịch thì càng đẹp hơn ~

111L: Các chị em, CP lâu cũng đã có rồi, CP kịch lẽ nào còn xa __

CP kịch quả thật còn rất xa đó, tôi đã bị nam thần cực tuyệt tới 29 lần rồi!!! Bị người ta đụng trúng chỗ

đau, trong lòng Tô Lý âm thầm rơi lệ.

Bình thường xem diễn đàn vu vơ cũng không nghĩ gì nhiều, tự dưng hôm nay thấy có nhiều topic về mình như thế, Tô Lý cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Sơ Ly: Ngày nào cũng có xì căng đan, hôm nay tới phiên tôi __(:3) __

Hồng trà lạnh: Sama tôi thấy tin đồn về cậu __

Sơ Ly: Đúng vậy __(:3) __

Trà xanh lạnh: Vậy cậu có thấy cái CP lâu kia không __

Sơ Ly: Cái của tôi và nam thần?

Trà lải lải: bingo!

Sơ Ly: Tôi có thể hỏi một vấn đề không?

Trà ô long: Hỏi đi, chúng tiểu nhân nhất định biết thì sẽ nói hết o(*^_^*)o

Sơ Ly: Vì sao gọi là 2S vậy?

Trà hoa cúc: Vậy sama, cậu nghĩ gọi thế nào mới hay?

Sơ Ly: Ô Sơ? ZSLL2L

Hồng trà lạnh: Sama, cậu đọc thử xem.

Trà xanh lạnh: Tam thức...(6)

Trà lải lải: Trăm sắc...

Trà ô long: Lần lượt lần lượt...

Trà hoa cúc: 2 lâu...

Sơ Ly: O()O Đọc thể nào cũng không hay OJL (7)

Hồng trà lạnh: Vậy nên mới nghĩ ra cái 2S đọc thuận miệng như vậy, cao siêu như vậy, không giống bình thường như vậy __

Sơ Ly: Ủm có một chút... Mà sao các cô biết rõ như vậy chứ?

Trà ô long: Bởi vì CP lâu kia chính là Hoa cúc lập ra __

Trà hoa cúc: Ô long, cô bán đứng tôi __

Sơ Ly: Hoa cúc __ Cô không sợ tôi đem cô đá ra khỏi đàn sao *tà ác*

Trà hoa cúc: Sama, xin cậu hãy hiểu cho tấm lòng của một fan hâm mộ đáng thương thích một CP lạnh lùng *híp mắt cười*

Thành viên nhóm Trà hoa cúc (xxxxxxx) đã bị nhóm trưởng (oooooooo) xóa bỏ thân phận quản lí viên.

Thành viên nhóm Trà hoa cúc (xxxxxxx) đã bị nhóm trưởng (oooooooo) mời ra khỏi nhóm Tiệc trà.

Cái nhóm cao cấp này tổng cộng có 6 thành viên, một nhóm trưởng, năm quản lí viên. Vậy nên chỉ còn lại có bốn người nhận được tin nhắn.

Sơ Ly: *cười đều*

Hồng trà lạnh: Sama, cậu = =

Trà xanh lạnh: Sama (#)

Trà lài lạnh: Khổ thân Tiểu Hoa cúc~ Bị sama đối đãi thật tàn nhẫn (”)

Trà ô long: Trà lài, cô nói nghe thật hay~

Trà lài lạnh: Tôi rất thuần khiết mà o(*//// ///*)q

Sau hai giây...

Trà hoa cúc (xxxxxxx) được nhóm trưởng (oooooooo) mời gia nhập nhóm Tiệc trà.

Trà hoa cúc: Sama, tôi sai rồi *thương cảm*

Sơ Ly: Biết sai là tốt *xoa cảm*

Trà hoa cúc: Vậy nên sama có thể giao quản lí viên cho tôi không?

Sơ Ly: Trước tiên cứ ngồi yên ở cuối cùng đi __

Trà hoa cúc: Sama, tôi sai rồi Sau này không dám nữa

Hồng trà lạnh: Sama, đây là đang đùa giỡn Hoa cúc đi __

Trà xanh lạnh: Sama là phúc hắc thụ __

Trà lải lải: Ngần vụn lần không nên đắc tội thụ __

Trà ô long: Tiểu Hoa cúc đáng thương, mặc niệm cô. Mùi vị bị chúng ta đàn áp hẳn không tề __

Trà ô long vừa mới nói xong, mấy người còn lại đồng thời sửa trạng thái QQ thành online. Vậy nên quản lí đều ở trên, chỉ chừa lại Trà hoa cúc bình dân ở dưới cùng.

Đây mới xứng đáng là ngồi ở cuối cùng thật sự __

Tô Lý cũng không thực tức giận, chỉ là cùng mấy cô nàng trong nhóm đùa giỡn chút thôi.

Cậu không có xã đoàn, là người tự do. Vậy nên mấy cô gái này đồng thời cũng là người cộng tác của cậu. Phần lớn chuẩn bị, đạo diễn, hậu kì, trang trí của mấy bộ kịch được người ta khen của cậu đều có tên mấy cô gái này.

Có thể nói họ chính là bạn thân của cậu trong giới vông phổi, cũng chính là bạn thân ngoài đời.

Vậy nên mấy loại chuyện như cậu mời kịch bị nam thần cự tuyệt cũng có thể dễ dàng giải bày với họ, không sợ bị chê cười. Nhưng họ chưa từng ba hoa trên diễn đàn về chuyện của cậu.

Cậu vô cùng chấp nhất đối với việc trở thành CP trong kịch với nam thần, ngoài trừ chính cậu, người duy nhất hiểu rõ chỉ có họ. Thế nên Hoa cúc mới có thể mở CP lâu.

Bởi vì trước đây đã có tiền lệ, mở CP lâu, rất nhiều GN (8) vào topic nói chuyện phiếm, làm các tiết mục ngắn, lâu ngày càng hấp dẫn nhiều người, cuối cùng mọi người thành công khiến hai CV phải ra CP kịch.

Bọn họ cũng chỉ là muốn dùng biện pháp nào đó để giúp cậu mà thôi.

Về phần vì sao cậu lại chấp nhất làm CP với nam thần, đáp án này, bởi vì anh ấy là nam thần! (”)

Những người trường kỳ trà trộn trong diễn đàn vông phối có một thói quen, rảnh rỗi sẽ quen tay mở diễn đàn lên xem, CV cũng không ngoại lệ. Đừng tưởng rằng CV chỉ thích nhìn kịch thiếp, những topic xì căng đan họ cũng xem, chỉ là không trả lời mà thôi XD

Vì vậy để không cô phụ một phen hảo ý của mấy cô nàng trong nhóm trà, Tô Lý mở cái CP lâu 2S kia ra lần thứ hai, tải tài liệu do các cô đăng lên.

Nghe xong, chỉnh lý cũng rất tốt đó chứ.

Vừa nghe vừa hồi tưởng xem lời kịch được cắt ra từ kịch nào của cậu và nam thần, Tô Lý đột nhiên phát hiện nam thần đang gọi mình!

Cậu tháo tai nghe xuống, dụi dụi hai mắt. Không nhìn lầm nha! Thật sự là nam thần!

Lẽ nào anh đã bị tinh thần bất khuất của cậu cảm động, nể mặt mèo con mà đồng ý tiếp kịch của cậu sao?

Nghĩ tới điều này, Tô Lý cuống cuống mở khung chat QQ

Ô che mưa: Tiểu Ly, có ở đó không? Có chuyện muốn hỏi...

Nam thần muốn hỏi chuyện gì? Chẳng lẽ là về cái kịch kia? Liệu có phải anh định hỏi cậu đã tìm được chủ dịch chưa, nếu chưa thì anh sẽ thử một lần? Gào khóc, Tô Lý càng nghĩ càng kích động, ngón tay lướt như bay trên bàn phím.

Sơ Ly: Sama, tôi đây. Anh muốn hỏi gì thì hỏi () Tôi nhất định biết thì sẽ nói hết~

Ô che mưa: Ha ha, Tiểu Ly, cậu thật nhiệt tình. Cho hỏi mấy hôm trước cậu cho Tiểu Bạch ăn bánh mì hãng nào?

Sơ Ly: Σ(” a

Hóa, hóa ra không phải tới tiếp kịch, mà là hỏi về chuyện thức ăn cho mèo... Cậu kích động nhầm rồi TAT

Tô Lý giờ bị đả kích nặng nề, cả người giống như quả bóng cao su bị xì hơi, đánh chữ cũng mềm nhũn.

Ô che mưa: ? Nghĩ không ra sao?

Sơ Ly: Không, không phải vậy... Là bánh mì Tiểu thiên sứ.

Ô che mưa: Hóa ra là Tiểu thiên sứ.

Sơ Ly: Vì sao tự nhiên sama lại hỏi cái này?

Ô che mưa: *Xin chào, tôi có việc ra ngoài, xin chờ [Auto reply]*

Đáp lại cậu chính là trả lời tự động của QQ, trạng thái của nam thần cũng đổi thành đã rời đi (9). Động tác thật quá nhanh đi.

Nam thần hỏi vậy, chẳng lẽ là mèo con ăn bánh mì có chuyện rồi? Lẽ nào là sau khi về nhà, mèo con không khỏe, nam thần đưa nó tới bệnh viện thú ý, bác sỹ nói nó bị ngộ độc thực phẩm, sau đó nam thần tới tìm cậu hỏi xem cậu đã cho nó ăn cái gì...

Trời ơi!!! Không thể nào!!! Ăn bánh mì Tiểu thiên sứ hử là không có việc gì đi? Cậu mỗi ngày đều ăn cũng không có trúng độc? Lẽ nào mèo và người thể chất khác nhau nên mới xảy ra chuyện?

Tô Lý bị chính mình dọa sợ rồi.

Mau chóng lên hỏi rồi rít...

Sơ Ly: Sama! Mèo con không sao chứ?

Ô che mưa: *Xin chào, tôi có việc ra ngoài, xin chờ [Auto reply]*

Sơ Ly: Sẽ không phải ăn trúng cái gì hỏng chứ?

Ô che mưa: *Xin chào, tôi có việc ra ngoài, xin chờ [Auto reply]*

Vẫn không có câu trả lời như cũ, trong lòng Tô Lý lo lắng vô cùng. Mèo con, mà không sao chứ? Tao không cố ý mà...

Đắn đo vài phút, Tô Lý lương tâm bất an quyết định không thể đợi được nữa. Lấy điện thoại ra, kéo tới

dây số được xếp riêng của nam thần, trực tiếp nhấn gọi.

Tít ~ Tít ~ Tít ~ Tít ~

Không qua bao lâu, đối phương nhấc máy.

“Alo, xin chào. Xin hỏi ai đó?”

Nghe được thanh âm kia, Tô Lý ngây người...

“Alo?”

Thẳng tới đó, Tô Lý mới hồi phục lại tinh thần. Lần trước cậu chưa đưa số cho nam thần, vậy nên anh không biết là cậu gọi.

“Nam, không, Ô sama, tôi là Sơ Ly~”

“A? Là Tiểu Ly à, tìm tôi có chuyện gì sao?” Thanh âm Hạ Vũ trầm thấp rất từ tính.

“Cái kia, mèo con không sao chứ? Bệnh có nghiêm trọng không?” Tô Lý mau chóng hỏi tới vấn đề mình lo lắng nhất.

“Tiểu Bạch sao? Nó có bị bệnh đâu.”

“Không sinh bệnh? Vậy sama, anh hỏi tôi chuyện bánh mì không phải vì mèo con bị ngộ độc thức ăn sao?”

“Ha ha, ngộ độc thức ăn? Sao có thể?”

“Vậy...” Tô Lý không biết nên mở miệng thế nào.

Hạ Vũ dường như đã biết Tô Lý đang nghĩ cái gì, trực tiếp giải thích cho cậu: “Hôm qua, Tiểu Bạch trở về rất hoàn hảo, tôi còn cho nó ăn thức ăn mới vẫn còn thơm ngon. Thế nhưng hôm nay không biết vì sao nó không chịu ăn, tôi nghĩ nó muốn ăn bánh mì. Kì quái là cho nó bánh mì cũng không chịu ăn, tôi đỡ thế nào nó cũng tuyệt thực.”

“Mèo con đôi khi có chút tùy hứng... Có thể là bánh mì kia không hợp khẩu vị...”

“Xem ra Tiểu Ly so với tôi còn hiểu nó hơn.” Thanh âm Hạ Vũ mang theo tiểu ý vang lên.

“Bởi vì có một lần tôi cho nó ăn bánh mì đậu, nó sống chết không chịu ăn... Vậy nên lúc nào tôi cũng cho nó ăn bánh mì Tiểu thiên sứ. Có đúng nó muốn ăn cái đó không?” Tô Lý cẩn thận hỏi.

“Ừ, sau đó tôi không có cách nào, lại không biết được mấy ngày nay nó ăn cái gì, đành phải đi hỏi cậu.”

“Mèo con ăn uống thật kén chọn...”

“Trước đây Tiểu Bạch chỉ cần là bánh mì thì nó đều ăn, chắc là mấy ngày qua được cậu cho ăn ngon, khiến nó kén cá chọn canh.”

“Sama, tôi sai rồi~”

“Ha ha, nói giỡn thôi. Tiểu Bạch trước giờ vẫn tụy hứng như vậy.”

“Nó có ăn không?”

“Tôi vừa mua cho nó một cái, ăn rất vui vẻ.”

“Vậy là tốt rồi.”

“Tiểu Ly, cảm ơn~”

“Không cần cảm ơn, sama, không có gì thì tôi tắt máy trước.”

“Ừ, hẹn gặp lại.”

“Sama, hẹn gặp lại.”

Tắt máy rồi, Tô Lý thở phào, may mà mèo con không làm sao.

*Chú thích:

(1) ZLDS x SL: tên viết tắt pinyin của Ô che mưa (Già vũ đích tán) và Sơ Ly (chỉ không hiểu là từ vũ trong tên của Ô sama là [yũ], nếu viết tắt phải là ZYDS mới đúng chứ nhỉ? Tác giả gõ sai hay sao ấy?)

(2) PO: viết tắt của post

(3) BXL: Trái tim thủy tinh, trái tim mong manh.

(4) Tài liệu: nguyên văn là “giáo tài” tức là tài liệu học tập, giáo án. Ý chỉ các fan CP vơ vớ phối đều như đi học ấy, các fanmade, bằng chứng JQ này nọ là tài liệu học tập, khi mà CP vỡ rồi thì fan cũng giải tán, gọi là tốt nghiệp đó.

(5) 233333333: a ha ha ha ha ha ha ha

(6) Tam thúc và trạm sắc có phát âm gần giống với Tấn Sơ (mình dịch là Ô Sơ)

(7) OJL giống ORZ

(8) GN: cô nương

(9) Trạng thái QQ cũng giống như trạng thái trên Yahoo. Nếu đặt online thì sẽ online, nếu đặt invi thì sẽ ở trạng thái ẩn. QQ có chức năng là user rời máy khoảng vài phút thì sẽ tự động vào trạng thái Away (tức là rời đi). Khi đó sẽ kích hoạt chức năng trả lời tự động.

6. Chương 6: Cp Tra Cùng Bị Tra

Chủ đề: *Xin hỏi bộ kịch Buông hấn ra, tới yêu em đi có phải đang có kịch tổ làm không?*

Lầu chính: Đúng là một bộ kịch manh kinh khủng a! Bộ kịch hiện đại cầu huyết cảm động như vậy giờ đã có kịch tổ nào làm chưa??? Nếu có rồi, khẩn cầu cho biết tiến độ a!!

1L: Ủng hộ LZ! Yêu nhất bộ này! Kịch tổ nào đang làm???

2L: Tôi rất rất thích kịch cầu huyết, thế nhưng chưa từng nghe qua bộ kịch này, có GN nào nguyện ý repo(1) không?

3L: Trả lời cho nhị ca. Câu chuyện kể về một tiểu công bị trúc mã trúc mã kiêm người yêu cũ tra, lúc nản lòng thoát chí thì gặp thụ, hai người chậm rãi nảy sinh tình cảm. Sau đó, người cũ đột nhiên hồi tâm chuyển ý trở lại bên cạnh công, công không chấp nhận, người cũ liền giở thủ đoạn nhằm chia rẽ hai người. Tiếp đó xảy ra một sự tình khiến thụ hiểu lầm công còn yêu người cũ. Vì vậy một mình thương tâm yên lặng ly khai. Cuối cùng hai người xóa bỏ hiểu lầm, HE. Repo vô dụng, thế nhưng cái đoạn cầu huyết trong kịch thật sự rất cảm động. Làm thành kịch nhất định rất mạnh~

27L: Nghe nói chủ dịch chính là hai vị sama Ô che mưa X Thiều Hoa ~

28L: Lầu trên dùng chân! Có thể nói cho tôi biết nhân vật người cũ là ai không? Vừa mới kiểm tra lại vẫn không biết vị sama nào diễn.

45L: Nghe nói tra thụ là Sơ Ly.

46L: Phốc, vậy chính chủ 2S đúng là đóng chung một kịch, một đôi tra và bị tra sao o(*)

Khi Tô Lý làm xong thí nghiệm đất thì đã là gần 7 giờ, nhớ không lầm thì cậu bắt đầu làm từ 1 giờ. Không ngờ chỉ là làm công tác sàng lọc đất đơn giản thôi mà tốn nhiều thời gian tới vậy. Đáng buồn nhất là cậu còn phải thu thập số liệu quan sát được làm bao cáo để nộp.

Sờ sờ cái bụng đã sớm kẹp lép, Tô Lý quyết định đi ăn cơm trước.

Luận văn báo cáo gì đó đều dẹp qua một bên!

Ở nhà hàng phía sau trường học ăn uống no nê, Tô Lý mua mấy quả quýt cậu thích ăn nhất, chậm rãi trở về phòng ngủ.

Sau khi chia quýt cho bạn cùng phòng, Tô Lý bắt đầu làm báo cáo số liệu quan sát được từ ban ngày.

Làm xong đã là mười giờ bốn mươi, Tô Lý nhu nhu mắt, đuổi thất lưng. Một muốn chết đi được...

Xem lại luận văn 8000 chữ một chút, Tô Lý nghĩ thầm cái công trình lớn như vậy dù là do chính cậu tự chọn, nhưng muốn trong một khoảng thời gian ngắn hoàn thành thì đúng là không thể.

Vậy nên, đi ngủ mới là thượng sách XD

Trước khi lên giường, Tô Lý thấy được trong nhóm fan đang thảo luận về Tuyệt Di Đan Khúc hiện giờ rất nổi tiếng, thuận tiện đổi luôn kí tên QQ của mình thành “Thực nghiệm, thực nghiệm, thực nghiệm, thực nghiệm, luận văn, luận văn, luận văn, luận văn, đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét, ngủ, ngủ, ngủ, ngủ...”

Rửa mặt xong, Tô Lý nằm trên giường lôi điện thoại ra xem giờ.

Vừa đúng mười một giờ. Thật đúng giờ, ngủ!

Được nghỉ ngơi đầy đủ, ngày hôm sau, Tô Lý tâm trạng rất tốt, trong vòng một ngày đã chuẩn bị chỉnh lí

gần hết tài liệu nghiên cứu, chỉ cần tốn chút thời gian công sức viết là OK.

Tô Lý tâm tình tốt đem mọi việc hoàn thành xong xuôi, buổi tối còn thừa khối thời gian. Bởi vì ngày hôm nay kịch tổ sẽ lên YY đối kịch.

Đó chính là kịch tổ Buông hấn ra, tới yêu em đi .

Tuy rằng Tô Lý không phải chủ dịch trong Buông hấn ra, tới yêu em đi , nhưng chính vai tra thụ người yêu cũ của cậu có vai trò rất quan trọng, đặc biệt là trong đệ nhất kỳ.

Tô Lý lướt qua mấy topic nói chuyện phiếm trên diễn đàn vãng phôi, giết thời gian đợi tới giờ.

Rất nhanh đã tới 8 giờ, Tô Lý vào phòng.

Cậu thấy có rất nhiều áo may ô đã ở trong phòng YY.

“Khi nào bắt đầu?” Thiều Hoa mở miệng hỏi chuẩn bị.

“Ngay bây giờ. Ô sama có chút việc nên sẽ đến trễ một chút. Sama xin hãy chờ một lát.” Chuẩn bị cuống quýt giải thích.

Nghe thấy mấy tiếng Ô sama, trong lòng Tô Lý cả kinh. Hóa ra Ô sama cũng tiếp kịch này.

Lý do Tô Lý tiếp kịch vì vai này chỉ là hiệp dịch, nhìn kịch bản, nghĩ mình rảnh rồi liền đồng ý, không hề nghĩ ngợi gì khác, vậy nên căn bản cậu cũng không biết trong kịch tổ có những CV nào.

Hóa ra nam thần cũng tiếp kịch này.

Nói vậy, nếu đêm nay nam thần cũng tới, thì cậu có thể cùng anh đối kịch rồi. Ôi chao! Lần đầu tiên trong đời a!!

Tô Lý có chút hưng phấn.

Tuy rằng trước đây hai người trùng hợp làm chung không ít kịch, nhưng đều là một người chủ dịch, một người quần chúng, hoặc là hoàn toàn làm vai hiệp dịch không cần đối. Trước không nói tới hiện tại những kịch tổ tổ chức đối kịch trực tiếp càng ngày càng ít, nếu mà vào vai quần chúng, thì càng nằm ngoài phạm vi đối kịch.

Vậy nên họ trước đây chưa từng cùng nhau đối kịch bao giờ.

Nếu chờ nam thần tới mới bắt đầu đối kịch, vậy nam thần chắc chắn vào vai chủ địch.

May mà lần trước cậu không từ chối kịch này! Không thì đã bỏ lỡ một cơ hội tốt như vậy!

Đã sớm nghe nói nam thần rất lợi hại, hiện trường PIA kịch đều có thể trực tiếp dùng âm thô, không ngờ hôm nay cậu có cơ hội từ cảm thụ một lần~

Tô Lý giờ đã bật toàn bộ chế độ fan cuồng.

“Ngại quá, để mọi người đợi lâu, đêm nay tự đứng phải tăng ca nên về trễ. Làm lỡ thời gian của mọi người rồi, phi thường xin lỗi.” Hạ Vũ thở có chút gấp gáp, hiển nhiên là vội vàng vàng về nhà lên YY.

“Sama, không sao đâu, chờ cũng chưa lâu mà.” Chuẩn bị thoải mái nói.

“Ô sam, anh cứ từ từ, không phải vội.” Thiều Hoa sau khi nghe anh nói cũng biểu thị không việc gì.

Tô Lý do dự một chút cũng định nói gì đó, thế nhưng lời còn chưa ra khỏi cửa miệng thì nam thần đã lên tiếng.

“Tôi OK rồi, mọi người bắt đầu đi.”

Ô sama đã có lời, chuẩn bị ngay lập tức sắp xếp các thành viên bắt đầu đối kịch.

Hạ Vũ dẫn đầu đọc câu thoại đầu tiên, Tô Lý vừa nhìn kịch bản, quả nhiên anh là chủ địch công.

Cậu sợ hãi than một tiếng, nam thần tiếp nhập trạng thái thật nhanh. Âm sắc rất hay, lời kịch niệm ra vô cùng cảm động. Thảo nào mọi người đều nói có thể trực tiếp dùng âm thô!

Đệ nhất kỳ chủ yếu nói về chuyện công bị người yêu cũ tra, sau đó trong lúc thất tình thì gặp thụ. Vậy nên phần của Tô Lý trong kỳ này tương đối nhiều, cùng chủ địch công đối kịch cũng không ít.

Không qua hai câu đã tới phiên Tô Lý.

Cậu chuẩn bị sắp xếp, bắt đầu đọc lời thoại của mình.

Tô Lý phát hiện ra nam thần trong lúc đối kịch hoàn toàn nhập tâm, khi biết được thụ phản bội mình liền bị thương đau khổ, vì muốn giữ thụ lại mà chuyện gì cũng cho qua, nhận nhịn, khi người cũ li khai thì chỉ còn thương tâm đau đớn... Vô luận là tình tiết nào cũng đều nắm bắt được tâm lí rất chuẩn xác. Đối kịch với anh, Tô Lý hoàn toàn bị dẫn dắt.

Sau khi kết thúc phần kịch của mình, Tô Lý chỉ có hai chữ, quá đã!

Cậu càng thêm sùng bái anh.

Qua hai tiếng, cuộc đối kịch hôm nay kết thúc. Một ít người liền ra khỏi phòng, một ít vẫn ở lại tiếp tục nói chuyện phiếm.

“Tiểu Ly, thật không ngờ người phối Ngụy Thiên Ưc chính là cậu. Phối không tệ.” Thanh âm của Hạ Vũ lần thứ hai vang lên, vừa trầm thấp vừa từ tính, hoàn toàn không còn sót chút khổ tâm nào trong quá trình đối kịch.

“Ô sama, cảm ơn đã khen. Phối cũng đủ tra đi ha ha.” Tô Lý đột nhiên nghe thấy Hạ Vũ nhắc tới mình rất là thụ sủng nhược kinh, thanh âm dần theo chút kích động.

“Đủ tra rồi. Lại nói, đây chính là lần đầu tiên cùng cậu đối kịch nha, Tiểu Ly, cậu làm trực tiếp rất lợi hại.”

“Đó là bởi vì có sama nên hôm nay tôi mới có thể phát huy vượt xa người thường như vậy.” Nghe thấy Hạ Vũ khích lệ mình, trong lòng cậu hài lòng kích động, Tô Lý ăn ngay nói thật.

“Nào có, cậu quá khiêm tốn rồi.”

“Tôi không phải đang nịnh đâu. Là thật đó, sama, anh thật quá lợi hại, đối kịch với anh khiến tôi rất hưng phấn a~” Tô Lý thấy Hạ Vũ nghĩ lầm là cậu đang cố ý khen anh, mau chóng giải thích.

“Vậy tức là một khi cậu hưng phấn, cậu liền tra tôi...” Ngữ khí của Hạ Vũ mang theo chút ủy khuất.

Tô Lý lúc nào cũng phản ứng trì độn lần này rốt cục cũng phản xạ tốt một lần, lập tức đáp lời: “Cái này, nội dung vở kịch yêu cầu mà...”

Lúc này chuẩn bị bon chen vào nói: “Nhớ không lầm thì Ô sama với Sơ Ly sama hẳn là đã hợp tác rất nhiều lần mà, thế nào lại đối kịch lần đầu tiên a?”

Giữa lúc Tô Lý đang định mở miệng trả lời, Hạ Vũ đã nói: “Bởi vì trước đây trong kịch chúng tôi không phải tiếp xúc với nhau mà chỉ là đóng vai quần chúng gặp thoáng qua a. Ha ha.”

Nghe thấy thế, Tô Lý ngẫm lại một chút, câu này nghe quen quen, hình như đã thấy ở đâu rồi thì phải!

Được rồi, chắc là ở cái CP lâu 2S kia rồi.

Tức là nam thần biết cái CP lâu kia.

Hơn nữa, khẳng định là nam thần đã từng tới cái CP lâu kia...

Tô Lý cũng không phải hai người kia hàn huyền cái gì, chỉ biết cậu không dám chần chờ một giây liền rời khỏi phòng.

Vậy mà không ngờ, Hạ Vũ cư nhiên chủ động nhấn tới.

Được rồi, cậu đối với Hạ Vũ từ trước tới này đều là tâm tình của fan cuồng, bình thường nhìn QQ của anh luôn không dám làm phiền. Giờ Hạ Vũ chủ động nhấn tới, trong lòng Tô Lý quả thực mừng như điên, thiếu chút nữa là mừng phát khóc ==

Nhưng phỏng chừng là lại tới hỏi về mèo con ==

Ô che mưa: Tiểu Ly gần đây phải làm thí nghiệm viết luận văn sao?

Sơ Ly: Σ(" a Sama, làm sao anh biết?

Ô che mưa: Trên chữ kí QQ của cậu viết đó XD

Sơ Ly: Σ(" a Tôi quên mất...

Ô che mưa: Viết mấy thứ đó quả thật rất khô khan, một tối mức không có thời gian nghỉ ngơi, rất ảnh hưởng tới tâm trạng.

Sơ Ly: Đúng vậy TAT Sama, anh thật tốt, quả thực đêm đó tôi đã quyết đoán chọn đi ngủ. PS: Cảm động lệ rơi đầy mặt

Không ngờ chuyện nhỏ như vậy mà nam thần cũng để ý.

Sơ Ly: Sama, tôi muốn hỏi một chuyện...

Ô che mưa: Cậu nói đi.

Sơ Ly: Cậu vừa nãy anh nói với chuẩn bị về chuyện hợp tác kịch của chúng ta là lấy từ trong 2S lâu sao?

Ô che mưa: Ủ, chuẩn rồi XD

Sơ Ly: !!!

Ô che mưa: ??

Sơ Ly: Sama, quả nhiên anh cũng tới cái lâu kia.

Ô che mưa: Mỗi ngày nó đều ở trang đầu, hơn nữa thoát nhìn cái tên cũng rất mới lạ nên mới vào xem một chút XD

Sơ Ly: Sama, có thể hỏi chút không? Sau khi thấy cái lâu kia anh có cảm nghĩ gì __

Ô che mưa: Rất thú vị. Xem xong mới phát hiện thì ra tôi cùng Tiểu Ly đã hợp tác nhiều lần như vậy. Trước đây đúng là không để ý *xoa cằm*

Sơ Ly: Đúng vậy, cứ nhiên ngay cả kịch chúng ta phối quần chúng mà cũng tìm được o(*)

Ô che mưa: Vậy nên mới nói, sức mạng của fan CP quá cường đại XD

Sơ Ly: Vậy, CP lâu cũng có rồi, sama, tôi có thể cầu CP không?

Ô che mưa: ?

Sơ Ly: Tôi kích động quá nên nói nhầm. Phải là, sama, cầu tiếp kịch!

Ô che mưa: Hiện tại có bộ kịch nào sao?

Sơ Ly: Không có...

Ô che mưa: *xoa cằm* Hợp tác cái gì, cứ đợi có cơ hội rồi tính.

Sơ Ly:

Ô che mưa: Thời gian không còn sớm nữa, mau đi ngủ đi.

Sơ Ly: Ngủ ngon, sama QAQ

Ô che mưa: Tiểu Ly ngủ ngon.

7. Chương 7: Nam Thần Thực Sự Biết Nấu CƠM

Chủ đề: *Lê hoa thể? Đào bảo thể? Tri âm thể (1)? Tới đây! CP bạn thích thuộc thể loại nào?*

Lầu chính: Vô luận bạn thích CP nào thì tôi cũng mong bạn hãy vui vẻ theo hướng 2B(2), các GN mau tới đây đi!

LZ trước tiên thả con tép, bắt con tôm, muốn nói về 2S thể loại tri âm: một đoạn ái hận tình cừu dài ba năm đằng đẳng, nhưng cuối cùng vẫn không thể ở bên nhau, giày vò lẫn nhau, hai người rồi sẽ đi đến đâu?

1L: HHHHP~ LZ siêu đỉnh! Please go on~

2L: Tôi muốn nói về 2S thể loại giạt tít: [Giang hồ bát quái] Tin đồn bay khắp giới võng phối về CP quá ái muội mà không thể tu thành chính quả!!

3L: Ha ha ha ha, thể loại nhai thức làm tui cười tới đau bụng luôn~ Nhị ca, cầu thông tin __

4L: Thật đúng là muốn nhị ca tiết lộ thêm một chút XD

56L: Tôi cũng nói về thể loại tạp chí: Làn sóng CP mới! Xu hướng mới lưu hành trong mùa thu! CP 2S tươi mát đang mạnh mẽ dẫn đầu xu hướng mới! Bạn còn chờ điều gì? Mời thử ngay và luôn!

57L: 56 ca thật xấu, bạn xác định 2S rất tươi mát sao __

78L: Ha ha ha ha cái topic này làm người ta cười chết mất.... (3)

Chính Tô Lý cũng không chú ý tới, rằng gần đây cậu cùng với Hạ Vũ tiếp xúc ngày càng nhiều. Tựa như mỗi ngày đều có chủ đề để tán gẫu.

Ô che mưa: Tiểu Ly, tôi nghe Lộ Lộ nói cậu gọi tôi là nam thần?

Tô Lý thấy Ô che mưa gửi tin nhắn tới, trong nháy mắt mặt đỏ bừng, thực sự là quá xấu hổ mà... Cư nhiên dưới tình huống không hề phòng bị gặp câu hỏi trắng trợn như vậy của đại thần...Đây chính là ở trước mặt nam thần bại lộ thân phận fan cuồng.

Sơ Ly: o()o Không ngờ lại lộ...

Sơ Ly: Nam thần, tôi là fan cuồng của anh đó~ *cười xấu xa*

Ô che mưa: (-) Vậy nên?

Sơ Ly: (") Vậy nên rồi không gọi anh là Ô sama, trực tiếp gọi luôn là nam thần __

Ô che mưa: *xấu hổ*

Sơ Ly: Nam thần xấu hổ sao...

Tô Lý phát hiện ra Hạ Vũ không hề lạnh lùng như người ta nói. Trước đây hai người không quen biết, bị anh từ chối nhiều lần, cậu cho rằng Hạ Vũ là loại người tương đối khó tiếp cận, hiện tại xem ra anh cũng giống như bao người bình thường khác. Anh cũng sẽ nói giỡn, cũng sẽ phạm những lỗi rất 2(4). Có thể là do trước đây tương đối ít tiếng tăm nên mọi người không hiểu rõ được anh, vậy nên mới tạo ra cảm giác xa xôi?

Tô Lý lúc này mới phát giác, từ khi nào cậu cùng nam thần đã trở nên quen thuộc như thế?

Hình như bắt đầu từ mèo con?

“Bạn có một tin nhắn mới, mau kiểm tra và nhận đi~” Tiếng chuông tin nhắn là tiếng ghi âm của Hạ Vũ. Tô Lý ấn nút trong điện thoại bằng ngón tay cuối cùng cũng nhận được phúc lợi này.

Cậu nhanh tay lấy điện thoại ra, là tin nhắn của Tiểu Huệ.

*Sư đệ, ngày mai nhớ tới nha. Buổi sáng 10 giờ, nhà hàng XX. Tui chờ đó~*From: Tiểu Huệ.

Đây là tin nhắn báo địa điểm họp mặt ngày mai của Tiểu Huệ.

Mai là sinh nhật Tiểu Huệ, cô đã mời những người bạn trong giới võng phối tới nhà cô họp mặt.

Tô Lý với Tiểu Huệ năm nay mới quen biết, trong một lần nói chuyện phiếm mới phát hiện hai người là đồng học. Nhưng Tiểu Huệ từ năm ngoái đã ra trường đi làm, mà Tô Lý vẫn còn đi học.

Trong giới võng phối, những người sống cùng một địa phương thì không ít, nhưng học chung trường là rất hiếm. Vì vậy quan hệ của hai người cũng trở nên gần gũi hơn, thỉnh thoảng cũng gặp mặt vài lần.

Vậy nên lần này sinh nhật của Tiểu Huệ, Tô Lý đương nhiên cũng được mời.

Trả lời một câu không thành vấn đề, Tô Lý cất lại điện thoại vào trong túi.

Ngày mai là cuối tuần rồi, có thể cùng bạn bè tụ tập mừng sinh nhật thật là tốt.

Tô Lý cất món quà sinh nhật cho Tiểu Huệ vào túi, kiểm tra kĩ càng rồi mới lên giường đi ngủ sớm.

Sáng sớm, sau khi Tô Lý khởi động máy thì vô cùng phiền muộn.

Ngay tối hôm qua, sau khi tắt máy được 10 phút, có một tin nhắn mới, hôm nay lão sư tổ chức làm thực nghiệm.

Thực nghiệm thực nghiệm thực nghiệm! Sớm không làm muộn không làm, hết lần này tới lần khác chọn hôm nay để làm. Hôm qua không có tiết thì sao không tổ chức a! Tô Lý nghĩ chính mình sắp phát điên rồi!

Cậu tức giận mở điện thoại, nhắn tin cho Tiểu Huệ nói rõ tình huống ngày hôm nay.

To Tiểu Huệ: *Ngại quá Tiểu Huệ tỷ, em vừa mới nhận được thông báo hôm nay tổ chức làm thí nghiệm đột xuất... Chắc cả ngày hôm nay đều phải chết dí ở trường rồi, sợ rằng không thể tới được, hoạt động buổi chiều cũng khó mà tham gia TAT*

Một lát sau Tiểu Huệ vẫn không trả lời, chắc là chưa nhận được tin.

Cậu nhìn đồng hồ, đã gần tám giờ, đành đi đến phòng thí nghiệm. Tô Lý ném điện thoại vào balo, phóng như bay đến trường.

Quả nhiên, tới buổi trưa chỉ được nghỉ đúng một giờ, buổi chiều lại phải tiếp tục làm thực nghiệm.

Tô Lý ra căn tin số 4 mua một phần cơm, bởi thực nghiệm buổi sáng kết thúc có chút muộn, các căn tin khác đều đông kinh khủng, chen chúc vào đó khẳng định không có gì tốt đẹp, vậy nên chỉ có thể tới căn tin số 4 trong truyền thuyết để mua cơm.

Cậu ngồi bên bàn yên lặng nhìn suất cơm vừa có bọ, vừa có tóc... Thực ra mùi vị cơm trong căn tin số 4 không tệ lắm, chỉ có vệ sinh thì quá khủng khiếp.

Đáng lẽ ra giờ này cậu phải được đi ăn cỗ mới đúng, kết quả là ngồi trong căn tin truyền thuyết ăn cơm. Tô Lý thở dài, tiếp tục bình tĩnh ăn.

Cậu chợt nhớ ra sáng nay nhắn tin cho Tiểu Huệ nhưng không đợi được tin trả lời của cô, vậy nên mau chóng khởi động máy.

Có hai tin nhắn mới.

Một cái gửi lúc 9h50ph.

Vậy sao, thực nghiệm ở N đại lúc nào cũng BT(5) như thế. Trước đây tôi cũng ăn đủ rồi. Buổi chiều xong việc sớm thì cứ tới nha. —— From: Tiểu Huệ.

Một tin khác gửi lúc 11h kém.

Vừa cùng mọi người bàn bạc, buổi chiều sau khi đi hát sẽ trực tiếp tới nhà tôi làm cơm tối, lúc đó sự đệ nhất định phải tới nha XD Có không ít người muốn gặp Sơ Ly sama của chúng ta đó~ Địa chỉ là: Tiểu khu XXXX, nhà số 00 tầng 8 ở bên trái. —— From: Tiểu Huệ.

Thấy tin nhắn thứ hai, trong lòng Tô Lý có chút cảm động. Đây là mọi người vì cậu mà thay đổi lại lịch trình.

Tâm tình trong nháy mắt tốt lên không ít, nhanh chóng ăn xong rồi trở về phòng thí nghiệm.

Xong sớm về sớm.

5h20ph, Tô Lý là người đầu tiên ra khỏi phòng thí nghiệm, nhìn ánh mắt ngưỡng mộ của những người khác, cậu rất đắc ý.

Tiểu khu XXXX cách trường của cậu hơi xa, chen chúc mất một tiếng đồng hồ trên giao thông công cộng, cuối cùng cậu cũng thuận lợi tới nơi.

Thang máy dừng lại ở tầng tám, Tô Lý trực tiếp tới căn nhà bên trái, nhấn chuông cửa.

Mở cửa chính là Tiểu Huệ.

“Tiểu Huệ tỷ, sinh nhật vui vẻ~” Tô Lý tiến tới tặng cô quà sinh nhật.

“Cảm ơn, sự đệ, sao giờ cậu mới tới a, buổi chiều bị giày vò rất thảm hại, ha ha, mau vào mau vào.” Cô vừa nói vừa vui vẻ kéo cậu vào nhà.

“Các người mau xem ai tới nè~”

Trong phòng khách rất náo nhiệt, một đám mỹ nhân dễ nhìn vừa hát vừa tán ngẫu vừa cắn hạt dưa, ồn ào, vui vẻ tới quên trời đất.

Thấy Tô Lý mới tới, ai cũng nhiệt tình đến chào hỏi.

“Tiểu mỹ nhân này là Sơ Ly sama sao? Không ngờ lại là một sinh viên nha.”

“Oa oa, Sơ Ly sama tới rồi~ Mau tới đây ngồi đi.” Một mỹ nữ ngồi trên sô pha cắn hạt dưa nhiệt tình bắt chuyện với cậu.

“Sơ Ly cũng tới rồi?” Một chàng trai mặc tây trang đang hát chợt quay đầu lại.

Bị nhiều người nhìn như vậy, lại còn đa phần không quen, Tô Lý có chút ngại ngùng.

“Chào mọi người, tôi là Sơ Ly, ngày hôm nay có chút việc nên tới trễ.” Tô Lý giải thích nguyên nhân cho mọi người.

“Không sao đâu, không sao đâu, tới đây tôi giới thiệu cho cậu, đây là Vitamin, đây là Lộ Lộ, đây là Kiki, đây là Mễ Nhã, đây là Mãn Thâu, đây là Cacao...” Tiểu Huệ lần lượt giới thiệu từng người cho cậu.

Nghe tới mấy cái tên này, Tô Lý trợn tròn hai mắt, mấy người Lộ Lộ này chẳng phải là bạn thân của Hạ Vũ trong truyền thuyết sao?

Tô Lý nhìn về phía mỹ nữ mặc sườn xám, cô chính là Lộ Lộ.

“Sơ Ly sama, cậu nhìn tôi làm gì~ Có phải là đang từ tôi để tìm một bóng hình khác hay không?” Lộ Lộ mỉm cười đầy thâm ý.

Trong lòng Tô Lý đổ mồ hôi, “Không không, tỷ ngày hôm nay mặc sườn xám rất hấp dẫn, nên em nhìn không được mà nhìn nhiều một chút.”

“Ha ha, Ô sama, Sơ Ly nhà anh thật đáng yêu~” Lộ Lộ tiếp tục che miệng cười, nếu như cho cô cầm một cái chiết phiến(6), hiểu quả sợ rằng vô cùng tốt.

“Ô, Ô che mưa? Sama!?” Tô Lý đột nhiên có chút mơ hồ. Nhìn xung quanh một chút, Ô sama không có ở đây mà.

Lộ Lộ cùng Tiểu Huệ liếc nhau, song song hướng về phía nhà bếp.

Tô Lý chợt hiểu ra, đây chẳng lẽ nam thần đang ở trong nhà bếp.

Là ở trong nhà bếp nấu cơm sao?? Không thể nào...

Biểu tình của Tô Lý đã bán đứng nội tâm, Tiểu Huệ đứng lên nói với cậu: “Tôi nói sư đệ à, cậu không thể cứ ngồi chờ cơm như thế được, mau cùng sư tỷ đi làm cơm.” Sau đó tiến vào nhà bếp.

Tô Lý mau chóng bước theo.

Còn chưa vào bên trong đã nghe thấy tiếng xào rau. Tiểu Huệ cùng Tô Lý tới cạnh cửa, bởi cô đứng ở phía trước nên cậu không thể làm gì khác nghiêng người nhìn.

Bên trong có một người mặc áo sơ mi trắng, vạt áo được sơ vin trong quần tây trang, hai ống tay áo xắn cao, cổ áo cũng mở hai cúc. Hai mắt anh chuyên chú nhìn chảo, đôi tay khéo léo xào rau.

Người kia chẳng phải nam thần thì là ai!

Tô Lý có chút choáng váng, ngơ ngác đứng một chỗ quỷ dị nhìn chàng trai đang xào rau bên trong.

“Sư đệ, đừng có đứng đó a, mau đi vào giúp nam thần nhà cậu đi.” Nói xong, Tiểu Huệ khẽ đẩy Tô Lý đang bất động vào trong, mang về mặt gian xảo rời khỏi nhà bếp.

Bị đẩy như thế, Tô Lý rốt cuộc hồi phục tinh thần, xấu hổ vì vừa rồi đã nhìn chằm chằm Hạ Vũ. Mấy lời Tiểu Huệ vừa nói, khẳng định nam thần cũng nghe được... Thật là quá mất mặt mà QAQ Tô Lý khăn trương giặt giặt góc áo.

“Tiểu Ly, cậu tới rồi.” Hạ Vũ thấy người ta vẫn như cũ đứng im một chỗ, đành phải bắt chuyện trước.

“Ô, Ô sama... Anh đang làm cơm à...”

“Àn...” Hạ Vũ quay lại gật đầu với Tô Lý, tiện nói: “Cũng giống như cậu vậy, hôm nay có chút việc bận, ban ngày không thể tham gia tụ hội, vậy nên Tiểu Huệ phạt tôi làm cơm tối cho mấy cô ấy.”

“Hóa ra buổi chiều sama cũng bận việc a...”

“Tiểu Ly giúp tôi lấy gói gia vị cá ở bên cạnh tới đây.” Hạ Vũ vừa nói vừa đưa tay bắc nồi.

“A a được.” Tô Lý nhanh chóng mang gia vị qua.

“Cần tôi hỗ trợ không?”

“Cần chứ, cậu cứ ở chỗ này tán ngẫu với tôi là được.”

“A?” Tô Lý có chút bối rối.

“Ha ha, đùa cậu thôi, cậu mau giúp tôi một tay đi. Tôi đang bận lắm nè.” Hạ Vũ nhìn phản ứng của Tô Lý, nở nụ cười.

Nói là giúp đỡ, kỳ thực về cơ bản Tô Lý chẳng làm cái gì cả.

Cậu chỉ việc ở một bên nhìn Hạ Vũ khéo léo làm ra từng món ăn hấp dẫn lôi cuốn, khiến cậu sùng bái anh tới tột đỉnh. Nam thần quả là nam thần, ngay cả xào rau cũng giỏi như vậy.

“Sama, anh thật lợi hại... Tôi chẳng biết làm mấy thứ này đâu.” Tô Lý nhin không được tán thưởng Hạ vũ, song lại có chút tự ti.

“Chậm rãi học là được mà, đi thôi, ra ngoài kia ăn.” Hạ Vũ vỗ vỗ vai Tô Lý, rồi bưng hai đĩa rau ra ngoài.

Tô Lý cũng nhanh chóng tới bưng đĩa sườn xào chua ngọt.

Tất cả mọi người đều không phải loại người khó tính, Tô Lý tuy vừa mới quen biết họ nhưng cũng rất nhanh có thể hòa nhập.

Khi ăn, Tô Lý được ngồi bên trái Hạ Vũ, sau khi mọi người vào chỗ, trước hết là Tiểu Huệ nâng chén kính mọi người.

“Cảm tạ mọi người hôm nay đã bớt chút thời gian tới dự sinh nhật tôi, hôm nay tôi rất hạnh phúc. Đặc biệt là còn mời được Ô sama của chúng ta xuống bếp, thực sự là vạn phần vinh hạnh. Ha ha ha ha, tới, trước tôi kính mọi người một ly.” Tiểu Huệ hiển nhiên rất kích động.

Cả nhà đều đứng lên nâng chén một hơi cạn sạch.

“Vụ mời tôi xuống bếp lẽ nào là cô cố ý mượn cơ sinh nhật để lừa tôi hả?” Hạ vũ nói thẳng ra ý đồ của Tiểu Huệ.

“Ai nha, trăm phương ngàn kế an bài mọi chuyện đều bị anh phát hiện ra rồi, sama thực sự là có hỏa nhãn kim tinh a~”

“Thật sự rất muốn phỏng vấn bạn học Sơ Ly một chút, hôm nay nhìn thấy nam thần nhà cậu, cậu có cảm tưởng gì a~” Lộ Lộ quay sang nháy nháy mắt với Tô Lý.

Cậu không ngờ trọng tâm câu chuyện lại đột nhiên rơi vào mình, “Ách, cái này... Đương nhiên chính là kích động kiểu fan cuồng nhìn thấy thần tượng rồi~ Rốt cục cũng có thể nhìn thấy nam thần sama trong truyền thuyết...” Tô Lý cố ý bắt chước ngữ khí của fan.

“Cậu đó, mau ăn cơm đi.” Một bên Hạ Vũ nhanh tay gấp một miếng sườn chua ngọt đặt vào trong bát cậu.

Vì vậy, bạn học Tô Lý thụ sủng nhược kinh ngoan ngoãn vùi đầu ăn.

“Thực sự là quá nghe lời~” Kiki ngồi đối diện vừa lắc đầu vừa cười.

Thức ăn Hạ Vũ quả thật quá ngon, hầu như món nào cũng hết nhẵn.

Cơm no rượu say, Tô Lý sờ sờ cái bụng căng tròn, quá no rồi~ Thế nhưng ăn thật ngon.

Sinh nhật đương nhiên sẽ có một màn vô cùng trọng yếu – cắt bánh gato.

Lộ Lộ tắt hết đèn trong phòng khách đi, chiếc bánh kem được đặt ở chính giữa, ngón nền lung linh trở thành nguồn sáng duy nhất.

Mấy người họ tạo thành một vòng tròn xung quanh ánh nến, cùng nhau hát khúc ca mừng sinh nhật.

Ánh sáng vàng nhẹ chiếu lên khuôn mặt từng người khi sáng khi tối, Tô Lý len lén nhìn về Hạ Vũ đang hát ở đối diện.

“Phù~” Tiểu Huệ sau khi ước nguyện xong, trong tiếng hoan hô của mọi người mà thổi tắt nến.

Thời khắc điên cuồng nhất của tối nay đã tới. Tiểu Huệ bật người vén một chút kém hướng về phía Hạ Vũ, anh đẩy cảnh giác đã tránh được.

Có Tiểu Huệ khơi mào, cả nhà bắt đầu liều mình tham gia Gato đại chiến.

Tô Lý cẩn thận trốn vào góc tường để tránh bị đánh lén. Phía sau đột nhiên có một cánh tay vươn ra, cậu không kịp phản ứng, cả khuôn mặt đã bị dính kem.

Thôi xong, đã thành mặt hoa rồi TAT

Tô Lý muốn xem tên đầu sỏ là ai, xoay người lại thấy Hạ Vũ đang đứng ở trước mặt cậu cười đắc ý. Khi anh cười rộ lên, đôi mắt cong cong, rất đẹp trai.

Trong nháy mắt, Tô Lý ngay cả báo thù cũng không nghĩ được nữa.

Coi như xong, nếu như làm bẩn quần áo trắng của nam thần, hẳn là chẳng thể giặt sạch được.

*Chú thích:

(1) Đây là các thể loại văn học đương đại của TQ.

(2) 2B: vừa có nghĩa là ngu ngốc, vừa có nghĩa là khả ái. Ở đây dùng nghĩa thứ 2.

(3) Đoạn trên là các bạn fan TQ đang chơi trò “giật tit trên báo mạng điện tử”.

(4) 2 = ngốc.

(5) BT: biến thái.

(6) Chiết phiên: quạt sắt. Ý chỉ cô ấy giống Bà La Sát ấy.

8. Chương 8: Jq Của Hai Sama

Chủ đề: Xin giúp đỡ! Quan hệ của Ô sama với Sơ Ly sama từ khi nào trở nên tốt như vậy chứ?

Lầu chính: Vẫn biết Ô sama là nam thần của Sơ Ly sama, thế nhưng hai người trước đây hình như chưa từng cùng một chỗ. Thế nào mà quan hệ tự dưng tốt như vậy chứ?

1L: LZ bình tĩnh, JQ luôn bất tri bất giác nảy sinh mà...

2L: Sắc, đại ca thắng!

3L: Xem đại ca thì tôi nghĩ tôi không cần nói thêm gì nữa...

4L: Đại ca lúc nào cũng sắc bén như thế!

5L: Fan 2S ủng hộ chân tướng của đại ca o(*^ ^*)o

6L: Chỉ có mình tôi không hiểu vì sao LZ lại nói vậy sao?

7L: LS, trong giới võng phối, cô vĩnh viễn không chỉ có một mình OJL

8L: Bát ca cười tà mị, 6, 7 ca, các người hôm nay không lên weibo xem sao __

9L: Bát ca đáng yêu ghê XD

Tô Lý vừa tỉnh lại đã thấy hô hấp có chút khó khăn.

Ánh nắng mặt trời xuyên qua thủy tinh chiếu rọi tới, cậu mở mắt ra thấy có chút choáng váng. Muốn lấy điện thoại bên gối ra xem giờ, cậu chợt thấy cả người vô lực.

Xem ra cậu bị cảm rồi.

Tô Lý gian nan bò xuống giường tìm thuốc cảm cúm rồi nằm lại giường xem weibo, tiện thể up một cái.

CV Sơ Ly: *Đã lâu rồi không bị ốm, hôm nay tự dưng bị cảm.*

Đăng xong, cậu trực tiếp tắt máy đi ngủ.

Đợi khi Tô Lý tỉnh lại đã là 2 giờ. Tuy rằng đầu vẫn còn âm ỉ đau, nhưng uống thuốc rồi ngủ một giấc vẫn giúp cậu thấy khỏe hơn nhiều.

Tô Lý không muốn ăn gì, cũng không định ăn gì, trực tiếp mở máy tính lên mạng. Cậu mở weibo ra xem, thật kinh ngạc, hôm nay là ngày gì mà lắm người bình luận với @ như vậy chứ?

Mộc hữu Mộc hữu: Sama, cậu nhớ uống thuốc nha, sau đó hảo hảo ngủ một giấc. Chúc cậu sớm khỏe lại~

Quá lạ Quá lạ: Sama đã lâu không đăng weibo, giờ lại báo sinh bệnh, tôi lo lắng quá đi. Cảm cúm biến đi~ Sama mau hồi phục.

Thấy những lời này khiến Tô Lý quá hồ thẹn, đúng là gần một tháng rồi cậu không lên weibo OTZ tự dưng mơ mơ màng màng up một cái weibo nói mình bị ốm, khiến cho fan cũng lo lắng theo. Tô Lý ngoại trừ

chút áy náy, còn có rất nhiều cảm động. Được nhiều người quan tâm như vậy thật hạnh phúc.

Tô Lý chợt nhận ra có rất nhiều người comment còn @ nam thần. Vậy là nam thần có reply cậu? Tô Lý lúc này mới mở lại hơn một nghìn bình luận để tìm.

Lật vài trang rốt cục cũng tìm được.

CV Ô che mưa: Tối qua bị cảm lạnh rồi? Uống thuốc với nước nóng rồi ngủ một giấc đi.

Phía dưới liên tiếp trả lời.

Xem đi Xem đi: *Reply CV Ô che mưa*: Gàò khóc, nam thần hiện thân!

JQ a JQ: *Reply CV Ô che mưa*: Nam thần thật biết săn sóc, Sơ Ly sama mà thấy được nhất định vui đến nổ tung.

Đó Đó: *Reply CV Ô che mưa*: Chờ một chút, tôi thấy gì kia? Tối hôm qua? —

Hỏa nhân kim tinh: *Reply CV Ô che mưa*: Vì sao nam thần lại biết chuyện gì xảy ra với sama tối hôm qua —

Mấy cô nương này thỉnh thoảng bình luận làm người ta dễ khóc dễ cười. Không biết nam thần thấy liệu có thấy rất không.

Tô Lý lập tức xuống dưới trả lời ———

CV Sơ Ly: *Reply CV Ô che mưa*: Chắc là vậy, buổi tối thật có chút lạnh. Uống thuốc và ngủ rồi, chờ lát đi uống nước nóng, giờ đã cảm thấy khá hơn nhiều, đa tạ nam thần quan tâm XDDD.

Tô Lý vừa mới trả lời đã thấy phía dưới có mấy người bình luận.

Quần chúng vây xem số 1: *Reply CV Sơ Ly*: Vì sao tôi lại thấy có cảm giác đáng yêu mềm mại thể này~ Chờ uống nước nóng vân vân, nam thần nói là nghe —

Quần chúng vây xem số 2: *Reply CV Sơ Ly*: Sama không sao là tốt rồi, nhớ giữ gìn sức khỏe nha.

CV Ô che mưa: *Reply CV Sơ Ly*: Lần sau ra đường buổi tối nhớ mang theo áo khoác, mùa này sáng và tối đều khá lạnh. Lên mạng xong phải nghỉ ngơi đi, sớm khỏe lại một chút.

Không ngờ nam thần nhanh như vậy đã trả lời cậu, vậy tức là nam thần vẫn luôn online.

CV Sơ Ly: *Reply CV Ô che mưa*: Ủ, vừa mới ngủ dậy xong, chờ một lát rồi đi.

CV Ô che mưa: *Reply CV Sơ Ly*: Nhớ ăn uống đầy đủ, không muốn đi mua thì nhờ bạn cùng phòng ấy.

CV Sơ Ly: *Reply CV Ô che mưa*: *kinh ngạc* nam thần, anh ngay cả cái này cũng biết!!! Tôi lập tức đi nhờ bọn họ đây...

CV Ô che mưa: *Reply CV Sơ Ly*: Đương nhiên XD Giờ mới ngoan~

Một đoạn đối thoại kia làm quần chúng kích động không thôi, lượng bình luận tăng vọt một cách chóng mặt.

Quần chúng vây xem số 3: Gào khóc, từng lời nhắc nhở, Ô sama quá quan tâm Sơ Ly sama, quả là weibo đã sắp nổ tung rồi XD

Quần chúng vây xem số 4: Nam thần cư nhiên rất hiểu Sơ Ly sama 2333333 Ai tới nói cho tôi biết điều này bắt đầu từ khi nào đi!

Quần chúng vây xem số 5: Fan 2S bình tĩnh đi ngang qua~

Quần chúng vây xem số 6: Tôi muốn nhập học! Từ hôm nay trở đi tôi muốn làm fan 2S~

Quần chúng vây xem số 7: ~ Lăn qua lăn lại (~o)~o Lăn lại lăn qua O~(__o~)~ Quá đáng yêu~

Quần chúng vây xem số 8: Quá mạnh mẽ, quá to lớn là CP 2S! *,*:. ()/\$:*. ° *

Tô Lý tắt weibo đi, đứng dậy lấy chén rót nước nóng.

Đây là lần đầu tiên nam thần chủ động trả lời weibo của cậu. Tâm tình Tô Lý vô cùng tốt, uống một hơi.

“A a a a a, nóng quá!” Tô Lý đồng học thét lên một tiếng vang khắp phòng ngủ.

Vừa bị nước nóng khiến cho khóc không ra nước mắt, Tô Lý phát hiện điện thoại kêu.

“Bạn có một tin nhắn mới, mau kiểm tra và nhận đi~” Thanh âm của Hạ Vũ vang lên.

Tô Lý mở ra xem, là tin nhắn của nam thần.

“Nhớ phải ăn trưa.” —— From: Nam thần.

Nhìn mấy chữ này, Tô Lý không trả lời, chỉ yên lặng gọi điện thoại, kêu một phần cơm...

Trong khi chờ đợi thức ăn, Tô Lý mở máy vào nhóm Tiệc Trà.

Trà ô long: Vậy nên mới nói hôm qua nhất định đã xảy ra chuyện gì đó!

Trà hoa cúc: Chắc chắn rồi. Đợi sama tới rồi hỏi cậu ấy xem sao __

Sơ Ly: Vậy các cô muốn hỏi cái gì? *buồn ngủ*

Hồng trà lạnh: Sama!

Trà xanh lạnh: Nhào vào!

Trà lài lạnh: Chặn!

Trà ô long: Tào Tháo!

Trà hoa cúc: Tới rồi!

Sơ Ly: *lau mồ hôi* Đối đại với bệnh nhân mà sao các cô thô bạo thế...

Hồng trà lạnh: Sama, xa cách ba năm rồi~

Trà xanh lạnh: Chúng tôi muốn cho cậu cảm nhận tình cảm mạnh liệt rực lửa của chúng tôi mà!

Trà lài lạnh: Cùng với sự nhớ nhung nóng bỏng của chúng tôi~

Sơ Ly: (__ |||) Không phải mới trời lên hôm qua sao, các cô sao lại “nhiệt tình” như vậy chứ...

Sơ Ly: Muốn hỏi gì thì hỏi nhanh lên *lườm*

Trà ô long: Có phải là tối hôm qua, cậu...

Trà hoa cúc: Sau đó, nam thần, anh ấy...

Sơ Ly: Vì sao các cô miêu tả ra nghe quỷ dị không gì sánh được _

Trà ô long: Chúng tôi rất chân thực mà~

Trà hoa cúc: Thỉnh tin tưởng chúng tôi!

Sơ Ly: Tối hôm qua tôi đi dự sinh nhật của Tiểu Huệ tỷ, nam thần cũng đến.

Hồng trà lạnh: !!

Trà xanh lạnh: Sama! *mắt lấp lánh*

Trà lá lạnh: Chúc mừng!

Sơ Ly: Đa tạ đa tạ. Tôi cũng rất bất ngờ...

Trà ô long: Cuối cùng tôi cũng biết được cái gì gọi là hữu duyên thiên lí năng tương ngộ *mắt lấp lánh*

Trà hoa cúc: Cuối cùng tôi cũng biết được cái gì gọi là hữu duyên thiên lí năng tương ngộ *mắt lấp lánh*

Sơ Ly: Hai câu này đều không phải dùng như thế (_ |||)

Hồng trà lạnh: Mặc kệ dùng như thế nào, lúc này tôi chỉ muốn cầu kể lại a!

Trà xanh lạnh: Xếp hàng cầu!

Trà lá lạnh: Cùng xếp hàng!

Sơ Ly: Nam thần nấu ăn rất ngon o(*^~^*)o

Trà ô long: !!!!!!!

Trà hoa cúc: !!!!!!!!!!!!!!!

Hồng trà lạnh: Nấu cơm... Nam nhân tốt a!

Trà xanh lạnh: Sama, cậu phải nỗ lực lên a! Đầu năm nay nam nhân tốt phải sớm giữ chặt (^ ^)

Sơ Ly: Các cô... Suy nghĩ quá nhiều rồi = =

Sơ Ly: Bất quá nam thần quả thực rất lợi hại (^o^)/~ Nam thần quá tuyệt a~

Trà lạnh: = = Sama, cậu lại bắt đầu HC (1) rồi.

Trà ô long: (#)

Trà hoa cúc: Sama, nghe nói cậu bị cảm?

Sơ Ly: Đúng vậy, ốm rất nặng *giơ ngón chỉ mặt* vậy nên các cô dám nhân cơ hội khi dễ bệnh nhân~

Hồng trà lạnh: Kỳ thực tôi đã thấy đoạn đối thoại của bệnh nhân cùng nam thần trên weibo XD

Trà hoa cúc: Tôi thấy bệnh nhân nào đó nói mình đã khá hơn rồi _

Sơ Ly: = =

Trà ô long: Vì vậy, sama, tối qua hai người làm gì vậy?

Sơ Ly: Chẳng có gì cả, buổi tối nhiệt độ xuống thấp, tôi mặc ít áo, khi trở về không chú ý nên bị cảm.

Hồng trà lạnh: Sama đáng thương.

Trà xanh lạnh: Sama sớm khỏe lại a~

Sơ Ly: Ân, không sao đâu (^ ^)

Trà ô long: Nhưng trông nam thần có vẻ rất quan tâm đến cậu nha _

Trà xanh lạnh: Vừa mới đăng weibo đã bình luận —

Sơ Ly: ...

Trà hoa cúc: Sama, quan hệ của hai người càng ngày càng tốt nha...

Hồng trà lạnh: Yooooooooooooooooo...

Trà lá lạnh: *cười tà mị*

Tô Lý không tiếp tục trả lời bởi vì lúc này chợt có người gõ cửa. Vừa mở cửa ra, bên ngoài là người đưa thức ăn.

Lúc này còn không muốn ăn, giờ đột nhiên thấy có chút đói bụng. May mà có nam thần nhắc nhở mình a~

Ăn xong, Tô Lý cũng cảm thấy lên tinh thần, quả nhiên có thực mới vực được đạo a.

Tô Lý nhắn tin cho Hạ Vũ, biểu thị lòng biết ơn.

Chỉ chốc lát sau, Hạ Vũ trả lời.

Khỏe lên là tốt rồi, giờ rảnh rồi có thể lên QQ không? Tôi có một thứ rất vui muốn cho cậu xem XD ———
From: Nam thần

Tô Lý có chút nghi hoặc, nam thần muốn cho cậu xem cái gì?

Mở QQ ra, Tô Lý phát hiện nam thần đã nhắn cho cậu mấy tin liền, thời gian là trước khi gửi tin kia.

Ô che mưa: Tiểu Ly đã ăn chưa?

Ô che mưa: Không onl à?

Tô Lý rất nhanh trả lời.

Sơ Ly: Có có.

Ô che mưa: Khỏe hơn chưa?

Sơ Ly: Ân, giờ đã thấy tốt hơn nhiều rồi XD

Ô che mưa: Giữ gìn sức khỏe nha, đừng để bị cảm như vậy.

Sơ Ly: Tôi bình thường đều rất khỏe mạnh, ít khi sinh bệnh *ủy khuất*

Ô che mưa: Thế nhưng người nào đó hôm nay thân thể không khỏe __

Sơ Ly: __

Sơ Ly: Nam thần, anh muốn cho tôi xem cái gì *cười xấu xa*

Ô che mưa: Chờ.

Ô che mưa: <http://bbs.zzt.net/showmsg.phpboard=xx&id=xoxo&msg&page=1>

Sơ Ly: Gì thế?

Ô che mưa: Mở ra xem sẽ thấy bất ngờ __

Tô Lý nhấn mở, muốn xem đây là cái loại kinh hỉ gì.

Chủ đề: Cần phân tích xem hai vị sama đây là ai?

Lầu chính: Tối hôm qua lúc 9 giờ tôi khổ sở tăng ca về nhà, trên đường tình cờ nhìn thấy hai anh đẹp trai sóng vai nhau cùng đi, lầu chủ ở trong giới đam mỹ nhiều năm lập tức cảm thấy gì đó, vậy nên bước nhanh tới gần, ý đồ quan sát do thám. Lầu chủ tuy rằng cận thị nhưng tai rất thính, nghe được vài câu về giới võng phối, thanh âm cũng rất quen thuộc, chỉ là không xác định được đây là vị nào, cơ mà lầu chủ dám khẳng định đây là người trong giới.

Do đó, tôi đã lặng lẽ theo đuôi họ và chụp ảnh, tuy rằng chỉ là bóng lưng nhưng cũng rất tuyệt. Bởi vậy LZ đăng ảnh chụp cho mọi người cùng nhau thưởng thức. Cầu cao nhân phân tích xem rốt cuộc đây là ai o(o*)

1L: Nhìn bóng lưng đã thấy xúng đôi rồi (^o^)/~

2L:Ặc!!! Sao mà lầu chủ lại gặp được! Lầu chủ mau báo tọa độ, đêm nay tôi đi phục kích!

3L: LZ thế nào mà xác định được đây là người bên đam mỹ? Không phải còn có bên BG sao?

4L: Gào khóc, đến bóng lưng cũng đẹp nữa...

5L: Quỳ xuống cầu cao nhân cầu thông tin của hai vị sama... Đẹp không chịu nổi nữa __(:3 __

6L: Hình ảnh quá hài hòa, quá đam mỹ ()

7L: Đáng yêu quá ~

8L Lâu chủ: Vừa rồi quá phấn khích nên quên báo tọa độ, lâu chủ là người C thị!

9L: Vậy đây là CV của C thị?

111L: Hôm qua có tụ hội gì sao?

156L: Hôm qua là sinh nhật của Tiểu Huệ, có người nói Tiểu Huệ là người C thị. Liệu có phải đó là CV tới tham dự sinh nhật của cô ấy không?

157L: Nói như lâu trên, Tiểu Huệ là bạn tốt của Lộ Lộ, mà các nàng thân nhất với CV Ô sama đó??

158L: Nói vậy một trong hai người đó có khả năng là Ô sama? (O) meo~

160L: Bóng lưng của sama anh tuần đúng y như tôi tưởng tượng~

161L: LZ fan cuồng trước tiên cứ bình tĩnh (_ |||)

178L: Nếu như đúng theo LZ nói, kết hợp với phân tích của các LS, có thể đoán ra một trong hai người đó là Ô sama, vậy người kia?

179L: Sơ Ly sama!

180L: Lâu trên nói chắc chắn như vậy, có căn cứ nào chẳng?

181L: Nhìn xem, fan cuồng của 2S vừa mới lên weibo, có một phân tích nói đó chính là Sơ Ly sama.

182L: (O) meo~ Tôi hình như phát hiện ra điều gì đó _

183L: Hình như phát hiện ra điều gì đó __ +1

184L: Gần đây fan 2S thật đông __

185L: Fan 2S tặng hoa cho LZ~ Một đóa hoa đỏ thắm~

Tô Lý nhìn ảnh chụp, xác thực đây chính là bóng lưng của cậu và nam thần.

Tối hôm qua, hai người cùng đi bộ về, trên đường hàn huyên không ít chuyện về phối âm. Khi ra khỏi tiểu khu đúng là có gặp một cô gái, lúc đó lên la lên lút theo phía sau, Tô Lý thấy rất kì quái, không ngờ lại thành ra thế này...

Tô Lý nhìn ảnh, bởi vì là buổi đêm, đoạn đường lại khá tối, ảnh chụp không rõ lắm. Nhưng mà nhờ vậy là tạo hiệu ứng khác mong lung.

Thoạt nhìn không tệ~ Vì vậy Tô Lý quyết đoán lưu ảnh lại.

Sơ Ly: Xem xong o()o

Ô che mưa: *cười trộm* Tối hôm qua cậu còn tưởng cô ấy là trộm.

Sơ Ly: Tôi làm sao mà biết được hóa ra cô ấy lên chụp ảnh TAT

Ô che mưa: Ảnh chụp không tệ *xoà cằm* Thoạt nhìn rất xứng đôi XD

Sơ Ly: Nam thần, anh... *xấu hổ*

Ô che mưa: Xem ra chúng ta sắp có tin đồn rồi __

Sơ Ly: Đồn đi đồn đi, được cùng với nam thần thì chuyện gì cũng tốt __

Ô che mưa: Muốn tôi chúc mừng cậu sao XD

Sơ Ly: Cùng vui XD

Ô che mưa: 2S gì gì kỳ thực khá đáng yêu __

Sơ Ly: o(*///// /////*)q Fan 2S mà thấy câu này nhất định rất phần khích~

*Chú thích:

(1) HC = hoa si = mê trai.

9. Chương 9: Jq Bắt Nguồn Từ Mèo Con

Chủ đề: *Giả sử thần tượng của bạn không dùng weibo, không online YY, cũng không có nhóm QQ...*

Lâu chính: Thần tượng của LZ hiện nay chính là như vậy đó, cũng may thỉnh thoảng còn cho ra một kịch để tôi biết là anh ấy không có ở ẩn... Thế nhưng không có cách nào tìm ra anh ấy thật là quá khổ sở a

1L: Xoa xoa LZ, đúng là quá khổ rồi.

2L: Thần tượng của tôi có weibo, có YY, có nhóm QQ, thế nhưng weibo mọc đầy cỏ dại, YY cũng thế, lại chẳng khi nào onl QQ, tôi có khác gì LZ đâu...

3L: Vốn tưởng rằng tôi hàng tháng phải canh chừng weibo của thần tượng đã là khổ lắm rồi, đến giờ mới thấy ra là mình vẫn còn sướng chán OTZ

4L: Có ai khổ hơn tôi không! Thần tượng của tôi bình thường cho cỏ dại mọc đầy weibo thì chẳng ai để ý, gần đây vất vả lắm mới thấy anh ấy chăm chỉ lên weibo, thế nhưng nội dung là gì??? → Mèo của tôi mất rồi, mèo của tôi tìm được rồi, mèo của tôi lại mất nữa rồi, mèo của tôi lại tìm được rồi! Bỏ qua các weibo về kịch, tổng lượng weibo của anh ấy mới có 32 cái a! Mà trong 32 cái này, những cái về mèo đã chiếm đến 5! 5 cái đó!

5L: Sặc, 4 ca đã cứu rồi mọi người rồi __

6L: Có thể thấy 4 ca và tôi có chung một thần tượng __

7L: HHHHP, 4 ca vừa lên tiếng thấy topic thoải mái hân lên XD

Từ sau khi Tiểu Bạch trốn nhà trở về, Hạ Vũ đã nghĩ rằng càng ngày càng khó giữ được nó.

Nó là chú mèo mà bà nội khi còn sống đã tặng cho anh, đã ở bên anh hơn ba năm. Tuy rằng bình thường rất nghịch ngợm, tính tình thì khó chiều, khẩu vị lại kén chọn, rất hay bị bệnh về lông, thế nhưng nó vẫn rất ngoan ngoãn nghe lời.

Vậy mà gần đây, Hạ Vũ phát hiện ra Tiểu Bạch luôn khó chịu gì đó.

Trước đây, mỗi khi tan tầm trở về, nó sẽ chạy tới cửa nghênh đón anh, thế mà giờ đây lại nằm ì trên sofa chờ dẫn nhìn ra ngoài cửa sổ. Ngay cả bánh mì tiểu thiên sứ nó thích nhất cũng không thèm ăn.

Lẽ nào Tiểu Bạch ghét anh rồi?

Hạ Vũ đi làm về, vừa mở cửa ra lại thấy chuông điện thoại reo.

Anh ngay lập tức lấy di động ra tiếp máy: “Alo, xin chào.”

Giữa lúc Hạ Vũ đang nghe điện thoại, anh thấy một bóng trắng nhanh thoăn thoắt chạy vút dưới chân, trực tiếp lao ra ngoài.

Là Tiểu Bạch!

Hạ Vũ nói ngắn gọn với người trong điện thoại rồi trực tiếp cúp máy, kéo cửa lại, nhanh chóng đuổi theo.

Tiểu Bạch bị làm sao vậy?

“Tiểu Bạch~ Tiểu Bạch~ Tiểu Bạch~ Mày ở đâu?” Hạ Vũ lo lắng tìm kiếm trong những bụi cây ở tiểu khu. Thế nhưng tìm khắp mọi nơi, anh vẫn không thấy bóng dáng chú mèo nhỏ.

Bệnh cảm đến nhanh mà qua cũng nhanh. Hiện tại Tô Lý đã khôi phục thân thể, trạng thái tinh thần vô cùng tốt. Bởi vì trước đây các fan oán niệm cậu không đăng weibo, vậy nên Tô Lý quyết định sau này sẽ chăm chỉ hơn, bình thường sẽ để ý tới weibo của mình, không để cho nó mọc đầy cỏ dại nữa.

Tô Lý lên xem xem trên weibo hôm nay mọi người đăng cái gì, chợt phát hiện bên tên của nam thần nổi lên dấu hiệu có weibo mới.

Hôm nay nam thần cư nhiên đăng weibo!

CV Ô che mưa: *Tiểu Bạch lại mất tích rồi... Rốt cuộc là chạy đi đâu?*

Tô Lý nhìn giờ, là mười phút trước.

Mất tích? Lẽ nào mèo con lại trốn nhà?

Chẳng hiểu vì sao cậu tin chắc rằng mèo con lại chạy tới công viên rồi. Vì vậy, ngay lập tức cậu cầm áo khoác trực tiếp xuống lầu.

Chạy tới khu rừng rợp bóng mát trong trường học, một cơn gió lạnh ùa tới. Tô Lý dút tay vào trong túi áo, quả nhiên rất lạnh a, may mà trước đó cậu đã nghe nam thần nhắc nhở, nhớ kỹ ra đường phải mang áo khoác.

Chợ đêm ở cửa trường đại học vào buổi tối lúc nào cũng đông đúc náo nhiệt, mặc dù hôm nay không phải cuối tuần.

Ánh đèn đường sáng sủa soi rọi, đôi ba sinh viên kết thành từng nhóm nhàn nhã đi chơi, cứ tụ ở các hàng quán hai bên đường mãi buôn mãi bán. Duy chỉ có một người vẫn chạy qua đám đông, đặc biệt có vẻ vội vàng. Đó chính là Tô Lý.

Cũng may công viên cách trường học không xa, đi ra ngoài cửa trường chỉ cần bước qua con đường cái. Tô Lý đi tới quảng trường ở trung tâm công viên, bên trong vẫn như cũ, có rất nhiều ông bà lão đang tập dưỡng sinh. Cậu đi sát vào bên trái quảng trường, phát hiện ra mấy dì trước kia hay ở đây cầm quạt múa máy hôm nay đã đổi điệu múa khác, ca khúc cũng chuyển thành “Phong tục dân tộc đẹp nhất” rất thịnh hành.

Bài này thật đúng là nổi tiếng a.

Tô Lý không có dừng lại để xem, cậu vẫn tiếp tục đi thẳng về phía trước. Rời xa khỏi đoàn người, tiếng nhạc chậm rãi nhỏ dần.

Tô Lý chạy tới vườn hoa nhỏ, dừng lại thở hổn hển.

“Mèo, mèo con, mày ở đâu?” Tô Lý vừa thở vừa gọi.

“Meo meo~”

Thanh âm của cậu vừa vang lên, bên trong bụi hoa ngay lập tức có tiếng đáp lại.

Nghe thấy thanh âm mèo kêu quen thuộc, Tô Lý yên lòng. Mèo con quả nhiên ở chỗ này.

Chú mèo trốn ở trong bồn hoa từ từ lộ ra thân hình, vừa nhìn thấy Tô Lý liền chạy tới bên chân cậu xoay vòng vòng.

“Meo meo ~ > <”

Tô Lý ngồi xuống vươn tay sờ sờ đầu nó.

“Meo meo ~o(= =)m” Mèo con cùng dụi dụi đầu vào tay cậu, tỏ ra vô cùng thân thiết.

“Mèo con, sao mày lại trốn nhà ra ngoài vậy? Cháu trai của nam thần lại bắt nạt mày nữa sao?” Tô Lý quan tâm hỏi nó.

“Meo meo~ Meo meo~” Mèo con nhìn chăm chăm Tô Lý, lúc lắc cái đầu.

“Không phải sao? Vậy thì sao mày lại trốn nhà? Nam thần lo lắng cho mày lắm đấy có biết không?” Trong giọng Tô Lý mang theo chút trách cứ, con mèo này được chiều quá sinh hư rồi.

“Meo meo...” Mèo con rụt đầu lại, ánh mắt long lanh đáng thương nhìn Tô Lý.

Nhìn nó, Tô Lý nhận ra rằng mình có chút nặng lời, đã dọa nó sợ rồi. Vì vậy cậu càng thêm nhẹ nhàng xoa đầu nó, “Ngại quá, tao không cố ý đâu. Nếu như ngày hôm nay không tìm thấy mày, mày bị người ta bắt mất, tao cũng sẽ rất đau lòng.”

“Meo meo meo meo ~o(= =)m” Mèo con đột nhiên nhảy vào vòng tay của Tô Lý, khiến cậu phải nhanh chóng bế nó.

Đột nhiên trong đầu Tô Lý thoáng qua một suy nghĩ, sau đó cậu cúi đầu nhìn con mèo trong lòng mình.

“Mèo con, sẽ không phải là, mày nhớ tao nên cố ý tới đây chờ tao chứ????” Tô Lý nhìn chú mèo, giật mình hỏi.

“Meo meo ~ > <” Mèo con nhìn chăm chăm Tô Lý, tiếng kêu tựa như rất vui mừng, lập tức dụi đầu vào tay cậu.

Cậu không thể tin được, phản ứng của mèo con giống như là đang nói, tui nhớ cậu lắm đó...

Tô Lý không biết vì sao mèo con hiểu những gì cậu nói, chỉ là cảm động tới bối rối, cậu ôm chặt lấy nó cọ cọ, “Mèo con, tao rất là cảm động...”

Mèo con phản đối một chút, nhẹ nhàng cắn cắn ngón tay Tô Lý. Cậu biết phản ứng này của nó, mèo con đang biểu thị nó đói bụng rồi...

“Vừa rồi vội vội vàng vàng tới đây nên tao không mang theo đồ ăn, giờ sẽ mang mỳ đi mua nhé.”

Mèo con vẫy vẫy cái đuôi, từ trong lòng Tô Lý nhảy xuống, đi được vài bước còn quay đầu lại nhìn Tô Lý đang đứng im, cái đuôi lắc lắc ý bảo cậu mau đi nhanh lên.

Tô Lý bước nhanh theo sau, đi bên cạnh nó.

“Tao nói này, sao mày khẳng định tao sẽ tới tìm mày chứ? Nếu như tao không tới, vậy thì mày sẽ phải chờ cả đêm đó, còn phải chịu đói.” Tô Lý có chút đắc ý hỏi mèo con, đổi lại chính là ánh mắt khinh bỉ của nó.

Tiểu Bạch không thèm để ý đến cậu, liếc một cái rồi tiếp tục bước nhanh về phía trước.

“Nếu không đợi được tao thì mày có trở về hay không? Mày không sợ nam thần lo lắng cho mày sao?” Tô Lý đương nhiên không biết nó liếc mình, tiếp tục quẩn quít lấy hỏi.

Lần này Tiểu Bạch căn bản không thèm nhìn Tô Lý nữa, trực tiếp chạy về phía trước.

“Ai ai... Mèo con, chờ một chút, đi bên này cơ mà. Nơi đó có nhiều người, cẩn thận sẽ bị người ta dẫm vào.” Tô Lý bị bỏ mặc không thể làm gì khác hơn là ngừng hỏi han, ủ rũ đi theo con mèo.

Vì vậy những người qua đường nhìn thấy một cảnh: một chú mèo con đi đằng trước, một nam sinh viên theo sát phía sau. Hình như sinh viên đó một mực nói chuyện với chú mèo, còn con mèo kia chẳng thèm quan tâm, tự mình đi thật nhanh.

Đi tới trước cửa một siêu thị, Tiểu Bạch dừng bước, quay đầu lại nhìn Tô Lý một chút, ý bảo cậu mau mau vào mua đồ ăn đi

Sau đó nó nhảy lên một cái ghế dài, nằm úp sấp, ve vẩy cái đuôi.

Tô Lý nhanh chóng vào trong mua một cái bánh mì tiểu thiên sứ cùng một hộp sữa bò.

Lúc đi ra, cậu nhìn thấy vây quanh mèo con có rất nhiều người, chính xác hơn là rất nhiều nữ sinh...

“Ai nha, cậu xem, con mèo này thật đáng yêu... Thật muốn vuốt ve nó.”

“Không biết có phải mèo hoang không, chú mèo đẹp như thế, chủ nhân nó làm sao có thể đánh mất nó được nhỉ...”

“Thật muốn ôm nó về nhà, nhưng mà nó không cho tôi đụng vào...”

Con mèo này thật đúng là không thể làm cho người ta bớt lo được, mới có vài phút vật mà đã bắt đầu trên hoa ghẹo nguyệt... Nhầm, là bắt đầu thu hút nhiều người tới vây xem như vậy.

“Người đẹp à, ngại quá, xin cho nhờ một chút.” Trước ánh mắt kì lạ của hai cô gái, Tô Lý cuối cùng cũng đột phá vòng vây, tới chỗ mèo con.

Chú mèo lười biếng vừa nhìn thấy cậu, chính xác là thấy đồ ăn trong tay cậu, ngay lập tức đứng lên, vươn người một cái rồi nhảy tới bên chân cậu.

“Meo meo ~o(= =)m” Mèo con giương đôi mắt to tròn, bắt đầu thi triển chiêu giả vờ đáng yêu.

Tô Lý bóc gói bánh mì tiểu thiên sứ, mời chú mèo hưởng dụng.

“Oa.... Mèo con ăn bánh mì sao...”

“Ai nha quá đáng yêu a...”

“Dễ thương quá~”

“Anh chàng đẹp trai, chú mèo này là của cậu à?” Hai vị mỹ nữ quay đầu chất vấn Tô Lý.

“Không, cũng không hẳn.”

“Vậy làm sao mà nó nghe lời cậu thế chứ. Vừa rồi tôi cho nó cái gì nó cũng không chịu ăn.” Mỹ nữ quả nhiên không quá tin tưởng.

Tô Lý nghĩ thầm, người đẹp à, tôi thật sự không có gạt cô, mèo con không phải do tôi nuôi. Tuy rằng trước đây tôi cũng từng có ý định thu nuôi nó, thế nhưng chủ nhân của nó là nam thần a... Tô Lý suy nghĩ một chút rồi trả lời, “Là của bạn tôi, đêm nay tôi trông hộ.”

“Hóa ra là thế.” Lần này cô ấy tin thật.

Đang nói chuyện, mèo con cũng dùng xong bữa rồi, thỏa mãn liếm liếm móng vuốt, quay người kêu một tiếng “Meo meo ~o(= =)m” sau đó lắc lắc cái đuôi.

Động tác này dẫn tới một loạt tiếng than...

“Mèo con thật đáng yêu quá...”

“Quá dễ thương, thật muốn nuôi một con.”

Tô Lý phát hiện mèo con càng ngày càng thu hút nhiều người tới xem, liền đơn giản trực tiếp ôm nó rời đi.

Lúc này cậu mới ra rằng nên gọi điện thoại cho nam thần, giờ anh hẳn là rất lo lắng.

Tô Lý buông mèo con xuống, lấy điện thoại ra gọi.

“Alo, Tiểu Ly.” Thanh âm của Hạ Vũ vang lên.

“Cái kia, Ô sama, tôi tìm thấy mèo con rồi.” Tô Lý do dự một chút, ở trên mạng có thể dễ dàng gọi người ta là nam thần, ngoài đời chẳng thể nào thốt ra thành lời được.

“Hả? Tiểu Ly, cậu tìm thấy nó rồi?” Hạ Vũ hiển nhiên có chút giật mình.

“Đúng vậy, tôi tìm thấy nó trong công viên, chính là nơi lần trước anh tìm thấy nó. Sama, anh có muốn tôi đưa nó về chỗ anh không?”

“Không cần, không cần, tôi tới tìm cậu. Cậu ở N đại đúng không? Tôi lập tức tới.”

“Được. Vậy tôi ở bãi cỏ ngoài cổng trường đợi anh.”

“Được, tôi lập tức tới ngay.”

Cúp máy, Tô Lý ôm Tiểu Bạch tới bãi cỏ ngoài cổng trường ngồi chờ Hạ vũ. Về phần vì sao cậu lại chọn nơi bãi cỏ vừa tối vừa khuất này làm nơi gặp mặt, cũng bởi vì nơi đó ít bị người qua đường phát hiện. Tô Lý thật sự không muốn lại có thêm một đồng người tới vây xem chú mèo này.

“Mèo con, tao đã gọi điện cho nam thần rồi, để anh ấy tới đón mày về.” Tô Lý ngồi trên bãi cỏ nói với Tiểu Bạch đang ghé vào một gốc cây nhỏ. “Sau này đừng có nghịch ngợm như thế nữa, trực tiếp chạy đi rất nguy hiểm, còn khiến cho tao và nam thần lo lắng.”

Mèo con vươn hai móng vuốt, ý đồ bắt nạt mấy cọng cỏ.

“Mèo con, mày có nghe tao nói không đấy?” Tô Lý cũng nằm úp sấp theo nó để xem rốt cuộc nó đang làm gì.

Lúc này chú mèo mới quay đầu liếc mắt nhìn Tô Lý một cái, sau đó tiếp tục ngất cổ.

Cậu không giận nó, mà còn giúp nó trực tiếp nhổ cỏ lên. Tiểu Bạch bỗng nhiên quay đầu lại trừng mắt nhìn Tô Lý.

“Ha ha, mèo con, tao không cố ý, tao cứ tưởng mày muốn nhổ cỏ.” Tô Ly xin lỗi ngay tức khắc.

Mèo con dỗi, quay đầu đi không thèm để ý tới cậu, đồng thời xoay cái mông tròn về phía cậu, tiếp tục công cuộc bắt nạt cỏ dại của nó.

“Này, những điều lúc này tao nói mày có nghe không đó? Sau này có nhớ tao cũng không được tự ý chạy lung tung, để tao đến thăm mày có được không? Tao sẽ mang cho mày bánh mì tiểu thiên sứ mày thích nhất nữa...” Tô Lý cũng xoay một vòng theo nó, mở miệng dỗ dành.

Khi Hạ Vũ đi tới bãi cỏ, trước mắt anh là cảnh một người nằm ghé trên thảm cỏ xanh trò chuyện với mèo.

“Meo meo~” Tiểu Bạch đột nhiên kêu một tiếng, trực tiếp mặc kệ mấy cọng cỏ, chạy tới bên chân Hạ Vũ vừa xoay vừa cọ.

Vốn anh định dạy dỗ nó một chút, đằng này lại phải khen nó mới đúng. Một con mèo mà biết chạy ra nhận sai trước, thái độ ngoan ngoãn khiến anh không nhẫn tâm mắng nó thêm nữa.

“Chờ tao về nhà sẽ xử lí mày.” Hạ Vũ giả vờ hung ác đe dọa Tiểu Bạch.

“Sama!” Tô Lý nghe thấy thanh âm của người đứng phía sau mình, ngay lập tức đứng dậy, phúi phúi quần áo đi tới chỗ anh.

“Tiểu Ly~” Hạ Vũ cũng tiến về phía cậu.

“Đêm này cảm ơn cậu nhiều lắm. Mỗi lần Tiểu Bạch mất tích đều là nhờ cậu tìm được.”

“A, không, không có gì. Tôi vừa lúc thấy anh đăng weibo, nên định đi thử vận may xem thế nào. Không ngờ mèo con thật sự ở nơi này.” Tô Lý ngại ngùng cười nhẹ, được nam thần cảm ơn thật quá thẹn thùng a o(*//// //*)q

“Xem ra Tiểu Bạch nhớ cậu quá nên mới cố ý chạy tới đó chờ cậu.” Hạ Vũ chợt nghĩ lại cảnh một người một mèo chơi với nhau.

“Không, không thể nào... Mèo con chắc là chỉ muốn được ra ngoài chơi.” Tô Lý sẽ không tự kỷ ở trước mặt nam thần, nghĩ rằng con mèo nhà anh thương nhớ cậu.

“Từ ngày nó về nhà lúc nào cũng buồn bã rầu rĩ nhìn ra ngoài cửa sổ, tôi đã nghĩ rằng chắc nó đang nhớ

tới ai đó. Nhưng mà tôi đoán không ra, nó là đang nhớ cậu.”

“Thật không, thực ra tôi cũng rất nhớ nó...” Trong lúc vô thức, bạn trẻ Tô Lý buột miệng nói ra điều cất giấu trong lòng.

“Vậy sau này rảnh rồi thì cứ tới nhà tôi đi. Tiểu Bạch chắc cũng rất mong cậu tới thăm nó. Đúng không Tiểu Bạch?” Hạ Vũ trừng mắt nhìn con mèo nhỏ dưới chân.

“Meo meo~” Tiểu Bạch ngay tức khắc vui vẻ đáp.

“Như vậy sẽ không làm phiền tới sama chứ?” Tô Lý thực ra rất thích, rất vui sướng, nhưng mà không dám bày ra bộ dáng khấn cấp trước mặt nam thần.

“Lúc nào cũng hoan nghênh~” Hạ Vũ nhìn vẻ mặt chờ mong của Tô Lý liền nói ra lời mời. “Nhà của tôi ở tiểu khu XX, tòa số 18, tầng 3, Tiểu Ly rảnh rồi cứ tới. Tôi mời ăn.”

“Được...” Nghe được nam thần mời tới nhà ăn, Tô Lý vô cùng vui vẻ, lần này không chút do dự đáp ứng. Nam thần nấu cơm vừa ngon vừa đẹp mắt a~

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của cậu, Hạ Vũ đột nhiên nghĩ, Tiểu Ly kỳ thực rất khiến cho người ta cảm thấy yêu mến.

10. Chương 10: Thu Âm H Gì Gì Đó

Chủ đề: *Xin hỏi có CV nào không thu âm H không?*

Lầu chính: LZ vẫn cho rằng tất cả các CV đều sẽ thu âm H, kết quả hôm qua bạn LZ mới nói cho tôi biết rằng không phải CV nào cũng chịu thu __(:3) __ Nghe nói cái H rất hương diễm trong kịch XOXO là do hậu kì đại nhân làm ra, khiếp sợ! Vậy có CV nào không thu H không?

1L: Thông thường ít nhiều gì cũng sẽ thu một lần thì phải???

2L: Đại ca, cô sai rồi! Tuyệt đối có! Tôi trước hết nghĩ tới...

3L: 2 ca, cô nghĩ tới đầu tiên có phải là người mà tôi nghĩ hay không, Sơ Ly sama.

4L: Sơ Ly hình như từng thu rồi mà??

5L: Sơ Ly trước đây đã từng nói sẽ không thu H, vậy nên kịch của cậu ấy về cơ bản đều là thanh thủy __

6L: Nhớ không lầm thì trước đây cũng có kịch không phải thanh thủy mà...

7L: Đó là nhờ sự thần kỳ của hậu kỳ __

8L: Len lén ném bom một tý, có người nói bộ kịch gần đây Sơ Ly sama tiếp nhận không phải là kịch thanh thủy __

9L: (O) meo~ Cầu tên kịch!!

10L: H gì gì đó, cầu bát ca nói cụ thể a ()

100L: Đã hơn một trăm lần, bát ca ơi sao người vẫn không hiện ra!!!!

Hôm nay Tô Lý đi học vẫn thất thần, chỉ biết giáo viên ở bên tai không ngừng giảng, nhưng rốt cuộc là giảng cái gì, một chữ cậu cũng không nghe vào.

Lần thứ mười hai rút điện thoại ra xem, lật đi lật lại một tin nhắn, trên màn hình biểu thị là nam thần. Đây là tin nhắn tới qua Hạ Vũ về nhà đã gửi cho Tô Lý. Ngoài trừ biểu đạt lòng biết ơn, còn có miêu tả chút tình trạng của mèo con, ám chỉ rằng chú mèo rất là nhớ cậu. Cuối cùng, anh còn ghi lại địa chỉ của mình, mời cậu khi rảnh rồi hãy qua thăm bé mèo.

Trong lòng Tô Lý mừng đến nở hoa. Cho dù nam thần không có nhắn địa chỉ qua, cậu cũng đã sớm nhớ kỹ. Tô Lý cái khác không dám khoe, nhưng trí nhớ tự hào là không tệ. Nghe qua một lần đã có thể nhớ kỹ.

Nhưng mà nam thần nhắn tin như vậy cũng như đang chứng minh rằng lời anh nói lúc trước không phải lời khách sáo, hơn nữa then chốt là, chuyện tới qua không phải cậu nằm mơ.

Tô Lý mới không nói cho người khác biết tới qua cậu đã hưng phấn tới cỡ nào, ở trong phòng ngủ mà vẫn lên weibo, đem toàn bộ bình luận trên weibo của mình xem lại, còn muốn kiểm tra xem nam thần có viết về việc này hay không. Tuy rằng cuối cùng vẫn không thấy được động tĩnh của nam thần, Tô Lý có chút thất vọng... Nhưng mà nghĩ tới tin nhắn của nam thần, mọi thất vọng đó đều bay sạch. Tô Lý trực tiếp ở trên giường lăn qua lăn lại __ Hình như tới qua cậu có chút kích động...

Cũng may tiếng chuông tan học đúng lúc vang lên kéo Tô Lý hồi tỉnh.

Hôm nay chỉ có một khóa, còn khối thời gian để vui chơi~ Tô Lý quay trở về phòng ngủ, theo thói quen lên

diễn đàn vòng phối. Chợt nhìn thấy một topic màu hồng quen thuộc xuất hiện, Tô Lý nhìn trang đầu xem có bài post mới không.

Cậu liếc mắt một cái rồi nhấn vào kịch mới phát không lâu.

Chủ đề: *Toàn bộ nhất kỳ kịch truyền thanh đam mỹ Không gian ký ức tuyên bố, Σ (" a đừng có bị cái tựa đề lừa gạt, kỳ thực đây là một bộ kịch hài hước~ Mời xem ánh mắt long lanh của tổ kịch O.O*

Lầu chính: Áp phích, cast, staff, ED.

1L: SF(1)~ Tôi đã đoạt được sô pha rồi ha ha ha ha ...

2L Chuẩn bị: Ôm cả tổ kịch ngồi sô pha~

3L Chuẩn bị: Ặc! Sô pha bị đại ca đoạt mất rồi

4L: Gào khóc, có Ô sama~

5L: Kịch mới nhất của Ô sama~ Tung hoa~ *,°*.. ()/\$:*. °*

6L: Com trước nghe sau ~()/~

173L: Sau khi nghe xong thực sự cảm thấy trong lòng trống vắng! Tổ kịch kia, hài hước ở chỗ nào vậy!!!!

189L: Oa oa giọng của Ô sama quá cảm động~ Hài hước cái gì chứ, tổ kịch thật xấu o(o#)

Tô Lý vừa nhìn dàn cast đã thấy ngay Hạ Vũ, lập tức nhấn vào nút down. Tuy rằng Tô Lý rất muốn trực tiếp nghe online ngay, nhưng mạng của N đại rất là yếu __ Mỗi lần mở kịch ra nghe trực tiếp, âm thanh rất khó nghe (") Đợi cho 115(2) uốn éo một lúc, Tô Lý cũng chỉ có thể quay trở về với tổng công RF(3) mà thôi.

Tô Lý nhìn tiến độ download mà vô cùng lo lắng, kịch của nam thần trước tiên chỉ có thể xem bình luận, không thể nghe ngay lập tức, thật là quá ngược mà!

Cũng may hôm nay tổng công RF tương đối mạnh mẽ, không khiến Tô Lý phải chờ lâu đã down xong.

Cậu nhanh chóng mở âm tần.

Đây là toàn bộ kịch một kỳ dài 45 phút, loại kịch này trước đây Hạ Vũ chưa từng nhận.

Thanh âm của Hạ Vũ vừa xuất hiện đã khiến Tô Lý cả kinh. Nam thần cư nhiên phối biến thái công!!!

Từ trước tới nay, Hạ Vũ tuy rằng tiếp không ít loại hình kịch khác nhau, nhưng hầu hết đều là người bình thường (= =), đặc biệt là các kịch hiện đại đều theo dạng này.

Vậy mà trong Không gian ký ức , anh diễn một tên sát nhân biến thái, tên này còn có một thân phận khác —— cảnh sát. Trước mắt mọi người, hắn là một cảnh sát của chính nghĩa, thế nhưng ở nơi không ai nhìn thấy, hắn đã đem toàn bộ nội tâm của mình ra. Loại nhân cách phân liệt thể này là một vai diễn rất thử thách với CV. Một giây này hóa thân thành cảnh sát, một giây sau đã là sát nhân cuồng. Cũng may Hạ Vũ nắm bắt rất chuẩn, đem hai loại thân phận đều diễn tả rất rõ nét, sống động. Đặc biệt là thể hiện tên sát nhân rất cảm động!

Tô Lý nghe xong một lần lại nhin không được nghe lại lần nữa, lại nghe lần nữa, sau đó lại nghe lần nữa.

Nam thần phối quả thực quá cảm động!! (O) meo~ Liên tục nghe đi nghe lại bốn lần, Tô Lý thấy vẫn còn nghiện. Trước nay hình tượng của nam thần vẫn là ôn nhu công âm, không ngờ lần này hoàn toàn trái ngược, vậy mà anh vẫn có thể hoàn thành tốt!

Bị vai diễn của nam thần chấn động mạnh mẽ, nội tâm Tô Lý lúc này kích động, muốn cấp bách biểu đạt ra ngoài. Cậu chuẩn bị viết cho nam thần một cái bình luận.

Tô Lý hăng máu ở trên bàn phím ba ba gõ chữ, ngón tay lướt như bay.

Một giờ sau, một bình luận dài 2000 chữ rất nhanh được viết ra.

Tô Lý nâng cằm, nhìn tới nhìn lui mấy lần, thỉnh thoảng lại sửa chữa vài từ, nửa tiếng sau mới thỏa mãn.

Paste bình luận vào khung dưới topic kịch, Tô Lý nhấn gửi.

Ba giây sau, bình luận của Tô Lý hiện ra.

1032L Sơ Ly: Vừa nghe liên tục ba bốn lần, thật sự là ý do vị tấn (4). Kịch thật quá đặc sắc! Hướng toàn bộ tổ kịch thổ lộ tình cảm! Đặc biệt là Ô sama, biểu hiện của sama trong kịch khiến tôi khiếp sợ, quá biến thái, quá cảm động... (lược bớt 1930 chữ _)

1033L: (O) meo~ Sơ Ly sama! Chụp ảnh chung!!! Sama cư nhiên vội tới viết bình luận cho nam thần!!

1034L: Sama đây là đang thể hiện tình yêu mãnh liệt với nam thần a (˘o˘)/~

1035L: Nhào tới Sơ Ly sama, lần đầu tiên nhìn thấy sama thật sự, quá kích động (͡o͡)/~ Sama, em là fan của anh~

1036L: Sama, cái bình luận này... thật dài... Sama GJ!

1037L: Tôi làm chức năng thống kê word một chút, tổng cộng 2000 chữ, không thừa không thiếu! Sama m(__)m

1038L: Vì nam thần viết bình luận dài như thế, sama thật đáng yêu.

1039L: Gào khóc, fan 2S phun máu!!!

1040L: Fan 2S cảm động lệ rơi đầy mặt Nam thần chắc cũng rất cảm động a ()

1041L Ô che mưa: Có, rất rất cảm động TAT Cảm ơn Tiểu Ly đã bình luận dài như thế cùng với đánh giá cao như thế.

1042L: Á á!!! Cự nhiên kéo được nam thần ra!!!!

1043L: Tôi đang thấy gì thế này!!!

1044L: Tiểu Ly, Tiểu Ly... Gào khóc... Nam thần gọi thật là thân thiết __

1045L: Fan 2S bình tĩnh đi ngang qua lấy tài liệu học tập. PS: Gào khóc, 2S thật đáng yêu~

1046L: Viết bình luận dài như thế thật quá cảm động () Chẳng lẽ không phải là JQ sao __

1047L: Lần thứ hai lệ rơi đầy mặt, hôm nay quá viên mãn

Tô Lý thấy nam thần đã trả lời trong topic kịch, trong lòng mừng đến run rẩy~ Vì vậy bật người mới QQ tìm Hạ Vũ.

Sơ Ly: (O) meo~ Nam thần, tôi muốn thổ lộ...

Sơ Ly: Quá biến thái, quá cảm động, quá đáng yêu (͡o͡)/~

Ô che mưa: Tiểu Ly, chú ý hình tượng __

Sơ Ly: Lẽ nào tôi không xứng với hình tượng một fan cuồng sao *chớp mắt*

Ô che mưa: Không phải fan cuồng đều nói, “sama, tôi rất thích anh” sao?

Sơ Ly: “Sama, tôi rất thích anh” sao?

Sơ Ly: Không đúng, viết lại nào. Là “Sama, tôi rất thích anh”.

Ô che mưa: Ủ, tôi cũng rất thích fan cuồng của mình *cười tà mị*

Sơ Ly: Nam thần, tôi đối với anh đã thăng cấp từ thích thành sùng bái *chớp mắt*

Ô che mưa: Tôi nghĩ cậu đã sùng bái tôi lâu rồi __

Sơ Ly: Nam thần, anh phải tin tôi, tôi đối với anh rất chi là sùng bái o(*^_^*)o

Ô che mưa: Hết sức vinh hạnh *hé mắt cười*

Sơ Ly: Nam thần, bộ kịch đó của anh quá thực là đảo ngược, trước đây chưa từng thấy anh tiếp loại kịch này.

Ô che mưa: Đúng vậy, muốn khiêu chiến với các vai diễn bất đồng.

Sơ Ly: Sớm biết nam thần thích loại biến thái công này, tôi đã tìm một bộ loại này tới mời anh phổ

Ô che mưa: Do nhu cầu mà thôi, không nên tự trách __

Sơ Ly: Giờ tôi đi tìm một vở kịch cùng thể loại. Vậy nên, sama, cầu tiếp kịch!

Ô che mưa: Ngại quá, bạn trẻ Tiểu Ly, không còn kịp nữa rồi __

Sơ Ly: Sama, anh QAQ không thể cho tôi một cơ hội sao?

Ô che mưa: *xoa cằm* Rồi sẽ có cơ hội XDD

Sơ Ly: Thế nhưng không biết phải chờ tới khi nào

Ô che mưa: Bình luận kia viết tốn không ít thời gian đi, rất chăm chú.

Sơ Ly: Bị anh nhìn ra rồi o(*//// //*)q

Vì thế, trọng tâm câu chuyện thành công bị Hạ Vũ dời đi, mà người nào đó hoàn toàn không hay biết __

Buổi tối, Tô Lý lên mạng, trong nhóm Tiệc trà, ngoại trừ Trà lài lạnh không online, còn lại bốn vị cô nương kia đều hung hăng TX một trận.

Hồng trà lạnh: Bình luận gì gì đó (”)

Trà xanh lạnh: 2000 chữ a (”)

Trà ô long: Quá biến thái, quá cảm động gì gì đó (”)

Trà hoa cúc: Nam thần hảo bóng a (”)

Sơ Ly: Các cô, có dám tiếp tục điên khùng thế nữa không!!

Hồng trà lạnh: Cả đội, giải tán!

Sơ Ly: Ha ha ha, giờ có trốn cũng muộn rồi, hãy xem tôi đối phó với các cô thế nào __

Trà xanh lạnh: Chúng tôi chỉ là đang trần thuật sự thực mà thôi __

Trà ô long: Người nào đó không có đi viết bình luận sao? __

Trà hoa cúc: Người nào đó không có đi khen ngợi nam thần sao __

Sơ Ly: Thế nào? Không thể sao. Viết thì sao, tôi muốn viết thì tôi cứ viết (”)

Hồng trà lạnh: Chẳng sao cả, chỉ là quá cảm động mà thôi XD

Sơ Ly: (#)

Trà xanh lạnh: Lại nói tiếp, quan hệ của người nào đó với đại thần càng ngày càng tốt nha __

Trà ô long: Trà xanh, JQ đều là do chậm rãi bồi dưỡng mà thành đó __

Trà hoa cúc: Vì vậy, cậu giỏi thiệt nha →__→ Tiểu Ly *cười trộm*

Sơ Ly: Các cô...

Hồng trà lạnh: Ai nha nha, Hoa cúc, Tiểu Ly là cho cô gọi sao __

Trà hoa cúc: Tôi chỉ đang mô phỏng theo miệng của nam thần mà thôi __

Sơ Ly: Không nói chuyện với các người nữa. Có chuẩn bị gọi tôi.

Trà xanh lạnh: Đây là bị chúng ta nói toạc móng heo ra nên đổi sao?

Trà hoa cúc: A Lục, đừng nói ra __

Tôi Lý xác thực không gạt họ, đúng là có chuẩn bị tới gọi cậu. Nhưng mà chính cậu bỏ chạy cũng thực là vì bị người ra nói thẳng ra chân tướng nên xấu hổ. Tô Lý mới không nói cho các người biết (-) Cậu nhấn vào ava của chuẩn bị.

Hắt xì hơi: Chào buổi tối Sơ Ly sama ()

Sơ Ly: Chào Hắt xì ()

Hắt xì hơi: *chỉ tay* Sama, có chuyện muốn thương lượng với cậu...

Sơ Ly: Chuyện gì, nói đi, đừng khách khí *cười xấu xa*

Hắt xì hơi: Cái kia, về chuyện đoạn H trong kịch của tôi... *chỉ tay*

Thấy cái chữ H kia, Tô Lý thiếu chút nữa phun nước mình vừa uống ra đầy màn hình. Bị sặc nước khiến cậu ho khò khè...

Sơ Ly: Cái đó, thế nào, làm sao?

Hắt xì hơi: Sama, cậu không thể lần nào cũng thở dốc có vài giây a *thương cảm*

Sơ Ly: Không phải tôi đã thở dốc những 3 giây sao?

Hắt xì hơi: Thế nhưng, thế nhưng hậu kỳ nói mong sama thở nhiều thêm một chút, một chút là tốt rồi *chỉ tay*

Sơ Ly: Cô đáng ghét.

Hắt xì hơi: Nội dung vở kịch yêu cầu thế, sama, cậu đồng ý đi nha~

Sơ Ly:

Sau khi trải qua vài giây đấu tranh nội tâm, Tô Lý quyết định đáp ứng.

Sơ Ly: Vậy được rồi...

Hắt xì hơi: Oa~ Sơ Ly sama, vậy thì tốt quá.

Sơ Ly: Nhưng mà chỉ thu âm một chút thôi, chỉ một chút.

Hắt xì hơi: Không sao, vài giây cũng được~ Sama siêu cấp đáng yêu~

Sơ Ly:

Hắt xì hơi: Sama, lần đầu tiên phối H đúng là có thể rất khó. Nhưng mà cậu tập vài lần rồi sẽ quen thôi ~ ()/~

Sơ Ly: (_ |||)

Ai bảo lúc đầu tiếp kịch cậu không nói rõ ràng, ai bảo lúc đầu cậu không chọn kịch bản! Tô Lý ở trong lòng yên lặng khóc như mưa...

Đây chính là bộ kịch đầu tiên Tô Lý phối H. Nghĩ lại bản thân trước đây thật vất vả mới thở dốc được vài giây, không ngờ còn chưa đủ. Bây giờ lại phải thở dốc một lần nữa QAQ Mới nghĩ chút thôi, mặt Tô Lý đã đỏ bừng.

Thu âm H gì gì đó thật quá hấp dẫn o(*//// /////
*)q

*Chú thích:

(1) SF: sô pha

(2) 115: trang download của TQ, tương tự như Mega và MF

(3) RF: rayfile, trang download phổ biến nhất của TQ, tương tự như MF

(4) Ý do vị tần: ý chưa thỏa mãn.

11. Chương 11: Lần Đầu Tới Thăm Nhà Nam Thần

Chủ đề: *Tôi là người mới, muốn cầu ảnh chụp của các CV sama... ()*

Lầu chính: Mong các vị đại tỷ tốt bụng gửi cho tôi với ~ Hòm thư của tôi là xxxxxxxxxx@qq.com

1L: Người mới thì cứ lặn xuống ba tháng đi đã!!

2L: Ở đây không có đại tỷ...

3L: LZ thực dũng cảm, để lại hòm thư cầu ảnh chụp không sợ bị mắng sao (_|||)

4L: LZ quá coi thường baidu sama rồi, baidu một chút là có _

5L: Ặc! Nhất định là tôi mở nhầm trang rồi! Dám cầu ảnh chụp còn để lại hòm thư...

6L: Cầu tự trọng!

35L: Tôi là LZ, đã tìm được trên baidu rồi. Thế nhưng trong đó không có ảnh chụp của Ô che mưa sama, thật muốn nhìn...

36L: LZ, tôi cũng muốn xem, hay là cô tự đi chụp một tấm rồi share cho quần chúng đi _

37L: 36 ca thật xấu~ Đã mệnh danh là CV thần bí Ô che mưa sama thì đào đâu ra ảnh chụp _

38L: LZ, tôi thực sự muốn ném đá cô..

40L: Đại tỷ?? LZ Cô có thể đổi cách xưng hô khác không!!!

Hạ Vũ lúc này ngồi xổm trên mặt đất nhìn Tiểu Bạch đang nằm ườn trên sô pha, mắt to trừng mắt nhỏ.

Năm phút sau, Hạ Vũ nhìn trời nhận thua con mèo vừa ngạo kiều vừa tham ăn kia...

“Được rồi, để tao mời Tiểu Ly tới thăm mày. Thế là được chứ gì...” Trong giọng nói của anh tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

Vừa dứt lời, con mèo nhỏ ngừng trừng mắt nhìn Hạ Vũ, lả lướt bật người từ trên sô pha nhảy xuống, vui vẻ chạy vòng vòng dưới chân anh.

“Mày... Chiều quá sinh hư mà.”

Sau hai lần trốn nhà được tìm trở về, trái tim của Hạ Vũ đúng là bị Tiểu Bạch tổn thương triệt để.

Mèo con trước đây cho dù lông ngắn, ốm bệnh, nhưng ít ra trong mắt nó chỉ có mình anh là chủ nhân. Từ khi được Tiểu Ly nuôi nấng mười ngày, Tiểu Bạch đã thành lập một cuộc đàm phán hữu nghị, quyết định từ nay về sau sẽ không chỉ yêu quý mình anh nữa. Lần trước thấy Tiểu Bạch trăm phương ngàn kế trốn đi, đêm đó khi nó được anh ôm về còn không ngừng ngoái đầu lại nhìn Tiểu Ly. Tuy rằng cậu không thấy, nhưng anh lại thấy rõ ràng.

Mọi người nói, lòng dạ đàn bà sâu tựa biển, xem ra lòng mèo cũng sâu không kém...

Nhìn con mèo mấy ngày này cắn dép kháng nghị, vừa tuyệt thực vừa nằm ì trên sô pha rầu rĩ, Hạ Vũ biết Tiểu Bạch đang muốn nói, tôi nhớ Tiểu Ly lắm!

Vì vậy, anh đành gọi điện thoại của Tô Lý.

Khi Hạ Vũ gọi tới, rất không may Tô Lý đang đi học tiết buổi tối.

Cậu vừa nghe giảng vừa mơ màng buồn ngủ, đột nhiên điện thoại trong túi bỗng đổ chuông khiến Tô Lý sợ tới tỉnh cả ngủ.

Nhanh chóng tắt máy điện thoại, may mà âm thanh không quá lớn, giáo viên không nghe được.

Tô Lý sợ hãi, thò tay xuống ngăn bàn, muốn xem xem ai gọi tới vào giờ này.

Cái tên hiền thị là nam thần.

Không ngờ là điện thoại của nam thần! Làm sao bây giờ, cậu vừa mới ngắt máy của nam thần... Tô Lý thật sự muốn trốn về, nhưng mà thanh âm kinh người của thầy giáo đã giữ chân cậu lại. Còn đang ở trong lớp a...

Tô Lý bất đắc dĩ nhìn di động, còn 25 phút nữa mới tan học... Nam thần gọi điện vì chuyện gì nhỉ? Thật muốn biết ngay lập tức...

Vì vậy bạn học Tô Lý bắt đầu phải chịu giày vò 25 phút, nằm bò ra bàn lo lắng...

Mỗi một phút trôi qua Tô Lý lại nhìn đồng hồ một lần, nhìn chăm chăm vào từng con số dần chuyển thành 8:39, Tô Lý mới chợt nhớ ra một chuyện, sao cậu lại không nhắn tin nhỉ? Không thể gọi điện thoại thì có thể nhắn tin a! Sao cậu lại không nghĩ ra chứ.

Giờ chỉ còn một phút nữa là hết giờ, tự dừng chờ oan 24 phút. Tô Lý vẫn luôn tự nhận mình thông minh bị đả kích thật sâu...

Tiếng chuông tan học vừa vang lên, Tô Lý lao ngay ra khỏi phòng học, gọi điện thoại.

“Alo, sama, vừa nãy không nghe điện thoại của anh là vì tôi đang học, không dám nghe máy, không phải tôi cố tình tắt máy đâu, anh đừng để bụng...Hô~ Hô~” Điện thoại vừa thông, tâm tình kích động của Tô Lý ào ào trào ra, một hơi giải thích với Hạ Vũ, nói xong thở không nổi, không thể làm gì khác ngoài thở dốc.

Người ở đầu dây bên kia lặng đi một chút, sau đó mở miệng: “A, Tiểu Ly, cậu cứ bình tĩnh đã, đừng hoảng hốt. Trong mắt cậu tôi là người nhỏ nhen vậy sao?”

“Không, không phải, sama, tôi không có ý đó. Tôi chỉ muốn giải thích cho anh một chút...” Tô Lý khẩn trương nhấn mạnh.

“Tiểu Ly, đừng khẩn trương, vừa rồi là lỗi của tôi, không biết cậu đang ở trên lớp, nên nói xin lỗi là tôi mới phải, ha ha.”

“Không có... Được rồi, sama, anh gọi có chuyện gì?”

“Ngày mai là cuối tuần rồi, cậu có rảnh không? Muốn mời cậu tới nhà tôi chơi.”

“A?”

“Tiểu Bạch mấy ngày nay mỗi ngày đều quần lấy tôi nhõng nhẽo, sợ rằng cậu mà không tới thăm nó thì nó

lại giả trò trốn nhà đi.” Hạ Vũ nói tới đây thì nở nụ cười.

“Hắc hắc, mèo con thật giống y như trẻ con...” Tô Lý nghe thấy Hạ Vũ nói vậy cũng cười.

“Vậy Tiểu Ly, cuối tuần cậu có đến không?”

“Có chút ngại...”

“Hai chúng ta coi như cũng thân thiết, đúng không? Còn khách sáo làm gì?”

“Được rồi, ngày mai tôi nên tới vào lúc nào?”

“Ừ, sáng sớm liền tới đi.”

“Được~”

Ngắt điện thoại, nếu như Tô Lý đang ở trên một bãi cỏ, nhất định đã vui vẻ tới mức lăn lộn.

Ngày mai được tới nhà nam thần~ (*)y

Sau cuộc điện thoại này, Tô Lý luôn bị vây trong trạng thái hưng phấn tốt độ, nằm ở trên giường không thể nào ngủ nổi, lần đầu tiên phá vỡ quy luật trường kỳ của mình, cuối cùng vẫn là không chống lại nổi giấc ngủ đang mời gọi, mới tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm thứ bảy, Tô Lý rời giường, tới ngồi chờ ra trước máy tính hai tiếng đồng hồ.

Lần thứ ba mươi tám cậu lười điện thoại ra xem, mới có tám giờ rưỡi a... Còn phải đợi một tiếng nữa mới được ra khỏi cửa.

Về phần vì sao Tô Lý chấp nhất chuyện chín giờ rưỡi mới ra ngoài, đó là quyết định sau cả một quá trình tối qua thận trọng lo lắng. Lần đầu tiên tới nhà nam thần, tới quá sớm thì vô cùng vội vã, tới quá muộn thì vô cùng thất lễ. Vì vậy chín rưỡi đi, từ ký túc tới tiểu khu XX mất 20 phút, thời gian coi như vừa đủ. Mười giờ, không sớm không muộn.

Sáng sớm, diễn đàn vồng phổi cũng chẳng có gì thú vị, weibo cậu đã xem đi xem lại rất nhiều lần. Tô Lý muốn tránh phải nhàm chán chờ đợi, mở Thiên Thiên(1) ra yên lặng nghe lại Không gian ký ức .

Biến thái công của nam thần quả thực quá tuyệt vời a...

Nghe xong một lần kịch và ED thì cũng vừa hay tới giờ, Tô Lý chuẩn bị đơn giản, hưng phấn bồng bồng ra ngoài~

Nhà Hạ Vũ cách N đại không xa, khi Tô Lý đến tiểu khu XX, nhìn đồng hồ mới có chín giờ bốn mươi lăm.

Tô Lý rất nghi ngờ, sao hôm nay tốc độ đi của mình lại nhanh vậy?

Vì thế, Tô Lý quyết định dùng mười phút để đi xung quanh tiểu khu nhà nam thần. Phở xanh rất tốt...

Khi tới cửa nhà nam thần, Tô Lý giơ tay lên nhưng chậm chạp không dám gõ xuống.

Rất khẩn trương~

Tô Lý âm thầm hít sâu, gõ thôi!

Ngay khi cậu chuẩn bị gõ xuống, đúng lúc này cửa lại mở ra.

Tô Lý sững sờ nhìn Hạ Vũ ở trước mặt, bật người rút tay về, ngại ngần giữ tư thế thẳng lưng chào hỏi, “Ồ... Ô che mưa sama... Tôi, tôi là Sơ Ly...”

Hạ Vũ không phản ứng, bàn tay vẫn đặt trên nắm đấm cửa, tư thế thực quý dị.

“Tiểu Ly, mau vào đi.” Hạ Vũ tuy rằng giật mình, thế nhưng phản ứng rõ ràng tự nhiên hơn Tô Lý.

Tô Lý theo Hạ Vũ đi vào. Nhà anh rất rộng, lại sạch sẽ ngăn nắp, trang trí cũng rất gọn gàng chuyên nghiệp. Tô Lý thấy thật thoải mái.

“Meo meo~ > <” Chợt thấy một vật thể màu trắng lao nhanh vào lòng Tô Lý.

Cậu vui vẻ đón lấy, là mèo con.

Rõ ràng chú mèo thấy Tô Lý thì vô cùng sung sướng, cọ cọ vào người cậu.

“Mèo con, hôm nay mà nhiệt tình quá~” Tô Lý đùa giỡn với nó.

“Meo meo...” Mèo con xoay người, dùng đuôi cọ cọ lên mặt cậu.

Tô Lý sờ mặt mình, “Mèo con, mày ngạo kiêu, vốn định cho mày ăn thật nhiều bánh Tiểu Thiên Sứ, nhưng giờ không cho nữa.”

“Meo meo ~o(= =)m” Tiểu Bạch lại bắt đầu thi triển làm nũng đại pháp khiến Tô Lý không cách nào cưỡng lại được.

“Vậy kêu meo meo một tiếng tao sẽ cho mày ăn.” Tô Lý có chút không cam lòng cò kè mặc cả, sao có thể dễ dàng chịu thua nó như vậy được QAQ

“Meo meo ~o(= =)m” Tiểu Bạch ngoan ngoãn hưởng ứng.

Tô Lý không thể làm gì khác ngoài đầu hàng, lấy bánh ra cho nó ăn.

Hạ Vũ ở một bên cuối cùng cũng hiểu sao một người một mèo có thể trong một thời gian ngắn có cảm tình tốt với nhau như vậy, hóa ra đều vì tính cách y như trẻ con.

“Tiểu Ly, cậu muốn trà hay gì không?” Hạ Vũ dò hỏi.

“Gì cũng được...” Tô Lý nhìn Hạ Vũ một chút, sau đó tiếp tục cho mèo ăn, cố ý không để nó bóc được bánh.

“Uống chén trà đi.”

Hạ Vũ tới bên Tô Lý, đặt trà lên bàn.

Lúc này Tiểu Bạch tội nghiệp nhìn Hạ Vũ, mong muốn chủ nhân có thể giúp đỡ nó.

Hạ Vũ xoa xoa đầu nó, hả hê nói: “Mày mấy hôm trước không phải đều không thèm để ý tới tao sao? Giờ đã biết tao là chủ nhân của mày rồi hả? Chơi với Tiểu Ly đi, ngoan~”

Nói xong, anh nhìn Tô Lý, “Tiểu Lý, cậu cứ tự nhiên đi, tôi đi nấu cơm.”

Tô Lý ngay lập tức gật đầu, “Được~”

Tô Lý cùng Tiểu Bạch chơi một hồi, cuối cùng thành công chọc cho nó xù lông. Tiểu Bạch vẫy vẫy đuôi, chạy ù vào trong phòng, trực tiếp mặc kệ Tô Lý.

Lần này xem ra cậu đã làm nó nổi giận rồi, lẽ nào sau này cũng sẽ không để ý đến cậu nữa sao?

Không tìm thấy mèo con, Tô Lý không còn cách nào khác, đành phải tới nhà bếp.

Vẫn là thân ảnh Hạ Vũ bận rộn một mình trong bếp. Thái thịt, xào rau, nấu cơm, đảo thức ăn đều vô cùng thành thạo.

Tô Lý đứng ở cạnh cửa lẳng lặng nhìn, không có đi vào quấy rầy.

Thế nhưng một người sống đứng ở cửa, trừ phi mặc vào áo tàng hình của Harry Potter thì mới không bị người ta phát hiện.

“Tiểu Ly, Tiểu Bạch không quần lấy cậu nữa sao?”

“Tôi chọc cho nó giận, chắc một thời gian nữa cũng không thèm để ý tới tôi đâu...”

“A? Tiểu Bạch thù rất dai, Tiểu Ly, cậu thử rồi...” Hạ Vũ nhìn cậu, hả hê nở nụ cười.

“Vậy nên sama, anh giúp tôi nói vài lời với mèo con đi...” Tô Lý làm ra ngữ khí cầu xin.

“Tôi còn không biết tiếng mèo...”

“Thế nhưng hình như mèo con hiểu chúng ta nói gì.”

“Thực ra, Tiểu Ly, cậu có thể thử ở trước mặt nó meo meo hai tiếng, nói không chừng nó sẽ tha thứ cho cậu.” Động tác trên tay Hạ Vũ dừng lại, sờ sờ cằm cho Tô Lý một chủ ý.

“Sama, anh thử rồi sao?” Tô Lý mở to hai mắt nhìn.

“Đương nhiên không. Tôi chỉ là muốn cậu thử mà thôi.” Hạ Vũ xoay người tiếp tục làm cá, len lén nở nụ cười.

“...”

Mười hai giờ trưa, đúng giờ ăn cơm~

Tô Lý nhìn trên bàn phong phú thức ăn, cá kho, thịt kho tàu, gà xào, canh thịt viên với cải trắng, khiến cậu sung sướng.

Thử một miếng cá, mềm mềm ngon miệng. Lại ném một ngụm canh, ngọt hết cả họng. Lại tiếp tục tàn

phá cả một bàn ăn, lúc này quả thực thức ăn không còn đẹp mắt chút nào.

“Tiểu Ly, đừng vội, cẩn thận hóc xương.” Hạ Vũ nhin không được mở miệng nhắc nhở, sau đó chọn một miếng cá ít xương đặt vào bát cậu.

Tô Lý có chút ngại ngùng gật đầu, “Sama, anh làm thức ăn quá ngon~” Nói xong, ngay lập tức giải quyết miếng cá.

Hạ Vũ vừa xem vừa buồn cười, đồng thời giúp cậu lọc xương cá.

Tô Lý vẫn vui đầu ăn, đột nhiên ngẩng đầu nhìn anh: “Sama, mèo con không ăn sao?”

Hạ Vũ hất hất cằm, ánh mắt hướng về phía cửa, ý bảo Tô Lý hãy nhìn sang bên đó.

Tô Lý nhìn theo, thấy Tiểu Bạch đang len lén trốn sau cửa nhìn hai người ăn.

Thấy mình bị phát hiện, Tiểu Bạch ngay lập tức bước ra, ngẩng cao cái đầu nhỏ, nghênh ngang bước tới.

“Mèo con, tới ăn cá.” Tô Lý gấp một miếng cá chuẩn bị cho Tiểu Bạch.

Kết quả mèo con nhìn cũng không thèm nhìn cậu, trực tiếp bước về phía chủ nhân.

Xem ra nó còn giận cậu a...

Cơm nước xong xuôi, Tô Lý chủ động nhận việc rửa bát, Hạ Vũ cũng không cùng cậu khách khí, để cậu làm.

Chờ Tô Lý thu dọn xong cũng đã tới hai giờ.

Hai người vốn định dẫn Tiểu Bạch ra ngoài dạo một chút, nhưng Tô Lý lại bị một cuộc gọi triệu về trường. Nguyên nhân là do tổ trưởng nói với Tô Lý, thực nghiệm của bọn họ bị sai số liệu, thầy giáo yêu cầu họ làm lại lần nữa.

Tô Lý nghe điện xong, trong lòng như có một vạn con thảo nê mã chạy qua... Cái thực nghiệm đáng ghét đó!

Hạ Vũ muốn lái xe trực tiếp đưa Tô Lý về trường học, nhưng bị cậu cự tuyệt. Lý do của cậu là vì thực nghiệm đó không yêu cầu đúng giờ, trễ mười phút cũng không vấn đề gì~

Đi ra khỏi tiểu khu, Tô Lý quay người lại vẫy tay tạm biệt Hạ Vũ và mèo con, “Hẹn gặp lại sama, hẹn gặp lại mèo con, hôm nay thật vui~”

Mèo con vẫn len lén theo đuôi Hạ Vũ thấy Tô Lý phát hiện ra mình, lập tức dừng bước cố tình quay mặt đi chỗ khác.

Mới không phải ra tiễn cậu đâu o(o#)

Tô Lý thấy hành động của Tiểu Bạch, ở trong lòng cười trộm, mèo con đúng là một chú mèo không được tự nhiên a.

*Chú thích:

(1) Thiên Thiên: phần mềm nghe nhạc trực tuyến.

12. Chương 12: Lần Đầu Tiên Của Sama

Chủ đề: *Vì sao tìm thế nào cũng không tìm được bản cover của Sơ Ly sama vậy?*

Lầu chính: LZ không phải thuộc đảng lừa biếng chia tay đi xin, LZ đã tìm trên baidu nường nường rồi, ngay cả diễn đàn vồng phổi cũng đã tìm qua, nhưng tìm thế nào cũng thấy bất cứ bản cover nào của Sơ Ly sama, cầu giải thích!

1L: Sặc, LZ không biết vị này không hát sao __

2L: Sơ Ly ngay cả YY cũng chưa từng vào __

3L: LZ đừng nghe bọn họ! Tôi có nè! Mau gửi mess đây, tôi gửi cho cô ()

4L: 3 ca~ Lâu chủ đừng tin cô ấy đi, gửi mess cho tôi đi 23333333333

5L Lâu chủ:Σ(" a... Vậy tôi nên tin ai đây? Hơn nữa tôi cũng không tìm thấy chỗ gửi mess QAQ

6L: LZ tôi có một báu vật độc nhất vô nhị, cô có muốn hay không? Mau pm tôi __

7L Lâu chủ: 6L thật sao? Thế nhưng pm ở chỗ nào? Tôi không tìm thấy...

8L: Không cần đâu, Lz bọn họ lừa cô thôi, diễn đàn võng phối ngay cả nick cũng không cần đăng kí thì nói gì tới pm. Sơ Ly sama không thu âm bất cứ ca khúc nào, ngay cả YY cũng không lên.

9L Lâu chủ: Cảm ơn 8L QAQ Máy lều trên là một đám lừa đảo, thật sự xấu hổ (^)

Tô Lý gia nhập giới võng phối cũng gần ba năm, người ta nhận thức cậu cũng do kịch. YY gì đó, nick thì có, nhưng ngay cả tham gia ca hội hay làm khách quý cậu cũng chưa từng đăng nhập vào. Bởi vì cậu tôn trọng tự do cá nhân, nên không tham gia khánh thành xã đoàn hay các chương trình khác, vì thế cơ hội lên YY hát hầu như bằng 0.

Đương nhiên, Tô Lý cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ sẽ lên YY.

Thế nhưng mọi việc đều có ngoại lệ...

Bất tri quân là vở kịch cổ trang Tô Lý tiếp nhận năm ngoái, tổng cộng có 6 kỳ. Tốc độ của kịch tổ cũng rất khả quan, một năm rưỡi đã hoàn thành kịch. Chất lượng tốt, tốc độ cao, bởi vậy không ít người nghe trong giới võng phối yêu thích.

Mà dàn staff của bộ kịch này chính là năm vị Trà cô nương trong nhóm, hợp tác với người quen đương nhiên hiệu suất phải cao.

Sơ Ly sama mới gia nhập giới 3 năm đã có một bộ trường thiên chủ dịch hoàn thành, Bất tri quân chiếm được sự ủng hộ mạnh mẽ từ fan Sơ Ly. Một mục đăng bao nhiêu là topic, yêu cầu tổ kịch làm một cái FT(1).

Tại các fan nhiệt tình thúc giục, tổ kịch cuối cùng cũng quyết định đồng ý tổ chức FT.

Vì vậy cuộc FT đầu tiên trong đời Sơ Ly sama đã được định sẵn rồi.

8 giờ tối thứ bảy, hiện trường thu FT của Bất tri quân

FT chia làm hai loại, một loại là thu âm quảng bá, tức là tổ kịch lên thu âm cho tốt sau đó cắt nối biên tập rồi phát ra. Còn một loại là thu âm hiện trường, phương thức này luôn được sự ủng hộ của fan, nhưng khuyết điểm là hay phát sinh tình huống đột xuất, khó có thể nắm chắc trong tay.

Tô Lý rất khẩn trương, vừa nghĩ tới lát nữa sẽ có không ít người tới nghe FT làm cậu rất mất bình tĩnh.

Sơ Ly: Rất khẩn trương, các cô hại tôi *khóc ròn*

Hồng trà lạnh: *xoa cằm* Sama đừng khẩn trương, chúng tôi sao có thể hại cậu được __

Trà xanh lạnh: Sama, chúng tôi luôn ở phía sau lưng cậu.

Sơ Ly: Mông là tiêu rồi *lau mồ hôi*

Trà xanh lạnh: Nói sai rồi, là hậu thuẫn! Chúng tôi tuyệt đối là hậu thuẫn của cậu.

Trà lạnh: Sama, chúng tôi không phải đã cho cậu xem trước nội dung câu hỏi của chương trình rồi sao, khẩn trương gì chứ __

Sơ Ly: Liệu tới lúc đó các cô có thay đổi chương trình không?

Trà ô long: Chúng tôi sẽ chỉ hỏi đúng mấy câu hỏi đó!

Sơ Ly: Vậy được rồi, tôi còn phải nghĩ đáp án.

Trà hoa cúc: Về phần người khác hỏi cậu vấn đề gì thì chúng tôi không dám đảm bảo đâu nha (”)

Đáng tiếc, Tô Lý đã tắt khung trò chuyện, thành ra không nhìn thấy câu nói cuối cùng của Trà hoa cúc.

Bảy rưỡi tối thứ bảy, Tô Lý cùng các thành viên khác của tổ kịch đều tới kênh YY. Tổ kịch đặc biệt yêu cầu nhân vật chính hát một bài làm nóng bầu không khí.

Diễn đàn vông phôi cũng vì thế mà xuất hiện một bài post.

Chủ đề: *Cấp tốc tới vậy xem, YY 1234567, lần đầu tiên của Sơ Ly sama!*

Lầu chính: Mọi người ngàn vạn lần không nên bỏ qua! Tổ chức thành đoàn thể tới vậy xem thôi →__→ Kỳ thực chỉ là lần đầu tiên Sơ Ly sama lên YY mà thôi XD

1L:Ặc, tiêu đề của LZ quá kinh khủng.

12L: Đãng giạt tí... Không sợ bị xử sao __

23L: Tôi đã ngồi xồm ở đó 2 tiếng đồng hồ (”)

34L: Thần tượng của tôi... Khụ khụ, lần đầu tiên lên YY, quyết đoán mở hai acc tới ngồi đợi a~

45L: Hai máy tính, một cái mở năm acc, bốn cái dùng để tặng hoa và lên tiếng, một cái để ghi âm. Một cái máy khác để bình luận. Đợi ba năm chính là lúc này đây! Thời khắc này mang ý nghĩa lịch sử! *,*:. ()/\$:*. °*.

56L: Quần chúng tới vây xem toàn là fan BH(2) của Sơ Ly sama XDDD song song mở năm acc không sợ lag sao —

Vị mở năm acc kia có lag hay không thì không biết, nhưng Tô Lý lag rất kinh khủng.

Mới một giây trước còn nghe thấy tiếng người hát, giây sau đã im thin thít. Tô Lý đáng thương phát hiện mình bị lag đến văng ra ngoài... Mạng trường đúng là rất yếu!

Tô Lý không thể làm gì khác ngoài tắt hết tất cả các trang mạng, chỉ để lại QQ và YY.

Một lần nữa đăng nhập, rốt cục cũng không lag nữa.

Tô Lý vừa nhìn tới số người trong phòng thì ngã ngửa. Cư nhiên có tới 5800 người, lại còn có xu thế không ngừng tăng lên... Sặc, FT còn chưa có bắt đầu mà, sao lại có nhiều người như vậy?

Tô Lý sẽ không biết rằng từ khi nghe tin cậu tham gia FT, fan của cậu đã hăng máu như thế nào. Mặc kệ là trên các nhóm, ngay cả trên diễn đàn vông phối, cũng có rất nhiều topic của fan ra sức tuyên truyền.

Hơn nửa lần đầu tiên của Sơ Ly sama, khụ, lần đầu tiên tham gia FT, không chỉ có fan muốn tận mắt chứng kiến, ngay cả người qua đường cũng rất chờ mong.

Các fan của những CV khác trong tổ kịch đêm nay cũng tới vây xem thần tượng của họ, vậy nên nhiều người như vậy là quá bình thường (-)

Tô Lý nhìn đồng hồ, đúng tám giờ, FT của tổ kịch chính thức bắt đầu.

Người chủ trì là Trà hoa cúc, cũng giống như các FT khác, trước tiên là giới thiệu một chút về bộ kịch Bất tri quân và các thành viên tham gia.

Tiếp theo là bắt đầu trả lời các câu hỏi được tập hợp từ trước FT về kịch truyền thanh và CV để cho các CV và staff trả lời.

Bởi vì đây là lần đầu Tô Lý tham gia FT, các câu hỏi thu được đại bộ phận đều nhắm vào cậu. Cũng may hầu hết câu hỏi đều về kịch, ví dụ như cậu có cảm nhận thế nào về nhân vật, trong khi phối âm có khó

khăn gùi, đối với vở kịch đã hoàn thành có cảm tưởng gì. Hầu hết cậu đều trả lời rất thành thật, về phần chỗ nào không biết, Tô Lý sama nói luôn là cậu không phát hiện ra (”)

Tô Lý trước đó đã làm tốt công tác cổ vũ tư tưởng, đối phó khá thuận lợi, hơn nữa còn có các thành viên khác pha trò, thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đã qua mấy tiếng. Vốn tổ kịch chỉ định tổ chức trong vòng hai tiếng là kết thúc.

Thế nhưng không thể chống lại được sự nhiệt tình của fan, tổ kịch không còn cách nào khác ngoài tiếp tục kéo dài thêm 20 phút nữa để các fan lên mic và thổ lộ.

Tô Lý hoàn toàn không ngờ fan của mình lại nhanh nhẹn dùng cảm như vậy, cứ thay nhau giữ mic không buông, hơn nữa vài trăm người xếp hàng cùng đổi biệt danh phòng... Không biết là ai chủ trương đầu tiên đem áo may ô sửa thành “Vây xem lần đầu tiên của Sơ Ly sama →__→” khiến Tô Lý nhìn danh sách có một hàng chỉnh tề “Vây xem lần đầu tiên của Sơ Ly sama →__→”

Trên mặt cậu hiện tại chỉ viết một chữ: .

Sao lại có cảm giác bị fan trên chọc thế này...

Bởi vì số người rất đông, quản lí không thể không giới hạn thời gian của mỗi người còn 20 giây...

Do thời gian ngắn, đại bộ phận fan đều bắt đầu bằng một loại thổ lộ rồi trực tiếp xuống mic để tiết kiệm thời gian. Vì vậy hôm nay, trong đời Tô Lý lại có thêm một lần đầu tiên được thổ lộ trực tiếp...

Có một số câu hỏi của fan, cũng không quan tâm xem Tô Lý có trả lời được không, tất cả đều lên nói một câu là xong việc.

Ví dụ như “Sơ Ly sama, mic của anh mua bao nhiêu tiền vậy? Âm sắc không tệ.”

“Hình như là 50 hay 100 gì đó?” Tô Lý có chút chần chờ hồi đáp, chính cậu cũng quên rồi.

“Rốt cuộc là 50 hay 100? Sama không nên keo kiệt...” Người kia còn nói tiếp, vẫn chưa hết thời gian.

“5, 50 đi, của hãng XX, cô thích thì cứ mua một cái đi.” Lau mồ hôi...

Còn có “Sama, anh hát một bài đi~”

Vị tiếp theo khiến Tô Lý trực tiếp bỏ qua, hát hò gì đó cậu không dám, cô ta nhất định là cố ý.

“Sama đừng ngạo kiều mà!”

“...” Tô Lý vẫn không nhìn, đã tới giờ cô ấy ngã xuống rồi o(o#)

Một người ngã xuống, người tiếp theo lên lại nói “Sama, cầu hát!”

“...”

Còn có “Sama, có người nói nam thần của anh là Ô che mưa~”

“Hừ, nhiều người nói vậy.”

“Đây là sama đang thừa nhận sao? Vậy tôi cũng viên mãn rồi~ Tôi xuống đây!”

“Tôi thừa nhận bao giờ?”

Quần chúng vây xem phía dưới bắt đầu bình luận, “Sama, anh vừa mới nói xong.”

“Sama, em đã ghi âm rồi __ ngày mai cắt đoạn đó ra cho anh~”

“Nam thần gì đó, chúng em sớm đã biết ~()/~”

“Sama, đừng có không thừa nhận mà O(__)O haha~”

Fan tiếp theo vừa lên mạch định nói: “Sama, cái kia... Nam thần!!!!”

Cô vừa mở miệng đã cả kinh kêu lên.

Những người trong phòng nghe thấy thế cũng giật mình, nam thần? Ô che mưa tới?!!!!

Tô Lý lại càng hoảng sợ, cô gái kia sao tự nhiên rú lên...

“Sama, chúc mừng anh, nam thần nhà anh tới!!!!” Nghe thấy câu đó, Tô Lý giật mình, nam thần tới nghe FT?

Quả nhiên trên khung chat cũng điên cuồng, liên tục nhảy lên hai chữ nam thần.

Tô Lý mở to mắt bắt đầu tìm kiếm hình bóng nam thần.

Lúc này, Trà hoa cúc lên mạch: “Các vị, Ô sama tới, cái này có nghĩa tiếp theo sẽ là mời Ô sama lên nói vài câu nhĩ?”

Vừa mới nói xong, mấy người đã xếp hàng lên mạch đổi tên thành: Cầu nam thần cùng sama! Có lẽ, chúng ta nên xuống cho nam thần lên! Tất cả còn đổi thành: Nam thần, lên!

Khung chat cũng liên tục nháy, cầu nam thần lên mạch nói.

“Có thể nghe được hiện trường của Sơ Ly sama đã rất viên mãn rồi~ Vậy nên cầu nam thần~”

“Gào khóc, quả nhiên không sai mà, sama với nam thần hiện tại mới là chính sự~”

“Một hiện trường như vậy khó mà gặp lần thứ hai, đương nhiên muốn Sơ Ly sama toàn thành cho chúng ta o(*^~^*)o”

“(O) meo ~ sama, (O) meo ~ nam thần, (O) meo ~ 2S...”

Trong nhất thời trên mạch không còn ai, quản lí kéo Hạ Vũ lên mạch.

Tô Lý trăm triệu lần cũng không ngờ Hạ Vũ sẽ tới nghe FT của cậu, lúc này có chút trở tay không kịp, không biết nên làm cái gì...

“Chào buổi tối mọi người, trước tiên xin cho phép tôi gửi lời xin lỗi đến các bạn và Sơ Ly sama vì đã đoạt mất vị trí của mọi người.” Thanh âm trầm thấp của Hạ Vũ vang lên, ngay lập tức miểu sát cả kênh.

“Gào khóc, Ô sama, không sao đâu, không sao đâu~”

“Ô sama lên tiếng là tốt rồi, chúng tôi xếp sau o(*^~^*)o

“Ô sama, tốt nhất là anh khiến cho Sơ Ly sama sau này chăm lên YY đi ”

“Cầu đốc sức! Cầu nam thần ra tay! Khiến cho Sơ Ly sama chăm lên tiếng đi ”

“Tiểu Ly, cậu xem, cậu không thường xuất hiện khiến cho nước mắt các fan sắp thành sông rồi.” Hạ Vũ nhìn khung chat, bắt đầu cùng Tô Lý nói giỡn.

“Ặc, tôi cũng không phải cố ý mà, chuyện lên YY gì đó, sau này tôi sẽ cố gắng. Các cô đừng khóc nữa.” Tô Lý bắt đầu an ủi đám fan.

“Gào khóc, nam thần vừa xuất mã liền có hiệu quả~”

“Quá hài lòng (◡◡)/~ Sơ Ly sama vạn tuế, nam thần vạn tuế~”

“Sẽ cố gắng lên YY thì cầu nam thần cùng sama hát một bài đi __ ”

“Cầu hợp xướng một bài! Hợp thể là đẹp nhất o(*^_^*)o”

“Cầu hợp thể”

“Cầu nối mạch”

“Cầu hợp thể!”

“Ặc, ngũ âm của tôi không được đầy đủ, hát không hay, thuộc loại tự kỉ... Các cô xác định muốn nghe.”

“Tự kỉ hay mà~”

“Rất thích loại tự kỉ mà~”

“Sama không nên lo lắng, cứ hát đi~”

“Các cô...” Tô Lý có chút do dự, không thể cự tuyệt sự nhiệt tình của các fan, nhưng bảo cậu hát thì chịu.

“Rồi sẽ hát mà. Hôm nay Sơ Ly sama của các bạn không chuẩn bị trước, mọi người đừng làm khó cậu ấy. Nếu như quá dững mẫn, lần sau cậu ấy sẽ không dám lên YY đâu. Vậy nên mọi người cố chờ một thời gian đi~” Hạ Vũ thấy Tô Lý vẫn không nói chuyện, mở miệng giúp cậu giải vây.

Quả nhiên Hạ Vũ vừa lên tiếng, các fan đã ngay lập tức đổi giọng, “Ai nha, thôi đi thôi đi, hôm nay đã rất viên mãn rồi.”

“Ặn, hát hò gì đó cứ để tới khi sama chuẩn bị tốt rồi lại hát là được.”

“Sama đừng để chúng em chờ lâu nha~”

Sự giúp đỡ của Hạ Vũ làm Tô Lý cảm động đến lệ rơi đầy mặt. Không hổ là nam thần a, ăn nói rất khéo léo, vừa giúp cậu giải vây, vừa trấn an các fan.

Lúc này Trà hoa cúc đột nhiên chen vào nói, “Ô sama, có thể mạo muội hỏi một câu không, đêm nay anh đại giá quang lâm tới FT của tổ kịch, là...” Ngữ khí của cô dị thường ý vị thâm trường.

“Cũng giống như mọi người tới, tới đây vậy xem lần đầu tiên FT của Sơ Ly sama a.” Thanh âm của Hạ Vũ vô cùng bình tĩnh, cứ như câu Trà hoa cúc vừa hỏi chỉ là hôm nay thời tiết thế nào vậy.

“Vậy Sơ Ly sama, nam thần nhà cậu đặc biệt tới xem lần đầu tiên trong đời của cậu, có cảm tưởng gì không~” Trà hoa cúc lần này lại nhắm vào Tô Lý.

“Này! Cô không thể nói đầy đủ là FT lần đầu tiên trong đời sao, sẽ có ý nghĩa khác đó!” Tô Lý ngay lập tức xù lông.

“Ha ha, hiểu là được mà, sama đừng tránh nặng tìm nhẹ a, cậu còn chưa trả lời câu hỏi của tôi~”

“Đương nhiên là vô cùng hạnh phúc rồi~ Ô sama, tôi là fan cuồng của anh~” Thời khắc mấu chốt đương nhiên Tô Lý sẽ không xấu hổ, xấu hổ chỉ càng bị trêu chọc mà thôi. Trực tiếp nói ra đáp án quần chúng mong chờ mới là cách phản kích tốt nhất~

“Tiểu Ly, sao cậu có thể nói thẳng ra như vậy, tôi rất xấu hổ.” Hạ Vũ cũng tham gia vào hàng ngũ trêu cậu.

“Sama, anh như vậy làm tôi cũng xấu hổ...”

“Tôi có thể cảm giác được...”

“Không không không, lần đầu tiên tiếp xúc gần gũi với Ô sama tôi rất hạnh phúc ~ Vui vẻ tới mức nói năng lộn xộn~” Tô Lý bắt đầu mô phỏng theo ngữ khí của fan cuồng.

“Đã thấy rồi, Tiểu Ly nói năng thực lộn xộn.”

Cứ một hồi trò chuyện như thế, nửa tiếng cũng trôi qua. Hạ Vũ không muốn làm lỡ thời gian của tổ kịch, liền chúc mọi người ngủ ngon rồi tắt máy tính.

Có một fan cuồng như thế, cảm giác rất không tệ mà...

*Chú thích:

(1) FT: Free talk

(2) BH = bư hân = kinh khủng

13. Chương 13: Cùng Đi Du Lịch Đi

Chủ đề: *Mau tới nói cho tôi biết không phải mình tôi thấy vậy đi!!!!*

Lâu chính: Lâu chủ lúc này đang vô cùng kích động a a a a a a a a, các cô có biết vì sao không? Biết chưa biết chưa biết chưa! Mau nói cho tôi biết không phải mình tôi kích động đi!!!!!!!!!!!!

1L: O.O Lâu chủ, cô đỡ hơi à?

2L: Thỏa mãn cô, lâu chủ, không phải có mình cô đâu!

3L: Lâu chủ không phải chỉ mình cô đâu a a a a a a!

4L: Mấy cái này là ám hiệu à, mau mau nói chân tướng đi! Không phải tam ca cũng biết chân tướng sao?

5L: Tôi là lâu 3, chân tướng chính là tôi đang thỏa mãn LZ =))))

6L lâu chủ: Các cô = = Xem weibo đi, mau đi xem weibo đi!

...

199L: Gào khóc gào khóc, LZ không phải chỉ có mình cô đâu!!!

Từ sau lần tới nhà Hạ Vũ, Tô Lý cứ cách một tuần lại tới thăm mèo con một lần. Dần dần, quan hệ của cậu với Hạ Vũ cũng càng ngày càng tốt.

Hiện tại, Tô Lý nhận ra Hạ Vũ là một người rất dễ ở chung, tính tình tốt, đối xử với người khác cũng rất tốt. Mỗi khi có việc cần anh giúp đỡ, anh tuyệt đối sẽ tận lực hỗ trợ, mặc kệ là chuyện trên mạng hay chuyện ngoài đời. Nhất là, nấu ăn rất ngon.

Tô Lý lúc này đang đứng ở cửa trường chờ người. Hôm nay cậu hẹn cùng nam thần đi leo núi.

Chuyện du lịch gần này do Hạ Vũ khởi xướng, anh nói với cậu lý do là muốn đi chơi một chút, để cho cậu, người bị thực nghiệm tàn phá, có thể thả lỏng tâm tình.

Vì vậy liền lên kế hoạch.

Không đợi tới hai phút, một chiếc xe từ xa xa đi tới đậu trước mặt Tô Lý. Cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, cậu thấy một người nào đó vô cùng đẹp trai ở bên trong.

Nam thần hôm nay mặc một bộ đồ thể thao, cả người như tỏa ánh hào quang.

Tô Lý mau chóng mở cửa xe ngồi vào.

“Chờ lâu chưa? Lúc này có chút tắc đường.”

“Không, vừa mới đi ra thì anh đã tới.”

“Vậy là tốt rồi, lần đầu tiên đi du lịch mà đã muộn thì thật sự là quá tệ rồi.”

“Dù thế nào cũng đều rất tuyệt vời mà~”

Tô Lý có chút hưng phấn, lần đầu tiên cùng Hạ Vũ đi du lịch hai người, đây là chuyện chưa từng có với cậu.

Xe chạy thật nhanh trên đường cao tốc. Tô Lý nhìn phong cảnh lướt nhanh ngoài cửa sổ. Ngọn núi kia ở quanh ngoại thành C thị. Đi chừng hai tiếng đồng hồ, hai người đã tới chân núi. Tô Lý kích động vừa chạy vừa nhảy.

Ở trong thành phố ngấy ngốc quá lâu, thấy được thiên nhiên trong lành đẹp đẽ như vậy, tâm tình cậu cũng hưng phấn lên, nhện không được muốn hòa mình vào đó.

Tô Lý một hơi chạy tới thêm đá nơi chân núi, sau đó nhìn Hạ Vũ đang chạy về phía mình, đắc ý cười to.

“Ha ha, sama, tôi chạy nhanh hơn anh~”

“Thật không? Vậy thì chúng ta cùng thi xem ai chạy tới đỉnh núi nhanh hơn đi.”

“Được, thi thì thi. Khăng định là tôi thắng XD”

Vì vậy, hai người liền bắt đầu chạy dọc theo thềm đá leo lên trên.

Có thể nghe thấy thanh âm hưng phấn của Tô Lý, “Sama, tôi đang ở phía trước anh nè.”. Qua một hồi lại đổi thành “Sama, sao tự nhiên anh lại chạy nhanh như vậy chứ?”. Còn có, “Ai, sama, sao tôi lại không thấy anh đâu rồi?”

Hai tiếng đồng hồ sau, hai người lên tới đỉnh núi.

Phóng mắt nhìn về bốn phía xa xa, những đỉnh núi khuất sau mây trắng lững lờ, tựa mộng tựa ảo.

Tô Lý nhắm mắt lại, vô thức đưa hai tay sang ngang như muốn ôm cả thiên nhiên vào lòng.

Nhưng lúc này, trong đầu cậu chỉ hiện lên hình bóng một người, là Hạ Vũ.

Tô Lý ngay lập tức lấy điện thoại ra chụp ảnh sau đó cho Hạ Vũ xem, rồi lại len lén đợi phản ứng của anh.

Hạ Vũ thấy người cười tươi trong bức ảnh kia giờ lại lặng lẽ giương mắt lên nhìn anh, ngay lập tức, anh cũng lấy điện thoại ra chụp hình bản thân, cười so với Tô Lý còn xán lạn hơn.

Sau khi ăn trưa trên đỉnh núi xong, hai người chơi đùa một hồi rồi chuẩn bị xuống núi.

Trên đường xuống núi, Tô Lý phát hiện ra ở một bên sườn núi có một cây quýt mọc trên một tảng đá. Cậu liếc mắt nhìn Hạ Vũ, muốn đi xem quá.

“Còn chơi nữa thì trời sẽ tối đó.” Hạ Vũ nhắc nhở.

“Ai nha, không sao đâu, sama, cùng đi xem đi.”

Người nào đó không còn cách khác đành phải đi theo.

Đi tới chỗ rừng quýt, trước cửa còn có một tấm biển viết là “Mười đồng tiền, tùy ý hái.”

Tô Lý nhanh chóng đưa ra mười đồng tính rồi chạy vào. Cậu hứng trí bừng bừng trực tiếp hái quýt ăn.

Bóc một múi quýt, Tô Lý không chút do dự dúi vào miệng Hạ Vũ. Anh sững người, lúc này cậu mới ý thức được động tác này hình như có chút quá thân mật? Cậu xấu hổ nhanh chóng nuốt luôn chỗ quýt còn lại, chạy thẳng tới một tàng cây khác, chuẩn bị hái một quả quýt vàng óng mà cậu vừa thấy.

Chỉ chốc lát, Tô Lý cùng Hạ Vũ đều mang về một túi quýt to đùng, lúc này mới chậm rãi xuống núi.

Chơi cả một ngày, hai người đều có chút mệt mỏi, đặc biệt là Tô Lý lúc nào cũng bị vây trong trạng thái kích động, ở trên xe liên nhin không được có chút buồn ngủ.

Khi Tô Lý tỉnh lại, trời đã tối hẳn, cậu thấy trên người đắp một chiếc áo, là của Hạ Vũ.

Tô Lý định đem áo trả lại cho anh mới phát hiện ra ô tô đang dừng lại trên đường cao tốc.

“Làm sao vậy?” Vừa mới tỉnh ngủ, Tô Lý còn có chút mơ màng, quay đầu sang Hạ Vũ hỏi.

“Tiểu Ly tỉnh rồi à? Kẹt xe rồi, có người nói phía trước xảy ra tai nạn xe cộ, hình như rất nghiêm trọng.”

“Àn, ngủ lâu quá. Đã tắc đường bao lâu rồi?” Tô Lý day day mắt, nhìn về đoàn xe xếp thành hàng dài phía trước.

“Hơn một tiếng rồi, còn không biết sẽ tắc tới lúc nào.”

Tô Lý gật đầu, lấy di động ra nhìn giờ mà giật mình tỉnh táo lại, “Không ngờ đã tới chín rưỡi, nếu như còn tắc nữa sẽ không kịp giờ về kí túc. Sớm biết thế này đã không đi hái quýt.” Tô Lý vừa lo lắng vừa ảo não.

“Không quay về kí túc được sao?” Hạ Vũ có chút không hiểu nhìn cậu.

“Mười giờ kí túc sẽ tắt đèn, còn không về sẽ không kịp.” Tô Lý nhanh chóng giải thích nguyên nhân.

“Nếu như không về kịp, vậy thì cậu tới nhà của tôi đi.” Hạ Vũ nhìn thẳng vào mắt Tô Lý, vừa cười vừa nói.

“Tôi... Để đến lúc đó rồi tính...” Tô Lý rõ ràng cảm thấy được mặt mình đột nhiên nóng nóng, chắc là lại đỏ bừng rồi?

“Àn, yên tâm, nhà của tôi không có đại hôi lang đâu.” Hạ Vũ thấy phản ứng của người trước mắt mà bật cười.

Tô Lý không đáp lại, chỉ tựa đầu nhìn ra ngoài cửa sổ cố gắng ổn định tâm trạng.

Đường cuối cùng cũng thông, Hạ Vũ khởi động ô tô.

Trên đường trở về, hai người cũng không nói gì nữa, trong xe rất yên lặng.

Khi đi tới C thị, Tô Lý đau khổ phát hiện ra rằng quả thực không kịp giờ về.

Trường học có quy định, sinh viên về muộn sẽ bị quản lí ghi tên giao lại cho khoa, sẽ bị phạt rất thảm...

Tô Lý nhìn người bên cạnh, thật sự phải tới nhà nam thần qua đêm sao?

Tựa hồ nhìn ra Tô Lý do dự, Hạ Vũ không nói gì thêm, trực tiếp khởi động xe hướng về nhà.

Tâm trạng của Tô Lý ngồi trên xe lúc này vô cùng mâu thuẫn cùng chờ mong...

Này Tô Lý, cậu chờ mong cái gì a! Không phải chỉ là tá túc một đêm thôi sao (_|||)

Vừa tới nhà Hạ Vũ, Tô Lý cảm thấy có chút không quá chân thực. Tuy rằng đã tới nhà anh rất nhiều lần, thế nhưng đây là lần đầu tiên cậu tới vào buổi tối.

Hai người vừa bước chân vào nhà, Tiểu Bạch đã hưng phấn tới chào đón. Mèo con thấy Tô Lý liền phi ngay về phía cậu.

“Meo meo ~ > < meo meo ~ > <” Hiển nhiên Tiểu Bạch đối với sự có mặt của Tô Lý rất chi là vui vẻ.

“Mèo con, tao lại đến nè, hắc hắc.” Tô Lý xoa xoa đầu nó.

Cậu ngồi lên sô pha uống nước, buồn bã ỉu xiu nhìn con mèo nhỏ cứ quẩn quít lấy mình.

“Tiểu Ly, cậu cứ ngồi đợi một chút nhé, tôi đi dọn một căn phòng cho cậu.” Thanh âm của Hạ Vũ đột nhiên vang lên.

Tô Lý mơ màng trả lời, “Được.”

Cứ nằm lên sô pha chớp mắt một tý đã... Một lúc thôi...

Khi Hạ Vũ định đi tới gọi Tô Lý, phát hiện ra Tô Lý đã ngủ rồi. Tiểu Bạch cũng lẳng lặng nằm ngủ bên cạnh cậu.

Hôm nay hẳn là đã mệt muốn chết.

Hạ Vũ nhẹ nhàng đi qua, nhìn người nào đó an tĩnh nằm trên sô pha say ngủ, hô hấp nhẹ nhẹ. Anh cúi đầu lặng lẽ đặt một nụ hôn lên mặt cậu.

Hạ Vũ nhìn Tô Lý ngủ say một hồi, đột nhiên nhớ ra, liền lấy máy chụp một tấm hình rồi đăng lên weibo.

“Tiểu Ly, đứng lên, lên giường ngủ, cẩn thận bị cảm.” Thanh âm Hạ Vũ thật nhẹ nhàng.

“Àn?” Tô Lý còn đang mơ màng trong giấc ngủ đột nhiên trợn mắt nhìn khuôn mặt sờ sờ phía trước.

“Đứng lên, theo tôi lên phòng ngủ.” Hạ Vũ dắt tay Tô Lý, đưa cậu vào phòng.

“A, ừ.” Tô Lý ngoan ngoãn theo chân anh, mặc cho anh cứ nắm tay mình.

Bên này, đêm đã khuya, người đã ngủ...

Thế nhưng trên diễn đàn võng phối dường như sắp nổ tung!

Chủ đề: *Tin hot! Tin mới nhất về CV thần bí Ô sama! Mau tới mau tới!*

Lầu chính: Chắc ai cũng thấy được cái weibo kia rồi. Chưa bao giờ nghĩ tới CV bí ẩn chưa từng tiết lộ chút thông tin Ô sama đêm nay lại chủ động đăng ảnh chụp! Ảnh chụp vô cùng hạnh phúc~ Đó hẳn là vị kia nhà anh ấy, đúng không đúng không đúng không (ˆoˆ)/~ Còn nằm ở trên sô pha nữa, tôi thật sự là rất CJ(1) _

1L: Tuy rằng không thấy rõ lắm, nhưng tuyệt đối là một tiểu thụ ngoan ngoãn~

2L: Ảnh chụp thật hạnh phúc, không bao giờ nghĩ rằng chuyện này sẽ phát sinh trên người Ô sama ~

3L: Vậy tức là Ô sama đang yêu sao XD

4L: Tôi sẽ không nói là tôi đã yên lặng chờ ngày này từ rất lâu rồi~ Sama rốt cục cũng có người yêu (ˆoˆ)/~ Ôn nhu công, tiểu thụ nhà sama nhất định rất hạnh phúc~

5L: Không ngờ sama cong!!! Aaa, thế giới quan của tôi sụp đổ rồi...

6L: LS biến đi! Ở đây không có chuyện của cô. Sama cong là điều mà ai cũng biết.

7L: Vậy không bằng tới vậy xem hỏi chút thông tin về tiểu thụ kia không nhỉ _ Kể chuyện tình cảm lưu luyến ấy...

8L: Vậy xem là gì, tôi có chút không hiểu = =

9L: Lầu trên! Ngay cả vậy xem cũng không biết? Người mới hả?

10L: Anh anh anh, tôi mới nhập học 2S, chính chủ làm võ CP rồi

11L: Đừng có lẫn lộn chuyện trên mạng với đời thực! Cô thích 2S cùng với Ô sama có tiểu thụ không liên quan tới nhau (_ |||)

12L: Chỉ có mình tôi thấy thân ảnh kia rất quen mắt sao?

13L: LS trên diễn đàn võng phối sao chỉ có mình cô chứ! Tôi nhất định đã từng nhìn thấy người này, chờ tôi đi tìm ảnh.

14L: Nhìn ra thụ là người trong giới~

15L: Quá phần khích quá phần khích~ Trong đầu tưởng tượng ra ở trên sô pha sẽ có tư thế gì o(*//// //\\/*)q

16L: LS quá không CJ rồi _

415L: Oa oa... Tôi chỉ là tới cảm thán một chút, đã hai giờ mà cứ nhiên còn nhiều người chưa ngủ như vậy...

416L: LS, cô cũng không phải là chưa ngủ sao, tin hot ai cũng thích nghe ngóng a _

900L: Tôi tìm thấy rồi! Là Sơ Ly! Các cô cứ nhìn xem ảnh bóng lưng này có phải rất giống nhau hay không? Các cô chú ý trọng điểm nhé, trên tay phải tiểu thụ có một chiếc đồng hồ, có phải giống y hệt của Sơ Ly hay không?

901L:Ặc! LS thực sự là hỏa nhãn kim tinh a m(_ _)m

952L: Vừa mới xem lại, 900L chính là chân tướng!

960L: Gào khóc gào khóc, vậy 2S thành sự thật rồi sao?

999L: Ha ha ha, chúc hạnh phúc (ˆoˆ)/~

1111L: Chúc hạnh phúc o(*ˆˆ*)o

Trong đêm đó vẫn có rất nhiều người sau 900L đều hưng phấn tới cả đêm không ngủ... Không thể đúng lúc vậy xem tin hot mang tính lịch sử như vậy, quần chúng hối hận không ngót, biết sớm sẽ không đi ngủ trước

mười hai giờ.

*Chú thích

(1) CJ: thuần khiết.

14. Chương 14: Kế Hoạch Sinh Nhật Bí Mật

Chủ đề: *Giờ sinh nhật các CV sẽ phát kịch sinh nhật sao?*

Lầu chính: Hai năm nay dường như rất ít khi thấy có kịch sinh nhật... Có CV nào cho tới bây giờ vẫn không phát kịch sinh nhật không?

1L: Kịch sinh nhật rất thịnh hành vào hai năm trước, giờ cũng ít đi rồi.

2L: Làm một bộ kịch sinh nhật cần phải mời rất nhiều CV tới phối, mà phải là những CV có quan hệ tương đối tốt với nhau. CV không quen biết mà được mời sẽ rất ngại.

3L: Kịch sinh nhật gì đó còn không bằng cho ra một bộ chính kịch, dàn cast hoa lệ như vậy đi làm chính kịch mới là đẹp a.

4L: Lại nói hai tháng nữa là sinh nhật Ô sama đó, không biết có phát hành kịch sinh nhật không.

5L: Không biết, đến lúc đó xem xem...

6L: Nhưng tôi vẫn thích kịch sinh nhật hơn, chỉ nhìn dàn cast đã thấy sướng~

7L: Không biết tới sinh nhật Ô sama có thể có hay không...

8L: Trả lời lầu trên, theo thường lệ, hẳn là không có...

Khi Tô Lý tỉnh lại, cậu phát hiện mình đang nằm trên một chiếc giường xa lạ.

Sáng sớm tỉnh giấc, đầu óc còn có chút mơ màng, Tô Lý ngay lập tức xoay người ngồi dậy, lấy lại bình

tỉnh, lúc này mới nhớ ra tối qua cậu qua đêm ở nhà nam thần (_ |||)

Nhìn lại đồng hồ, giờ mới là sáu rưỡi sáng, Tô Lý cảm thấy mình đúng là mẫu người tiêu chuẩn.

Cậu cũng không muốn nằm lên giường tiếp tục ngủ nữa, liền trực tiếp rời giường. Sau khi thu dọn lại gian phòng, Tô Lý mở cửa phòng ngủ, đi tới phòng khách yên ắng.

Sớm như vậy, chắc là nam thần còn ngủ?

Ý thức được vấn đề này, Tô Lý bước thật nhẹ tới bên sofa, chuẩn bị chờ Hạ Vũ rời giường.

Vừa mới ngồi xuống, Tô Lý thấy Tiểu Bạch đang nằm trên ghế nhìn mình, cái đuôi còn phe phẩy.

“Mèo con, sớm a~” Tô Lý hạ giọng chào hỏi với Tiểu Bạch.

“Meo meo~” Tiểu Bạch lên tiếng đáp lại.

“Hừ... Nhỏ giọng một chút, cẩn thận đánh thức nam thần dậy.” Tô Lý ngồi xổm xuống, cúi đầu giơ tay ý bảo nó im lặng.

“Meo meo ~ > <” Tiểu Bạch kêu còn lớn hơn.

“...” Tô Lý quay đầu yên lặng ngồi chờ trên sofa, không thèm nói chuyện với mèo con nữa.

Nó cứ liên tục kêu meo meo như thế, sợ rằng sẽ làm phiền nam thần mất thôi.

“Meo meo ~o(= =)m” Tiểu Bạch thấy Tô Lý đột nhiên mặc kệ nó, liền chạy tới cọ cọ cậu.

“...” Tô Lý vẫn như cũ trầm mặc chống đỡ lại sự làm nũng của nó.

“Meo meo~” Tiểu Bạch ủy khuất liếc mắt nhìn cậu.

Trong lòng Tô Lý có chút do dự, xoa xoa đầu Tiểu Bạch: “Mày còn kêu nữa sẽ đánh thức nam thần dậy đó, mèo con, chờ lát nữa tao chơi với mày có được hay không?”

Tô Lý vừa nói xong thì thấy Tiểu Bạch nhảy xuống sofa, trực tiếp chạy tới cửa, “Meo meo ~ > <” thanh âm vô cùng vui vẻ.

Cửa mở ra, Tiểu Bạch ngay lập tức xoay xoa dưới chân người nào đó.

Tô Lý giật mình nhìn Hạ Vũ đứng ở cửa O.O

Hóa ra nam thần dậy còn sớm hơn mình...

Hạ Vũ liếc mắt đã thấy được Tô Lý đang ngồi trên sofa nhìn chăm chăm mình O.O

“Tiểu Ly, dậy sớm vậy, sao không ngủ thêm chút nữa?” Hạ Vũ đi về phía cậu.

“Tôi không ngủ được, đã quen dậy sớm rồi.” Tô Lý dời mắt sang chỗ khác, mới sáng sớm đã nhìn chăm chăm người ta là ý gì chứ...

“Ngủ sớm dậy sớm là thói quen tốt~”

“Ân, ân... Sama, anh vừa đi đâu đấy?”

“Ân, đi ra ngoài chạy bộ một chút.”

Tô Lý nghĩ thầm, đây là lần đầu tiên cậu thấy Hạ Vũ vào sáng sớm cuối tuần. Xem ra bình thường Hạ Vũ đều dậy rất sớm. Cậu vừa rồi còn tưởng anh vẫn ngủ nên không dám nói chuyện cùng mèo con.

Tô Lý xấu hổ nhìn Tiểu Bạch. Mèo con, thật ngại quá... Tô Lý xin lỗi ở trong lòng.

“Tiểu Ly, cậu chờ một chút nhé, tôi đi làm bữa sáng ngay đây. Trước đó nghĩ cậu sẽ dậy muộn nên tôi vẫn chưa làm.”

“A a, được, làm phiền anh.”

“Tiểu Ly” Hạ Vũ đi tới bên Tô Lý, cúi đầu nhìn vào mắt cậu, “Kỳ thực... Cậu có thể không cần khách sáo với tôi như vậy.” Hạ Vũ do dự một chút, đổi thành câu nói như vậy.

Thấy Hạ Vũ đột nhiên ở ngay trước mắt, mặt Tô Lý đỏ ửng lên, không dám đối mặt với anh, vô cùng hoảng hốt.

Sau đó cậu nhỏ giọng trả lời: “Ân”

“Chờ chút, tôi đi làm cơm~” Người nào đó lúc này mới vui vẻ đi vào bếp.

Tâm tình của Hạ Vũ hiển nhiên rất tốt, vừa làm bữa sáng vừa ngâm nga một khúc ca, khoe miệng khê mỉm cười.

Tô Lý xoa xoa trái tim trong lồng ngực, quả thực đập rất nhanh... Lại sờ lên mặt mình, nhiệt độ thật cao...

Không phải chỉ là tự dừng gần gũi một chút thôi sao, phản ứng của cậu có cần khoa trương vậy không...

Tô Lý, mày thật không có tiền đồ.

Yên lặng khinh bỉ mình một phen, Tô Lý nhanh chóng rút điện thoại ra lên mạng, muốn di dời sự chú ý của mình.

Đang yên đang lành, tự dừng vào trong diễn đàn vông phối, bài post ở trang nhất làm Tô Lý thiếu chút nữa đánh rơi điện thoại.

Cái bài post kia đang hung hăng thảo luận về chuyện giữa cậu và nam thần, đây là có chuyện gì?

Bọn họ nói về ảnh chụp nào chứ?

Tô Lý mở weibo ra xem, lúc này mới thấy được ảnh chụp tiểu thụ say ngủ trên sofa trong truyền thuyết.

Người kia không phải cậu thì là ai...

Tô Lý không rõ Hạ Vũ chụp ảnh lúc nào, cũng không hiểu vì sao tự nhiên anh lại muốn chụp ảnh này lên, càng không biết sao lại đăng ảnh lên weibo.

Tô Lý tất nhiên sẽ không tự mình đa tình, nghĩ vớ vẩn lung tung, dù sao JQ gì đó cũng chỉ là do fan YY ra. Nào có thể dễ dàng ở bên nhau như vậy...

Nhưng mà cậu nghĩ thế nào cũng không hiểu được động cơ khiến Hạ Vũ làm vậy, cũng không biết phải mở miệng hỏi như thế. Vì vậy những nghi hoặc này chỉ có thể giữ trong lòng.

Lúc ăn sáng, Tô Lý không yên lòng uống sữa, thỉnh thoảng lại nhìn Hạ Vũ ngồi đối diện, nghĩ mãi vẫn thấy có chút vô lý...

Cơm nước xong xuôi, Hạ Vũ muốn giữ Tô Lý ở lại chơi một lát bị cậu uyển chuyển cự tuyệt. Bản thân cậu giờ mà thấy anh sẽ đỏ mặt, nếu còn tiếp tục đơn độc ở lại chỗ anh thêm nữa, thực sự là quá thẹn thùng...

Vì vậy, Hạ Vũ không còn cách nào khác là đưa Tô Lý về trường.

“Tạm biệt Tiểu Ly, lúc rảnh rồi cứ tới đây chơi.” Hạ Vũ vẫy tay với cậu.

“Tạm biệt, sama... Trên đường cẩn thận.” Tô Lý cũng vẫy tay nói lời từ biệt.

Sau khi trở lại phòng ngủ, mở máy tính ra, cậu phát hiện QQ của mình bị ném bom dữ dội. Tô Lý vốn dày kinh nghiệm nên không hoảng hốt, trực tiếp bình tĩnh xóa toàn bộ tin nhắn tới.

Không cần nghĩ cũng biết là họ hỏi về chuyện gì, thế nhưng, chính cậu cũng không biết đáp án...

Cuối cùng, Tô Lý mở nhóm Tiệc trà ra.

Sơ Ly: O.O

Trà ô long: (o) Oa

Trà hoa cúc: Sama, cuối cùng cậu cũng xuất hiện O.O

Sơ Ly: Hôm nay sao lại chỉ có hai cô thôi thế?

Trà ô long: Chuyện vì sao chỉ có hai chúng tôi không phải là trọng điểm, trọng điểm là sama với nam thần có đúng như người ngoài đang bàn tán hay không __

Sơ Ly: Fan CP nói mà các cô cũng tin, đừng có nghe gió tưởng mưa nha người trẻ tuổi(1) (”)

Trà hoa cúc: No no no, then chốt là gần đây cậu với nam thần xác thực rất thân thiết (-)

Sơ Ly: (_ |||)

Trà ô long: Vậy nên sama, các người đã phát triển tới mức nào rồi, có thể tiết lộ một chút không *chớp mắt*

Sơ Ly: Kỳ thực, tôi cũng không rõ lắm... Tôi đối với anh ấy...

Trà hoa cúc: Vậy nên là nói...

Trà ô long: Thực sự có điều gì đã xảy ra sao?

Sơ Ly: Tôi không biết. Chỉ cần tôi nhìn thấy anh ấy sẽ mặt đỏ tim đập...

Trà ô long: !!!!

Trà hoa cúc: !!!!!

Trà ô long: Sama, cậu nghiêm túc hả?

Trà hoa cúc: Đây là cậu đang kéo mình vào hố sao...

Sơ Ly: Này, không có đâu! Tôi giờ chỉ thấy rất kỳ quái thôi...

Trà hoa cúc: Sama, tôi nghĩ cậu cần phải tự mình suy nghĩ thật kĩ, dù sao nam thần là người như thế nào chúng ta đều không thể biết được.

Trà ô long: Đúng thế. Sama, cậu trước tiên phải suy nghĩ cẩn thận đã, đời thực và mạng ảo cần phải phân biệt rõ ràng.

Bình thường đều là mấy cô gái lúc nào cũng vui vẻ thích đùa giỡn, đây là lần đầu tiên Tô Lý thấy họ nghiêm túc như vậy.

Cậu hiểu các cô đều vì cậu mà suy nghĩ, đối với tấm lòng của họ, cậu rất cảm kích.

Thế nhưng hiện tại Tô Lý cũng không rõ tình cảm của mình là cái dạng gì.

Thích? Hay là không thích đây?

Tô Lý có một thói quen tốt, đương nhiên là do cậu tự nhận, chuyện gì mà nghĩ không ra thì trước tiên cứ dẹp qua một bên, không chừng một ngày nào đó tự nhiên sẽ nghĩ ra.

Trùng hợp thay, Tiểu Huệ đột nhiên tìm tới cậu.

Tiểu Huệ: Sư đệ~ *bay tới*

Sơ Ly: Tiểu Huệ tỷ ~ *bay tới*

Tiểu Huệ: Thật đáng yêu, sư đệ lúc nào cũng nhiệt tình như vậy XD

Sơ Ly: Đó là bởi vì đã lâu không thấy Tiểu Huệ tử, rất là nhớ tử a!

Tiểu Huệ: *đỏ mặt* Em như vậy sẽ khiến chị ngại ngùng chết mất~~~

Tiểu Huệ: Được rồi, sư đệ, chị muốn nhờ em một việc.

Sơ Ly: Chuyện gì? Tiểu Huệ tử cứ nói.

Tiểu Huệ: Em có biết tháng sau là sinh nhật của nam thần nhà em không, Lộ Lộ muốn làm một cái kịch sinh nhật, chị sẽ chuẩn bị một ca hội mừng sinh nhật cho Ô che mưa, muốn mời em làm khách quý *chỉ tay*

Sơ Ly: Vậy nên? __

Tiểu Huệ: Vậy nên, Sơ Ly sama, cầu ghi âm, cầu làm khách quý *Chớp mắt*

Sơ Ly: Tử ...

Sơ Ly: Cái thứ nhất không thành vấn đề, cái thứ hai không hát thì còn có thể.

Tiểu Huệ: Sư đệ, em mau đồng ý đi mà __

Sơ Ly: Em thuộc loại hát kiểu tự kỉ, chị xác định muốn em làm khách quý đặc biệt sao __

Tiểu Huệ: Loại tự kỉ là hay nhất mà ()

Sơ Ly: Nhưng mà chị có thể nói trước cho em biết khách quý đặc biệt là cái gì không?

Tiểu Huệ: Chị có một kế hoạch là như thế này bla bla bla... Sau đó cậu chỉ cần lên hát một bài là tốt rồi, hay là hát bài Một chiếc ô nhỏ đi, không khó hát. Giờ cậu bắt đầu luyện đi, luyện vài lần là được rồi~

Tiểu Huệ: Hơn nữa đây là lần đầu tiên nam thần nhà em đồng ý mở ca hội sinh nhật~ Chị đã phải cầu rất lâu cậu ấy mới đồng ý, bỏ lỡ lần này không chừng sẽ chẳng bao giờ có cơ hội nữa __

Tiểu Huệ: Nghĩ tới biểu tình giật mình của nam thần nhà em lúc đó mà xem __ Có phải cảm thấy rất hứng thú không?

Tiểu Huệ tung đòn sát thủ, quả nhiên khiến Tô Lý động tâm.

Sơ Ly: Vậy được rồi, để em thử xem sao.

Tiểu Huệ: Vậy thì (*)y sư đệ, hun hun cái~ Chờ Lộ Lộ sửa xong kịch bản rồi chị sẽ gửi cho em.

Sơ Ly: Được, hun hun.

Tô Lý đáp ứng Tiểu Huệ xong ngay lập tức cảm thấy hối hận, hát hò thật có hơi quá a.

Thế nhưng cậu lơ đãng ý rồi...

Vì vậy, Tô Lý không còn cách nào khác ngoài học thuộc ca từ của bài Một chiếc ô nhỏ , từ nay về sau bắt đầu một tháng luyện hát...

Mỗi lúc rảnh rỗi lại ngồi nghe nhạc, khi đi đường cũng ngâm nga nhẹ nhàng.

Ngay cả trong mơ cũng đều hát “Anh cùng em nắm chặt một chiếc ô bé nhỏ, mưa gió thổi qua khiến quần áo ẩm ướt nhưng trong lòng lại thấy ngọt ngào.”

Vì sinh nhật của nam thần, Tô Lý sẵn sàng trả bất cứ giá nào (”)

*Chú thích:

(1) Nguyên văn là tao niên, ý chỉ những thiếu niên trên mạng thì hoạt bát, ngoài đời thì trầm lặng.

15. Chương 15: Tặng Cho Nam Thần Niềm Kinh Hỉ Thật Lớn

Chủ đề: Trong giới có CV nào đã từ vông phối phát triển tình cảm ra ngoài đời thật không?

Lâu chính: Trước đây LZ luôn cho rằng CP chỉ là do các fan YY ra mà thôi, thế nhưng tôi thấy trong có mấy GN trong CP lâu nói tới vụ này, vì vậy, cầu phổ cập kiến thức!

1L: Lâu chủ à, trong CP lâu cũng chưa chắc là thật, đa phần đều là fan YY ra thôi. Nhưng giới vông phối đúng là có vài đôi, ví dụ như Phong Thủy đã chia tay, SG, vân vân, ngoài ra còn có những đôi giữa CV và staff.

2L: Có, có nhiều lắm.

3L: Hình như gần đây mới có một đôi mới __

4L: Nếu như lời 3L nói, tôi cũng tới hy vọng một chút, chính là 2S (”)

5L: 2S là thật sao??? Chẳng lẽ không phải chỉ là fan YY thôi sao?

6L: *xua tay* 5 ca cần phải khéo đào bới JQ a __

7L: Mong hy vọng của 4L thành công~ Hai người 2S muốn nói không có JQ, tôi quả thực không tin XDDDD

8L: Vì vậy, mọi người cùng nhau chờ đợi một CP thật sự ra đời đi~Tung hoa *,*:. ()/\$:*. °*.

Khí trời ngày càng trở lạnh.

Tô Lý trả lời tin nhắn điện thoại, rồi nhanh chóng thu thập sách vở, chuẩn bị kết thúc tiết học trở về phòng ngủ.

Vừa rồi là tin nhắn của Hạ Vũ. Anh nói, ngày mai trời trở lạnh, nhắc cậu nhớ phải mặc thêm áo ấm, đừng để bị cảm.

Từ tháng trước, hai người cùng nhau leo núi trở về, quan hệ của bọn họ đột nhiên phát triển rất nhanh. Cứ ba ngày thì có tới hai ngày Tô Lý chạy tới nhà người ta, mỗi ngày hai người đều nhắn tin tán ngẫu, mặc dù chỉ là những chuyện vặt vãnh như “Đi học, buồn ngủ quá.” Hoặc là “Đồ ăn trong căn tin thật khó nuốt.”, nhưng hai người đều có thể trò chuyện rất high. Đương nhiên, những chủ đề buồn chán này đều là do Tô Lý khơi ra. Hạ Vũ bình thường chỉ nhắc nhở cậu chút sự tình, ví dụ như ngày mai nhiệt độ giảm, hôm nay anh nhắn tin nhắc cậu mặc thêm áo ấm.

Tô Lý thấy quan hệ của hai người rất thần kì, mỗi lần vừa nhớ tới Hạ Vũ, tâm trạng của cậu trở nên vô cùng tốt.

Tiếng chuông tan học vang lên, Tô Lý vội vàng chạy về phòng ngủ.

Bởi vì tối hôm nay có ca hội sinh nhật của Hạ Vũ.

Ca hội sinh nhật trong giới vông phối đều tổ chức sớm một ngày, sinh nhật của Hạ Vũ thật ra là ngày mai.

Tô Lý vội vàng vàng chạy về bởi vì cậu rất khẩn trương. Kịch sinh nhật tặng cho Hạ Vũ cậu phối rất

thoải mái, thế nhưng một bài hát Một chiếc ô nhỏ cũng đủ dẫn dắt cậu hơn một tháng trời.

Nhớ tới trong máy tính còn giữ hơn mười bản demo của bài hát này, lòng Tô Lý cảm thấy thật chua xót. Đầu năm nay fan cuồng thật khó sống a...

Thừa dịp thời gian còn sớm, Tô Lý nhanh tay mở máy tính và nhạc đệm, luyện thêm mấy lần nữa.

Thực ra giờ Tô Lý đã khá nhuần nhuyễn bài hát này rồi, chỉ là cậu muốn biểu diễn thật tốt trong ca hội sinh nhật của Hạ Vũ, phải thật tốt.

Ca hội buổi tối tám giờ bắt đầu, thời gian càng gần, Tô Lý càng khẩn trương, lòng bàn tay đều đổ mồ hôi.

Để giúp mình thoải mái hơn, Tô Lý vào nhóm bạn thân trò chuyện một chút.

Sơ Ly: Thật khẩn trương, cầu an ủi, cầu cổ vũ *đáng thương*

Hồng trà lạnh: Nam thần, mau làm đi!

Trà xanh lạnh: Có nam thần thì còn sợ gì nữa ... ()/~

Trà hoa cúc: Mau để nam thần dùng tình yêu để cổ vũ~

Sơ Ly: Orz

Trà lài lạnh: Sama, cậu không phải nên tỏ ra kích động một chút sao __

Sơ Ly: “Cái ấy” của tôi khẩn trương tới mức cứng luôn rồi, còn có thể kích động sao...

Trà ô long: Sama, cậu được lắm ~(^o^)/~

Trà hoa cúc: Sama, cậu phải tin tưởng chính mình! (^ ^)

Sơ Ly: Đến lúc đó nhớ hát sai thì phải làm sao bây giờ?

Trà hoa cúc: Có hát sai thì cậu phải tin rằng đó hoàn toàn là do nhạc đệm bị lỗi, tuyệt đối không phải lỗi của cậu XD

Sơ Ly: Có vẻ như chuyện này chắc chắn sẽ xảy ra __

Hồng trà lạnh: Nam thần biết cậu là khách quý không?

Sơ Ly: Hừ~ Anh ấy không biết. Tiểu Huệ nói lúc đó sẽ cho anh ấy kinh hãi, vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~

Trà hoa cúc: Vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~ Phía dưới chú ý đội hình.

Trà ô long: Vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~ Bảo trì đội hình XD

Trà lái lạnh: Vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~ Đội hình rất quan trọng!

Hồng trà lạnh: Vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~ Đội hình XD

Trà xanh lạnh: Vì vậy mọi người đều phải giữ bí mật~ Hồng trà, cô chen ngang!

Hồng trà lạnh: Sorry(1), vừa rồi “cái ấy” cứng tới sắp ra rồi m(__ __)m

Sơ Ly: Các cô... *vuốt mồ hôi*

Trà ô long: Anyway... Sama, cậu phải nỗ lực lên nha (^^)

Trà hoa cúc: Sama, chúng tôi sẽ tới ủng hộ cậu~ (^^)

Hồng trà lạnh: Sama, cậu còn có chúng tôi~ (^^)

Trà xanh lạnh: Sama cực “khỏe”(2)~ (^^)

Trà lái lạnh: Yêu cậu~ (^^)

Sơ Ly: *chấm nước mắt* Tôi cũng yêu các cô~ —3—

Trà hoa cúc: Cậu yêu nam thần là đủ rồi __

Hồng trà lạnh: Cậu như vậy chúng tôi sẽ then thừng __

Sơ Ly: Nam thần nhắn tin cho tôi, out trước đây __

Trà ô long: Nam thần vừa ra __(:3)__

Trà lài lạnh: Người nào đó cũng không chịu thua kém __(:3)__

Hạ Vũ sau khi nhận được tin nhắn của Tô Lý thì rất thất vọng, đêm nay nhóm Lộ Lộ tổ chức ca hội sinh nhật cho anh, Hạ Vũ muốn mời Tô Lý cùng tới YY chơi. Không cần cậu phải làm khách quý hay hát hò gì, chỉ cần cậu có mặt là tốt rồi. Vì vậy anh mới nhắn tin hỏi cậu có thể tới hay không. Nhưng cậu chỉ trả lời, giảng viên của cậu dẫn sinh viên ra ngoài khảo sát, đêm nay không thể lên mạng, ngày mai mới trở về...

Cái trường học quái quỷ gì vậy chứ! Sao mà suốt ngày bận rộn như vậy?

Hạ Vũ thực thất vọng, vốn anh có chuyện muốn nói với cậu.

Nhưng mà cần phải lấy việc học hành làm trọng, không thể để Tiểu Ly vì anh mà làm lỡ việc quan trọng được...

To Tiểu Ly: *Nếu như vậy, Tiểu Ly, cậu ở bên ngoài phải chú ý an toàn. Ngày mai tới nhà của tôi chơi nhé.*

Tô Lý thấy tin nhắn của Hạ Vũ thì len lén mỉm cười, giờ nam thần có thất vọng không nhỉ, cậu từ chối không tới ca hội sinh nhật của anh, tới lúc đó đột nhiên xuất hiện, kinh hỉ khẳng định rất lớn đi~

Mong rằng sau khi nam thần biết sự thật sẽ không trách cậu, cũng không phải do cậu đầu tên, muốn trách thì hãy trách nhóm Tiểu Huệ __

Rất nhanh đã tới tám giờ tối, Tô Lý mau chóng dùng acc nhỏ đăng nhập vào phòng YY của Hạ Vũ. Tô Lý luôn luôn xui xẻo đêm nay RP(3) bộc phát, không ngờ một chút cũng không lag.

Mạng trường mặc dù là nhược thụ, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn rất có sức nha XD

Vừa tiến vào phòng YY, Tô Lý nhanh chóng theo chân fan của Hạ Vũ, đem nick clone sửa tên thành LOVE Ô Tô. Sau đó, cậu pm cho Tiểu Huệ, nói với cô nick này chính là mình.

Tuy rằng bình thường con người Hạ Vũ khá im hơi lặng tiếng, nhưng bạn bè của anh trong giới vông phối đều rất nổi tiếng, ngoại trừ Lưu Thủy Bất Ngữ nổi tiếng nhất, đêm nay còn có Gia Như Thiệu Hoa phong lưu nhất giới CV.

Chỉ chốc lát sau, những người này cũng lần lượt tới.

Ca hội của Hạ Vũ có chút khác với những ca hội khác, phần đầu tiên là các khách quý lên mạch hát, sau đó mới tới các fan chúc phúc, cuối cùng mới là Hạ Vũ hát.

Sau khi ca hội bắt đầu, các khách quý cứ luân phiên hát chúc phúc.

Tô Lý vừa nghe vừa lên diễn đàn vỹ phối xem. Quả nhiên, đã có topic tường thuật ca hội.

Chủ đề: *Phát sóng trực tiếp ca hội sinh nhật đầu tiên của Ô sama~ Chúc Ô sama sinh nhật vui vẻ~*

Lầu chính: Ô sama cuối cùng cũng chịu tổ chức ca hội sinh nhật rồi, các GN tới trò chuyện nào~ Chúc Ô sama sinh nhật vui vẻ~

1L: Chiếm! Sama, sinh nhật vui vẻ!

2L: Sinh nhật vui vẻ, chúc sama công đức vô lượng...

12L: Phun máu, đêm này thật nhiều người nổi tiếng tới làm khách quý, quả thực muốn mù mắt! Ô sama nhân duyên thật tốt! XD

223L: Các quần chúng đi vậy xem đều nói bị con số 8000+ người trong phòng dọa cho tiểu ra quần m(__)m

234L: Các CV nổi tiếng tề tựu, lâu rồi mới náo nhiệt thế này~

300L: Ca hội của sama quá vui vẻ, cười đau bụng rồi 23333333

345L: Thế nhưng vì sao không có Sơ Ly? Không phải cậu ta luôn tự xưng là fan cuồng của Ô sama sao?

356L: Chắc là Sơ Ly sama có việc bận, cứ chờ xem đã, nói không chừng tối nay sẽ hát.

400L: Không ngờ còn có thể thấy thần ẩn thân tử hờng trong truyền thuyết (người nổi tiếng nhất thích ở ẩn)! Lưu Thủy Bất Ngữ hát quá hay~

402L: Không biết đến lúc nào Ô sama mới hát a...

Tô Lý mãi xem những cô gái này thảo luận, bất tri bất giác màn biểu diễn của khách quý đã qua, giờ là tới phần fan chúc phúc.

Lúc này, Tiểu Huệ nhắn tin tới nhắc nhở Tô Lý.

Quản lý Tiểu Huệ nói: Sư đệ, sắp tới em rồi, đã chuẩn bị kỹ chưa?

LOVE Ô Tô nói: Tất cả đã sẵn sàng, xin tổ chức cứ yên tâm XD

Quản lý Tiểu Huệ nói: Lát nữa cố lên nha ~ (^ ^)

LOVE Ô Tô nói: Yên tâm đi~

Tô Lý mở file, chờ kế tiếp Tiểu Huệ kéo cậu lên mạch.

Sau khi khách quý biểu diễn xong hết, chủ trì Lộ Lộ ngay lập tức mở mic tiếp tục điều hành ca hội: “Cảm ơn các khách mời đã biểu diễn thật đặc sắc, thực sự là rất tuyệt vời. Tất cả mọi người đều biết đây là ca hội sinh nhật đầu tiên của Ô sama, vì vậy tôi tin các fan của sama chắc chắn đều rất muốn tự mình tặng sama một món quà sinh nhật. Vậy nên, sẽ có một số fan ngay tại hôm nay, trong thời khắc này sẽ đem tới cho Ô sama tâm ý và những lời chúc phúc của các fan hâm mộ. Tôi xin mời người đầu tiên.”

Người đầu tiên là đại diện của nhóm fan Hạ Vũ, cô phát một đoạn âm tần. Là một đoạn ghi âm mỗi người trong nhóm chúc phúc anh, các fan đến từ những địa phương khác nhau, dùng những ngôn ngữ khác nhau cùng nói với Hạ Vũ một câu — Sinh nhật vui vẻ! Tổng cộng là 99 câu.

Hạ Vũ nghe xong từng câu từng câu chúc mừng sinh nhật, rất là cảm động. Những fan này vì sinh nhật của anh mà tốn nhiều công sức như vậy, anh cảm thấy rất hạnh phúc.

Giới vông phổi không chỉ giúp anh có thật nhiều bạn tốt, mà còn có rất nhiều những fan hâm mộ đáng yêu.

Đoạn âm phát xong, Hạ Vũ mở mạch nói: “Cảm ơn, cảm ơn lời chúc của mọi người, thật là rất rất cảm động.” Bốn chữ cuối cùng được anh nhấn mạnh, nói rất nghiêm túc.”Mọi người dùng internet để giải trí, mong rằng kịch tôi phối có thể mang tới cho mọi người nhiều niềm vui. Có thể được nhiều người yêu thích như vậy, tôi cảm thấy rất vinh hạnh, tôi cũng chúc mọi người hạnh phúc!”

Các fan nghe được Hạ Vũ nói cũng rất cảm động, đều tặng hoa.

“Ô sama, fan nhà anh thật quá đáng yêu, ha ha. Còn có một người đáng yêu hơn, một vị fan cuồng muốn hát tặng anh một bài, vì để đêm sinh nhật này có thể hát cho anh nghe, cậu ấy đã phải luyện tập đau khổ hơn một tháng trời. Vậy nên, Ô sama, anh có thể cho cậu ấy một cơ hội không?” Lộ Lộ hỏi Hạ Vũ.

“Đương nhiên có thể.” Hạ Vũ sáng khoái đáp ứng.

Vì vậy, trên mạch ngay lập tức có một người, là LOVE Ô Tô.

Hạ Vũ cũng rất hiếu kì, rốt cuộc vị fan này muốn hát cái gì mà lại chuẩn bị những hơn một tháng để tặng mình.

Đột nhiên cái người tên LOVE Ô Tô kia mở mic, nhưng không nói gì cả, mà chỉ trực tiếp mở nhạc đệm, rất vui tai.

Vài giây sau, người nọ mở miệng hát: “Hai chúng ta vui vẻ chuyện trò, bước đi trên đường cái. Mưa rơi lất phất, dưới tán ô nói về hai điều nguyện ước...”

Nghe thấy thanh âm quen thuộc, Hạ Vũ mở to hai mắt, người này là Tiểu Ly!

Tiểu Ly không phải đang đi khảo sát dã ngoại sao? Sao tự nhiên lại có thể lên mạng?

Hạ Vũ đột nhiên nhận ra, nhất định là Tiểu Ly cố ý gạt anh! Đây chính là kinh hỉ cậu dành cho anh!

Hạ Vũ nhìn chăm chăm vào biểu tượng cái áo may ô kia, chủ nhân của nó nghiêm túc hát từng câu từng chữ, tuy rằng thỉnh thoảng sẽ có chút lệch nhịp, nhưng vào tới tai Hạ Vũ lại vô cùng hài hòa.

Ca khúc rất vui vẻ, Hạ Vũ nghe cũng rất cảm động.

Không chỉ mình Hạ Vũ giật mình, các fan tới vây xem cũng bị chấn động, ngay lập tức phản ứng, đây còn chẳng phải là Sơ Ly sama mà mọi người đang tìm kiếm hay sao! Hóa ra cậu dùng nick clone trà trộn trong fan để khiến nam thần kinh hỉ~

“ (O) ~meo, Sơ Ly sama hát quá hay~”

“Sát, lão tử bị cảm động phát khóc rồi Vì sinh nhật của nam thần mà khổ luyện một tháng trời, quá cảm động.”

“Mau nói cho tôi biết là tôi không có nghe nhầm đi!! Sơ Ly sama, người đã khẳng định sẽ không bao giờ hát, hôm nay lại hát kìa!”

“Sơ Ly sama, cậu yêu nam thần thật rồi ”

“Lệ rơi đầy mặt, Sơ Ly sama, cái này quá kinh hỉ ”

Ca khúc không dài, chỉ có hơn ba phút, chốc lát sau Tô Lý đã hát xong.

“Bài hát Một chiếc ô nhỏ này dành tặng cho Ô sama, chúc sama sinh nhật vui vẻ.” Tô Lý hát xong lập tức chúc phúc.

Sau khi bình tĩnh lại, Tô Lý lại bắt đầu cười trù, “Ha ha, sama, hôm nay có kinh hỉ không? Tôi hát cũng không tệ lắm ha. Mau tới khích lệ tôi một chút đi~” Tô Lý hôm nay phát huy tốt, cảm thấy thật đắc ý.

Vốn đang cảm động tới bối rối luống cuống, Hạ Vũ sau nghe được hai câu này liền bật cười.

“Àn, thực sự là vừa mừng vừa sợ, Tiểu Ly hát không tệ, biểu dương biểu dương...” Hạ Vũ nhếch cười trả lời Tô Lý, thỏa mãn yêu cầu của cậu.

“Ai nha, bị sama làm cho xấu hổ rồi, sama sinh nhật vui vẻ nha~ Hát xong rồi, tôi xuống trước~” Tô Lý muốn trốn cho nhanh.

“Chờ một chút, cậu xem, tất cả mọi người đều cầu cậu hát thêm lần nữa.”

Quả nhiên cái cậu sợ nhất đã tới, họ có biết là một bài hát phải luyện trong hơn một tháng thì cậu mới dám hát hay không, sao họ còn muốn cậu hát thêm một bài chứ. Cậu không cần...

Phía dưới ngay lập tức có fan đáp: “Sama vừa rồi hát rất hay, xin hãy hát thêm một bài đi~”

“Lăn lăn cầu hát thêm một bài!”

“Sama, cậu còn nhớ lời hứa trong FT lần trước không~”

“Lần sau đi, lần sau đi, Ô sama còn muốn hát mà, để nhường Ô sama hát đi. Sama...” Vì vậy Tô Lý dùng ngữ khí đáng thương lần thứ hai xin Hạ Vũ giúp đỡ.

“Được rồi, Sơ Ly sama đã đặc biệt tặng tôi một bài hát, vậy tôi cũng hát hai bài.” Nhận được tín hiệu cầu giúp đỡ, Hạ Vũ một lần nữa giúp cậu giải vây.

Tâm trạng anh lúc này rất tốt, fan cuồng của anh đối với anh thật dụng tâm. Mà trái tim anh triệt để bị bài hát Một chiếc ô nhỏ kia đồn gục rồi...

Hạ Vũ mở nhạc đệm đã chuẩn bị trước, tất cả đều là những bài hát vui vẻ.

Sau khi hát xong một bài, Hạ Vũ chuyển sang bài khác.

“Trước đó vốn là định hát một ca khúc khác, nhưng giờ phút này đột nhiên rất muốn hát khúc nhạc này.”

Nói xong anh liền mở nhạc đệm.

Nghe được đoạn nhạc dạo quen thuộc, mọi người ngay lập tức phản ứng, là Bảo bối (4)!

“ Bảo bối này tặng cho em~” Nói xong Hạ Vũ liền bắt đầu hát, rất ôn nhu, rất thâm tình.

Trong hồi ức của người nghe, ca khúc Ô sama hát ngày đó muốn bao nhiêu dịu dàng cho bấy nhiêu dịu dàng, muốn bao nhiêu chiều chuộng có bấy nhiêu chiều chuộng, muốn bao nhiêu thâm tình có bấy nhiêu thâm tình, dường như khúc nhạc này chỉ dành cho một người, trái tim của người ấy cũng rất nhanh đắm chìm...

Bảo bối

“Bảo bối, bảo bối của anh

Cho em một chút ngọt ngào

Để đêm nay em say nồng giấc ngủ

Tiểu quý, tiểu quý của anh

Vuốt nhẹ khuôn mặt em

Để em thêm yêu cuộc đời này

La la la la, bảo bối của anh

Mỗi lúc khó khăn đều có người ở bên em

Ai nha nha nha, bảo bối của anh

Để em biết được em đẹp nhất trên đời này”

Tô Lý, bảo bối của anh.

Từ rày về sau là hương phần ngập mặt của đôi trẻ đó các bạn ạ, tở FA mà cứ phải hít hương sống qua ngày thế này =_____ =

*Chú thích:

(1) Nguyên văn là tao thuy, đồng âm với sorry.

(2) Nguyên văn là “bổng”, thường xuất hiện trong các cảnh H

(3) RP: nhân phẩm

(4) Bảo bối – Trương Huyền (ai đã đọc “Tên của ta rất hài hòa” thì bài đó từng xuất hiện và được Sên dẫn link rồi, đề cử mọi người nghe bản của Vương Tuấn Khải để cảm thụ được giọng nam ôn nhu thâm tình =_____ =)

16. Chương 16: Thổ Lộ Bất Ngờ

Chủ đề: *Vậy nên Ô sama cùng Sơ Ly sama thật sự yêu nhau sao?*

Lầu chính: Ca hội vừa rồi không khí tim hồng quá mạnh mẽ!!! Muốn nói hai người không yêu nhau ai mà tin được chứ.

1L: Gào khóc gào khóc gào khóc, LZ đúng a~ Tôi chắc chắn hai người họ yêu nhau~

2L: 2S rất cục cùng một chỗ, gặt lệ, quá cảm động~

3L: Ca hội sinh nhật vừa rồi đột nhiên xuất hiện một kinh hỉ, người nào đó chưa bao giờ hát siêng năng luyện tập một tháng chỉ để tặng ai kia một khúc ca~ Đừng nói đó không phải là tình yêu, chắc chắn là tình yêu chân thành __

4L: Đến lúc Ô sama đổi bài hát, một khúc Bảo bối ngọt ứ chịu nổi, quá chiều chuộng __

5L: Lúc đó tôi thấy dường như trong không khí toàn tim hồng bay bay ()

6L: Chúc mừng hai sama, chúc hai người hạnh phúc ~* , °*.. ()/\$:*. °*.

7L: Chúc hai vị sama hạnh phúc ()

8L: Cho dù hiện tại chưa ở bên nhau, nhưng trong tương lai khẳng định sẽ ở bên nhau~ chúc hai vị hạnh phúc XDDD

Khi ca hội kết thúc, đã là mười một giờ rưỡi rồi, Tô Lý cảm thấy có chút buồn ngủ.

Cậu nằm trên giường hồi tưởng lại chuyện xảy ra trong đêm nay, nhớ tới vẫn cảm thấy có chút không thực. Ca khúc Bảo bối nam thần hát cuối cùng thật sự quá êm tai >__< ... Khi Tô Lý còn đang chìm đắm trong ký ức thì điện thoại vang lên.

Trên màn hình nhấp nháy là tên nam thần.

Tô Lý nhanh chóng nghe máy.

“Alo~” Cậu cố nói thật nhẹ nhàng.

“Tiểu Ly.” Hạ Vũ cũng nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Tô Lý cảm thấy trong lòng mềm nhũn, có chút thở không nổi.

Cậu không nói gì, Hạ Vũ cũng lặng im, hai người cứ thế trầm mặc.

“Hôm nay em xuất hiện khiến anh rất vui.” Hạ Vũ đánh vỡ yên lặng, “Vốn nghĩ em sẽ không tới, trước đó anh còn có chút khổ sở...”

“Không, không phải, anh hãy nghe em nói, đó là do mấy cô nàng Lộ Lộ...” Tô Lý sợ Hạ Vũ hiểu lầm, khẩn cấp mở miệng giải thích.

“Anh biết.” Hạ Vũ không đợi Tô Lý nói xong đã tiếp lời, “Anh chỉ muốn nói, em có thể tới làm anh rất vui.” Hạ Vũ nghiêm túc lặp lại một lần nữa.

Tô Lý đột nhiên trầm mặc...

“Tiểu Ly, em có hiểu ý của anh không?”

Tô Lý vẫn trầm mặc như cũ...

“Tiểu Ly, anh thích em...”

Tô Lý nghe được câu này, trong lòng chấn động, không dám tin mà hỏi lại, “Em, em, không, không có nghe nhầm chứ? Anh, anh vừa nói...”

“Em không nghe nhầm, anh thích em, Tiểu Ly.” Hạ Vũ lặp lại một lần nữa.

Thổ lộ quá bất ngờ khiến Tô Lý bối rối, Hạ Vũ, anh ấy, anh ấy, anh ấy nói, anh ấy thích mình... Tô Lý nằm mơ cũng không nghĩ tới chuyện Hạ Vũ sẽ thổ lộ với cậu.

“Em còn đang định chọn ngày thổ lộ với anh... Anh dám giành trước.” Trong giọng của cậu tràn đầy tiếc nuối.

Hạ Vũ hiển nhiên không ngờ tới Tô Lý lại trả lời như thế, có chút dở khóc dở cười nói với cậu, “Vừa rồi em không trả lời câu tỏ tình của anh là bởi vì anh giành lời của em?”

“Sao anh biết?”

“Vậy được rồi, Tiểu Ly, ngày mai em tới chỗ anh thổ lộ một lần nữa đi.” Hạ Vũ đưa ra một phương án.

“Không được, anh đã thổ lộ mất rồi. Sau này người ta có hỏi em, em sẽ nói rằng là Ô sama tỏ tình với tôi trước~” Tô Lý vui vẻ thiếu chút nữa lăn từ trên giường xuống.

Hạ Vũ bị cậu chọc cười, “Vậy nên mới nói, Tiểu Ly, đây là em khẩn cấp muốn đi công khai với mọi người sao~”

Lại bị nam thần trêu, Tô Lý xù lông, “Muộn rồi, em muốn đi ngủ.”

Nói xong liền ngắt máy.

Cậu sờ sờ khuôn mặt đỏ bừng của mình, lại vỗ vỗ ngực, tim đập nhanh quá...

Kỳ thực, Tô Lý rất thẹn thùng...

Không ngờ cậu thực sự hẹn hò với Hạ Vũ?

Đúng là hẹn hò nha... Tô Lý thấy rất chân thực.

Người nào đó vừa được thả lộ cứ lẩn qua lẩn lại trên giường không ngủ được, trung bình cứ năm giây lại xoay người một lần, trông y như lật cái bánh nướng áp chảo.

Tô Lý nằm trên giường không ngủ nổi, lấy điện thoại ra nhắn tin cho Hạ Vũ, thời gian vừa lúc hừng đông.

To nam thân: Sinh nhật vui vẻ, ngủ ngon —3—

Một phút đồng hồ sau, cậu cũng nhận được một tin nhắn, ngủ ngon —3—

Vì vậy, người nào đó lúc này mới an tâm đi vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, Tô Lý cả sáng cả chiều đều có tiết học đại cương. Bởi vì hôm nay là sinh nhật Hạ Vũ, Tô Lý chuẩn bị chỉ học hành chăm chỉ xong tiết đại cương buổi sáng, còn tiết buổi chiều, tất nhiên là trực tiếp trốn học.

Vốn rằng Tô Lý đã có dự định trốn cả đôi, thế nhưng bị Hạ Vũ hung hăng giáo huấn, nói rằng không được để những chuyện nhỏ làm ảnh hưởng tới học tập.

Thế nhưng, sinh nhật của Hạ Vũ mà là chuyện nhỏ sao?

Vậy nên Tô Lý gạt anh mà trốn tiết buổi chiều.

Học môn đại cương thật sự là vô cùng buồn chán, tâm hồn của Tô Lý rất nhanh đã đi vào cõi thần tiên. Vất vả lắm mới đợi được tới khi hết giờ, cậu ngay lập tức chạy tới nhà Hạ Vũ.

Đi tới trước cửa tiểu khu, anh bảo vệ rất nhiệt tình bắt chuyện, “Hi cậu bé đẹp trai, hôm nay lại tới thăm Tiểu Bạch hả?”

“Vâng, đúng thế, đã lâu không gặp anh.” Tô Lý cười gượng hai tiếng, xem mèo gì chứ, kỳ thực cậu là tới xem người.

“Đâu có, không phải mới gặp nhau hai ngày trước sao?”

“Anh xem, trí nhớ của em thật tệ, ha ha. Em đi trước, hẹn gặp lại anh.”

Tô Lý nhanh như chớp chạy đi không thấy bóng dáng...

“Kính coong~” Tô Lý nhấn chuông cửa.

Ngay lập tức có người mở cửa ra, là Lộ Lộ.

“Cậu bé Sơ Ly đẹp trai tới rồi, chờ cậu đã lâu~”

Tô Lý thấy ngày hôm nay Lộ Lộ cười quỷ dị không gì sánh được...

Người trong phòng không nhiều lắm, chỉ có Lộ Lộ, Tiểu Huệ, Kiki và một người ngoại hình thanh tú, nhưng rất có chút lạnh đậm. Người này hẳn là Lưu Thủy Bất Ngữ, ai cũng nói anh ta là một người đẹp lạnh lùng.

Tô Lý đi tới chỗ bọn họ, “Ngại quá, em tới muộn.”

“Sự đệ lần nào cũng đến muộn, ngày hôm nay nhất định phải phạt em.” Tiểu Huệ đứng dậy vỗ vỗ vai Tô Lý, sau đó giới thiệu với cậu, “Đây là Lưu Thủy Bất Ngữ sama~”

“Àn, xin chào Bất Ngữ.” Tô Lý chủ động giơ tay ra.

Lưu Thủy Bất Ngữ cười với cậu, cũng vươn tay ra, “Xin chào Sơ Ly, bình thường hay nghe Ô nhắc tới cậu.”

Tô Lý ngại ngùng cười, sau đó hỏi, “Sama đâu?”

“Sao em còn gọi người ta là sama?” Lộ Lộ kinh ngạc nhìn Tô Lý.

“Không gọi sama thì gọi là gì?” Tô Lý cũng không nhìn ra vấn đề.

“Đã hẹn hò với nhau rồi, không phải nên...”

“Tiểu Ly, tới bên này.” Không đợi Lộ Lộ nói hết, Hạ Vũ đã trực tiếp ngắt lời cô, đi qua trường mắt liếc cô, nói khẽ, “Không được nói lung tung.”

Nói xong, anh kéo tay Tô Lý vào nhà bếp.

“Quả nhiên có tiểu thụ rồi là khác hẳn, ai... Tôi cũng đã nói gì đâu...” Lộ Lộ cố ý đề cao âm lượng.

“Che chở tiểu thụ nhà mình như vậy, sau này ai dám trêu vào chứ.” Tiểu Huệ cũng nhanh chóng lớn tiếng phụ họa.

Nghe thấy hai người nói, Tô Lý rốt cục cũng hiểu mình không đứng ở chỗ nào, hóa ra tất cả mọi người đều đã biết... Nhìn đôi bàn tay đang nắm chặt, trong lòng cậu trào lên sự hài lòng không nói nên lời.

Hạ Vũ đưa cậu tới nhà bếp, sau đó mới buông tay.

“Anh nói cho bọn họ à?” Tô Lý xoa xoa bàn tay vừa được anh nắm lấy.

“Chẳng phải người nào đó tối hôm qua nói muốn cho bọn họ biết là anh thổ lộ trước hay sao? Anh không phải đang thỏa mãn cậu ấy sao?” Hạ Vũ nhú mày nhìn Tô Lý.

Cậu liếc anh, “Chỉ là nói giỡn mà anh cũng tưởng thật...”

“Được rồi, là anh sai.”

“Xem xét thái độ hối lỗi của anh, em tha cho anh đó.” Tô Lý đắc ý nhướn mày nhìn anh.

“Còn nữa, anh kéo em vào phòng bếp làm gì?”

“Giúp anh làm cơm a.” Hạ Vũ rửa sạch tay, cầm lấy dao bắt đầu thái thức ăn.

Tô Lý phát hiện ra Hạ Vũ đang mặc tạp dề.

“Sama, em đột nhiên rất đồng cảm với anh...” Sinh nhật mà cũng bị nô dịch thế này, sama thật đáng thương...

“Vậy nên mới nói, Tiểu Ly, em phải ở chỗ này với anh, nếu không một mình làm cơm càng đáng thương hơn.” Hạ Vũ tội nghiệp nói.

Hai người ở trong nhà bếp trò chuyện anh một câu em một câu. Tô Lý nhìn người đàn ông bận rộn này, trong lòng cảm thấy thật ngọt ngào.

Hạ Vũ thực sự toàn thân trên dưới đều phát sáng, sao anh ấy lại có thể đẹp trai đến thế nhỉ~

Sau khi nấu xong cơm trưa, Tô Lý cùng Hạ Vũ mang thức ăn ra khỏi nhà bếp. Dọn xong bàn ăn, hai người liền tới gọi đám người trong phòng khách.

Tô Lý thấy bốn người kia cứ xúm lại bên máy tình xem cái gì đó, cậu không biết được, họ đang làm cái gì vậy?

“Mọi người tới ăn cơm.” Hạ Vũ gọi họ một tiếng.

“Ai, Ô che mưa, tôi nói cho cậu biết, bộ kịch tiểu thụ nhà cậu chủ dịch hôm nay đã đăng đệ nhất kỳ rồi, chúng tôi đang tải xuống, đợi ăn cơm xong sẽ mở ra nghe.” Lộ Lộ đứng dậy nói với Hạ Vũ, sau đó cười tới ý vị thâm trường.

Tô Lý lúc này mới hiểu cái bộ dạng tươi cười kia là có ý gì, đánh chết cũng không chịu cho họ mở kịch ra xem!

Tuy rằng chỉ có sáu người, nhưng bầu không khí vẫn rất là náo nhiệt.

“Tối tới tới, trước không nói nữa, sư đệ, đây là lần thứ hai cậu đến muộn, nhất định phải phạt. Mau uống hết cốc này.” Tiểu Huệ bưng một cốc bia cho Tô Lý.

Cậu thấy cũng không nói gì, trực tiếp uống hết.

Lộ Lộ lại không đồng ý, “Không được, một cốc bia sao có thể hết chuyện được, phải uống hết chén rượu này.”

Tô Lý nhìn chén rượu trắng, sắc mặt thay đổi, cậu không muốn uống đâu...

Cậu quay sang nhìn Hạ Vũ ở bên cạnh.

Anh trực tiếp nhận lấy ly rượu, “Phạt cũng phạt rồi, uống rượu làm gì, Tiểu Ly sẽ không uống rượu, cô đừng làm khó cậu ấy.”

“Thật sự là quá bảo hộ tiểu thụ nhà mình...” Lộ Lộ ghét bỏ nói.

“Đương nhiên rồi, người ta giờ đã là người có vợ~ Không che chở tiểu thụ, lẽ nào che chở cô?” Lưu Thủy Bất Ngữ nói tiếp, nói xong nở nụ cười.

Nhất thời, tất cả mọi người không hện mà cùng nhau cười ầm ĩ.

Hạ Vũ nhìn về phía Tô Lý, tay trái cầm lấy tay phải của cậu, sau đó nhìn vào đôi mắt cậu.

Tô Lý cũng nhìn anh, bàn tay cổ sức nắm thật chặt, rồi mới quay sang chỗ khác.

Hai người dưới ánh mắt của mọi người lén lút thân mật, chỉ có hai người biết.

Cơm nước xong, mọi người chuẩn bị tiếp tục nô dịch Hạ Vũ, bắt anh đi rửa chén.

Tô Lý không đồng ý, ngay lập tức ôm lấy việc ấy đi, muốn anh nghỉ ngơi. Cậu vừa thu dọn chén bát, vừa nhỏ giọng oán giận, “Các người thật là quá đáng” khiến cho mọi người trên chộc cậu thật lâu.

Hạ Vũ nhìn Tô Lý mặc tạp dề, chăm chú rửa bát, liền đi tới, ghé bên tai cậu nhẹ nhàng nói, “Bọn họ chỉ nói giỡn thôi, em đừng để bụng. Đây là bạn tốt của anh.”

Tô Lý thấy lỗ tai của mình thật ngứa, mặt lại bắt đầu nóng lên...

“Em biết, em không tức giận. Chỉ là có chút ngại mà thôi.” Động tác trên tay cậu không dừng lại, tiếp tục rửa chén. Thực ra hô hấp đã bắt đầu rối loạn.

“Có gì phải ngại chứ, cũng không phải chuyện gì mất mặt.” Hạ Vũ nói xong, nhanh chóng hôn một cái lên mặt Tô Lý, sau đó lùi ra.

Chuyện xảy ra bất ngờ khiến Tô Lý vô cùng bối rối.

Lần này cậu thật sự đỏ bừng cả mặt...

Rửa bát xong, hai người cùng nhau đi ra, thấy bốn người kia đang ở ngoài phòng khách chơi bài.

“Ai nha, đánh với nhau không dứt được ra rồi.” Tiểu Huệ nhìn cũng không nhìn hai người, trực tiếp tung ra quân A cơ trong tay.

“Rửa chén thôi mà cũng mất nhiều thời gian như vậy, nếu còn chưa ra, tôi sẽ nghĩ hai người đang ở trong đó làm gì đó đấy.” Lộ Lộ làm ra vẻ mặt tôi đây hiểu rõ mà liếc mắt nhìn Hạ Vũ.

“Lo đánh bài của các cô đi.” Hạ Vũ giả vờ hung ác nói.

“Được rồi, vừa này tải kịch của Sơ Ly còn chưa có nghe, xem trong topic thấy người ta nói có điều kinh hỉ lắm.” Kiki ném bài rồi chạy tới chỗ máy tính.

“Này này, thua là bị phạt đó, đừng có lấy cái đó ra để trốn phạt nhá.” Lộ Lộ mặc kệ.

Tô Lý nghĩ thật kỳ quái, hôm nay có kịch nào của cậu phát hành nhỉ?

Một đám người đều tới bên máy tính, muốn xem xem rốt cuộc kinh hỉ mà Kiki nói là cái gì.

“Hả? Sao lại không có tiếng? Rõ ràng đã chạy được 6 phút rồi mà.” Kiki ngó qua ngó lại cái máy, muốn tìm ra chỗ bị hỏng.

“Kiki ngu ngốc, cô tắt âm thanh rồi.” Tiểu Huệ trực tiếp vạch trần.

“A a, mở ngay.”

Kiki lập tức mở tiếng. Âm thanh vang lên một câu nói, dần theo chút tiếng khóc nức nở khàn khàn, “Không nên~”

Sau đó là một loạt hơn mười giây thờ dốc...

Là H...

Tô Lý trợn tròn mắt, thanh âm đó là của cậu sao?

Đó chẳng phải là đoạn H mà cách đây không lâu cậu đã vất vả khổ sở mới thu âm được sao?

Tô Lý thẹn thùng...

Mặt đỏ bừng bừng luôn, trong khi mọi người đang trợn tròn mắt nhìn cậu. Ai mà ngờ được ngay đoạn đầu tiên đã là cảnh H, lại còn nhiều người cùng nhau nghe như vậy.

Hạ Vũ là người đầu tiên phản ứng, ngay lập tức tắt đi, sau đó kéo Tô Lý vào phòng ngủ của mình.

“Tiểu Ly, không, không sao chứ...” Hạ Vũ rõ ràng cũng có chút xấu hổ, âm tần vừa rồi đã tác động rất lớn đến anh.

“Không, không sao.” Sau khi dần bình tĩnh, Tô lý hiện tại đã khá hơn.

Vì vậy hai người lại trầm mặc, không biết phải nói tiếp như thế nào...

“Thực sự là không ngờ, lúc đó em chỉ thờ dốc có 6 giây, hậu kì làm thế nào mà kéo dài ra được đến như vậy?” Về mặt của Tô Lý nghi hoặc nhìn về phía anh, thật không thể nào mà hiểu nổi.

Hạ Vũ bị Tô Lý chọc cho nở nụ cười, bước tới nhéo nhéo mặt cậu, “Tiểu Ly, em nói thử xem, sao em có thể đáng yêu thế hả?” Nói xong liền cười tới ngã xuống giường.

“Này, không được cười em.” Tô Lý đi tới chỗ người đang cười trêu chọc cậu, “Sao anh dám cười hả?”

Buổi tối, sau khi tiễn mọi người ra về, trong nhà chỉ còn lại Hạ Vũ và Tô Lý.

Bận rộn cả một ngày, hai người đều có chút mệt mỏi.

Tô Lý nằm ngửa trên sofa, lười biếng mở miệng hỏi Hạ Vũ, “Mèo con đâu anh? Sao cả ngày mà không thấy nó?”

“Anh đưa nó sang bên chỗ ba mẹ rồi, hôm nay nhiều người tới chơi, sợ dọa nó chạy loạn.” Hạ Vũ ngồi xuống bên cạnh cậu, mở TV, một tay với lấy cái điều khiển từ xa.

“Thảo nào không thấy nó.”

“Lại nói, Tiểu Ly, hôm nay sinh nhật anh, em không có chuẩn bị cái gì sao?” Bấm một vòng cũng không thấy kênh nào thích hợp, Hạ Vũ quay sang nhìn cậu.

“Không có.” Tô Lý không chút do dự trả lời.

“Anh thấy trong phòng có một cái hộp màu lam, đó không phải là của em sao?” Hạ Vũ bật cười trước lời nói dối của cậu, cười đến là đắc ý.

“Anh thấy rồi mà còn hỏi.” Hóa ra là người nào đó cố ý.

“Bên trong là gì vậy?” Hạ Vũ hiếu kỳ hỏi cậu.

“Cà vạt.”

Hạ Vũ nhìn Tô Lý một chút, “Em biết đeo không?”

Tô Lý lắc đầu, “Không.”

“Vậy để sau này anh dạy em...”

Nói xong, Hạ Vũ liền rời đi, tưởng tượng tới cảnh tương lai, sáng sớm rời giường được người nào đó giúp đeo cà vạt, dường như rất không tệ, anh cười gian xảo chả khác gì một chú mèo.

Tô Lý không hiểu vì sao Hạ Vũ lại cười vui vẻ đến vậy.

Đêm nay, Tô Lý lại ngủ qua đêm ở nhà Hạ Vũ như trước.

Nhưng khi cậu chuẩn bị tới phòng khách ngủ như thường lệ, Hạ Vũ ngăn cậu lại. Lý do là, đã là người một

nhà, sao có thể ngủ ở phòng khách.

Tô Lý giờ rất khẩn trương.

Nghe tiếng nước chảy trong phòng tắm, Tô Lý vùi đầu vào trong chăn, lúc này mới phát hiện ra cả bàn tay toàn là mồ hôi...

Hạ Vũ đang ở nhà tắm cách đây có một bức tường, Tô Lý tắm xong liền ngoan ngoãn ở trên giường chờ anh.

Lát nữa không biết sẽ xảy ra chuyện gì đây? Cái này có phải là tiến triển quá nhanh không?

Tô Lý đang miên man suy nghĩ, đột nhiên nghe được thanh âm mở cửa, sau đó là tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Cậu nhéo nhéo lòng bàn tay.

Chăn bị xốc lên, sau đó Hạ Vũ lên giường. Tô Lý ngửi thấy mùi hương tươi mát thoang thoảng, tuy rằng cách một khoảng nhưng cậu vẫn cảm nhận được nhiệt độ ấm nóng của hơi nước trên người bên cạnh.

Trái tim cậu, đập thành thịch rất nhanh.

“Tiểu Ly, sao em lại cuốn kín chăn thế, không sợ khó thở sao?” Thanh âm của Hạ Vũ vang lên, âm lượng không phải rất lớn, có thể là vừa mới tắm xong nên nghe càng thấy thêm trầm thấp từ tính.

Tô Lý nghĩ cậu bị mê hoặc rồi...

“A, vừa rồi em không chú ý.” Tô Lý nhỏ giọng đáp.

Hạ Vũ thấy cậu lui tới bên mép giường, sắp ngã xuống rồi, nên với tay kéo cậu vào lòng.

Tô Lý khẩn trương quá độ, thấy động tác này của anh càng thêm hoảng sợ, có chút bối rối nhìn Hạ Vũ.

Anh cười cười, kéo chăn đắp cẩn thận lên cả hai người, “Vừa rồi em sắp ngã xuống giường.” Sau đó anh tắt đèn, “Đã muộn rồi, ngủ đi.”

Thần kinh căng thẳng của Tô Lý lúc này mới thả lỏng.

Sau đó cậu tự khinh bỉ chính mình, Tô Lý, mày suy nghĩ quá nhiều rồi. Tư tưởng thật là không thuần khiết!

Tô Lý nhìn Hạ Vũ nằm bên cạnh, có chút ngại ngần mở miệng, “Ngủ ngon, Hạ Vũ.”

“Ngủ ngon, Tiểu Ly.”

17. Chương 17: Về Ra Mắt Ba Mẹ Đi

Chủ đề: *Mày đúng là kẻ ăn bám! CV Sơ Ly đích thực là đồ ăn bám!*

Lâu chính: Gần đây dù là YY hay weibo thì đều thấy nhắc tới tên người này, muốn nổi tiếng thì cứ nói thẳng ra!

1L: Lâu chủ đúng là loại anti fan hèn hạ, fan Sơ Ly tôi đây không thèm quan tâm (-)

2L: Cá cũng có tôn nghiêm nhá, không bao giờ tùy tiện mắc câu o(o#)

13L: LZ là anti fan hèn hạ.

14L: Vậy xem anti fan.

25L: Sơ Ly sama là người vừa chăm chỉ ra kịch vừa khiêm tốn, vậy mà cũng có anti... Các bạn anti fan đang sợ bị thiếu người quan tâm sao?

26L: Ăn bám cái đầu cô!

37L: Ủng hộ LZ, Sơ Ly cả ngày bám lấy Ô che mưa làm CP không phải muốn nổi tiếng thì là gì! Fan cũng điên rồi!

38L: Đến giờ chưa từng thấy → Sơ Ly không nổi tiếng cả ngày ôm đùi Ô che mưa kêu loạn nam thần nam thần, giờ còn muốn trở thành CP, muốn nổi tiếng đến điên rồi, loại logic này sao mà thiếu khoa học thế! LZ ơi, làm anti thật không xứng!

39L: 38 ca, cô xem, lâu trên xuất hiện thật vừa lúc. Phụt~

40L: Ngại quá, vừa nãy đánh chữ thì còn chưa thấy xuất hiện, giờ đã nhìn ra 37L chắc chắn là lâu chủ, chắc

vừa mới đi mở acc khác.

45L: Đã lâu rồi mới thấy anti fan ngốc nghếch cộc cằn như vậy (-)

50L: Anti kiểu LZ làm tôi có cảm giác bất lực sâu sắc. Fan Sơ Ly không thèm chấp với cô (")

51L: Ặc, người khác đều biết họ là một đôi, đâu phải là CP giả. Cô cho là trong giới vông phổi, các CV đều phổi kịch vì muốn nổi tiếng sao~

52L: Thấy LZ anti thật vất vả, tôi khách khí tặng LZ một ít giấy vệ sinh trong WC O(_)O ha ha ~

72L: Sức chiến của Lz quá yếu rồi, làm anti fan thì ít nhất phải chuẩn bị hai máy tính, sau đó đổi vô số IP để phân thân thành hàng trăm anti fan tới xếp hàng. Đến giờ mới thấy phân thành có mỗi một người, quần chúng vậy xem cũng thấy bức xúc thay cô (^)

88L: Cười nhạt, fan Sơ Ly quả nhiên BH!

89L: LS có muốn thử công thức này hay không? → Fan Sơ Ly BH(1) nhất! Fan Sơ Ly điên cuồng nhất! Fan Sơ Ly HC (2) nhất! Fan Sơ Ly toàn BLX(3)! Công thức này không tệ đi! Không cần cảm ơn tôi đâu, lần sau tới anti người ta nhớ trực tiếp mắng vào mặt fan người ta là được rồi _

90L: Anti cần xem lại chỉ số thông minh = =

190L: Anti fan đáng ghét nhất, thật muốn đem các người ra chưng cách thủy (^)

Cho dù giờ đây Tô Lý hẹn hò với Hạ Vũ, nhưng hình thức ở chung của hai người trên cơ bản hoàn toàn không có sự thay đổi nào hết.

Chỉ có tần suất người nào đó tan tầm buổi chiều đặc biệt tới thăm người nào đó, hoặc tần suất người nào đó tới thăm nhà người nào đó, từ hai tuần một lần liền trở thành số lần không cố định trong một tuần, những chuyện này chẳng phải thay đổi gì lớn đâu ha (")

Buổi trưa, vì cô giáo kéo dài tiết học, Tô Lý lỡ mất giờ cơm trưa. Dù rất không muốn tới căn tin số 4 trong truyền thuyết, nhưng cậu chẳng còn cách nào khác hơn là không tình nguyện gia nhập vào hàng ngũ xếp hàng.

Đợi cả ngày trời vất vả mới tới lượt cậu lấy cơm, rồi lại phải xếp hàng thêm lần nữa để lấy thức ăn.

Mất thấy phần thịt ba chỉ hấp cậu thích nhấ cuối cùng bị người ta lấy mất, trong lòng Tô Lý tức muốn bốc khói.

Bản thân cậu chẳng biết phải lấy thức ăn gì, Tô Lý đành phải tùy tiện chọn vài món.

Nhìn thức ăn trên bàn, một chút cũng không thấy ngon miệng.

Ăn được hai miếng, Tô Lý liền oán giận nhắn tin cho Hạ Vũ.

To nam thân: Tan học muốn, đồ ăn thật khó nuốt TAT

Đợi 5 phút vẫn không thấy Hạ Vũ trả lời. Chắc là anh đang họp...

Tô Lý miễn cưỡng ăn một miếng cơm, nhai đại khái rồi nuốt chửng luôn.

Quá khó ăn... Đồ ăn Hạ Vũ làm ăn mới ngon...

Càng nghĩ càng thấy thức ăn căn tin quá kinh khủng, Tô Lý phiền muộn cố gắng nuốt nốt chỗ cơm còn lại.

Hồi tiểu học đã được dạy, hạt gạo là hạt vàng. Tuy rằng mùi vị rất tệ, nhưng vẫn phải ăn cho hết ==

Xem ra dạ dày của cậu đã được Hạ Vũ chiều chuộng sinh hư rồi, trước đây chưa từng thấy cơm căn tin khó ăn tới mức này...

Giờ đã là cuối tháng 12, qua tết nguyên đán chính là thi cuối kỳ. Tô Lý mỗi ngày đều chôn mình trong thư viện tự học.

Năm giờ rưỡi chiều, điện thoại di động của Tô Lý rung lên. Cậu vừa nhìn tên, ngay lập tức chạy ra khỏi phòng tự học, đứng ở lối đi nhỏ tiếp điện thoại.

“Alo, sama” Tô Lý nhỏ giọng nói.

“Tiểu Ly, em vẫn ở thư viện à?”

“Đúng vậy, anh tan tầm chưa?”

“Anh đang ở trước cửa thư viện, em đi ra đi.”

“Được, chờ em.”

Tô Lý cất điện thoại, hưng phấn chạy xuống lầu.

Vừa bước tới cửa thư viện, cậu đã thấy được thân ảnh quen thuộc kia. Hạ Vũ mặc tây trang thẳng thớm, đứng ở không xa nhìn cậu.

Tô Lý chạy tới bên người anh, thở phì phò, “Để anh đợi lâu~”

Hạ Vũ xoa xoa đầu cậu, “Anh chỉ vừa tới thôi.”

“Anh tới trường học có chuyện gì sao?”

Hạ Vũ giơ lên cái cặp lồng trong tay, “Dem bữa tối tới cho ai đó, hôm nay người ta oán giận với anh rằng cơm căn tin quá khó ăn.”

Biết được mục đích Hạ Vũ tới đây, trong lòng Tô Lý cảm động tới lệ rơi đầy mặt.

Tan làm còn đặc biệt tới đưa cơm cho cậu, thật là quá xúc động~

Tô Lý tới căn tin lấy hai hộp cơm trắng, ăn thức ăn Hạ Vũ mang tới.

Chỉ có hai món ăn rất đơn giản, một phần cải trắng xào dấm, một phần thịt kho tiêu xanh.

Hai người chọn một bàn ăn ở lầu hai căn tin, cùng nhau ăn cơm, bởi vì nơi này không có nhiều người tới.

Cơm trưa không được ăn ngon, giờ Tô Lý không chút khách khí bắt đầu hưởng thụ mỹ thực.

Hạ Vũ thấy Tô Lý ngồi đối diện cúi đầu điên cuồng ăn, nở nụ cười, “Em ăn từ từ thôi, anh cũng không có tranh với em.” Nói xong còn gấp một miếng thịt kho vào bát cậu.

“Ngon quá...” Còn chưa kịp nuốt hết cơm trong miệng, Tô Lý lại ăn thêm một miếng lớn.

Bạn trẻ Tô Lý ăn uống no nê xong xoa xoa bao tử, quá là ngon luôn. Quả nhiên thức ăn nam thần nấu là ngon nhất~

“Anh tan là liền về nấu thức ăn mang tới cho em sao?” Tô Lý nhận lấy khăn giấy Hạ Vũ đưa cho, lau lau miệng.

Anh gạt đầu, “Họp xong anh mới thấy tin nhắn của em, nên hôm nay anh về sớm.”

Chỉ vì một tin nhắn của cậu khiến anh phải về sớm đặc biệt nấu thức ăn đem tới, Tô Lý ngoại trừ bên ngoài tỏ ra thẹn thùng, bên trong càng cảm thấy ngọt ngào. Trong lòng cậu tràn đầy hạnh phúc, nắm lấy bàn tay Hạ Vũ đặt trên bàn, “Anh thật tốt với em.”

“Anh còn muốn đổi với em tốt hơn nữa.” Hạ Vũ cũng nắm lấy bàn tay cậu, đôi mắt nheo nheo cười.

“Đúng rồi, Tiểu Ly, tết nguyên đán, em theo anh về nhà được không, ra mắt ba mẹ anh.”

Tô Lý cảm thấy vô cùng kinh ngạc, “Ra mắt ba mẹ anh?”

“Ừ, ba mẹ muốn anh tết này nhất định phải đưa em về.”

Nhớ tới ba mẹ của mình, Hạ Vũ thật là dễ khóc dễ cười. Bình thường chính anh muốn gặp họ, họ luôn nói bận công tác, không có thời gian. Lần này vừa nghe anh nói đã tìm được một người vợ tốt, họ lại lập tức trở về, căn bản không hề đề cập gì tới công việc bận rộn.

Quả nhiên con trai chẳng thể bằng con dâu.

Tô Lý hiển nhiên có chút khó xử, “Anh nói cho ba mẹ về em rồi sao? Anh có nói em là nam chưa...”

“Đương nhiên, nếu như anh mang con gái về nhà, họ có khi lại nghe anh không bình thường.”

“Mang con gái về mới là bình thường chứ.” Tô Lý liếc nhìn Hạ Vũ, không phải phụ huynh bình thường đều nghĩ tình yêu nam nữ mới là đúng đắn sao.

“Họ biết anh là gay mà, từ hồi sơ trung anh đã come out rồi.” Hạ Vũ nói sự thật này cho Tô Lý, quả nhiên thấy được vẻ mặt kinh ngạc của cậu.

“Sớm vậy?” Cậu sau khi tốt nghiệp cao trung mới dám come out, Hạ Vũ còn sớm hơn cậu nhiều năm như vậy.

“Em cho rằng ai cũng phản ứng chậm giống như em sao?” Hạ Vũ vuốt ve tay cậu.

“Ba mẹ anh không ngại.”

“Chú ý, đó là ba mẹ anh, đương nhiên họ sẽ bình tĩnh chấp nhận.” Ba mẹ Hạ Vũ đều không phải loại người bảo thủ, hơn nữa hoàn cảnh công việc của họ bình thường cũng hay tiếp xúc với đồng tính luyến ái, biết

xu hướng tình dục là không thể thay đổi, vì vậy cũng lựa chọn chấp nhận.

Vậy nên Hạ Vũ come out cũng có thể coi là thuận lợi.

“Anh, không, ba mẹ anh thật tiến bộ. Ba mẹ em cũng thế, nhưng họ yêu cầu em phải tìm được một người thành thật, không được lảng nhăng bên ngoài.”

“Xem ra hai chúng ta đều rất may mắn, có những người cha mẹ rất tốt.”

“Em cần phải chuẩn bị gì đây?” Lần đầu tiên tới nhà người ta, Tô Lý rất muốn biểu hiện tốt một chút, lưu lại ấn tượng tốt cho ba mẹ người ta.

“Em tới là được rồi, người trong nhà không cần khách khí.” Hạ Vũ nhanh chóng xóa bỏ lo lắng trong lòng Tô Lý, giờ không phải đều là người một nhà sao —

“Vậy được rồi.”

Cách nguyên đán còn ba ngày, Tô Lý cả đêm mất ngủ, nguyên nhân là do sắp tới ra mắt phụ huynh nên quá hưng phấn.

Cách nguyên đán còn hai ngày, Tô Lý lại cả đêm mất ngủ, nguyên nhân là do sắp tới ra mắt phụ huynh nên quá bối rối.

Cách nguyên đán còn một ngày, Tô Lý thêm một đêm mất ngủ, nguyên nhân là do sắp tới ra mắt phụ huynh nên quá khẩn trương.

Tết nguyên đán đúng hạn tới.

Sáng sớm, Tô Lý đã đứng ở cổng trường, chờ Hạ Vũ tới đón.

Hạ Vũ vừa liếc mắt đã thấy được Tô Lý đang ôm một chậu hoa đứng ở trước cổng.

“Em chuẩn bị cái này làm gì?” Hạ Vũ khó hiểu hỏi cậu, chỉ chỉ chậu hoa trong tay cậu.

“Tặng cho bác trai.”

“Không phải anh đã nói em không cần mua gì sao?”

“Ai nha, lần đầu tiên ra mắt, em chỉ muốn làm thế nào để gây được ấn tượng tốt nhất thôi.” Nói xong Tô Lý nhanh như chớp chui vào xe.

“Em thật là ngốc.” Hạ Vũ xoa xoa đầu cậu, sau đó khởi động ô tô.

Nhà ba mẹ Hạ Vũ ở ngay trong C thị, cách nhà riêng của anh không xa lắm. Sau nửa tiếng đồng hồ, hai người đã tới nơi.

Tô Lý khẩn trương gắt gao ôm lấy chậu hoa trong tay.

Người tới mở cửa mà một di thoát nhìn bốn mươi tuổi, Tô Lý không đợi Hạ Vũ giới thiệu đã ngay lập tức chào hỏi, “Bác gái.”

Mẹ Hạ cười vui vẻ đáp lại, “Ai nha, là Tiểu Ly phải không, mau mau vào đi.”

Tô Lý vừa vào phòng khách đã thấy một người đàn ông trung niên ngồi trên sô pha, đôi mắt đeo kính nhìn về phía cậu.

Hắn đây là ba của Hạ Vũ.

Quả nhiên Hạ Vũ lập tức đưa Tô Lý tới trước mặt ông ấy giới thiệu, “Ba, đây là Tô Lý. Tiểu Ly, đây là ba anh.”

Tô Lý nhanh chóng lễ phép chào hỏi, “Cháu chào bác.”

Ba Hạ cũng vui vẻ cười lên tiếng trả lời, đôi mắt sau cặp kính khẽ nheo.

Một bên Hạ Vũ bắt mắt nhìn Tô Lý, nhỏ giọng nói, “Đây là ba anh.”

“Lần đầu tiên ra mắt, mắc lỗi là không tốt, anh hiểu chứ.” Tô Lý cũng nhỏ giọng giải thích.

“Lần sau nhớ phải đổi cách xưng hô.”

“Em biết rồi.” Tô Lý hướng Hạ Vũ chớp mắt.

“Đúng rồi.” Cậu chợt nhớ ra điều gì, nhanh chóng dâng bồn hoa trong tay cho ba Hạ, “Bác trai, nghe Hạ Vũ nói người thích hoa cỏ, cháu mới mua một chậu, mong là bác sẽ thích.”

“Tiểu Tô thật là một cậu bé ngoan. Ha ha.” Lễ vật của Tô Lý hiển nhiên là rất hợp với tâm ý của ba Hạ.

Lúc này Tô Lý mới lấy ra từ trong túi một hộp quà tinh mỹ, nhanh chóng đặt lên bàn hoa quả tặng cho mẹ Hạ.

“Bác gái, đây là dành tặng cho người. Một chiếc lắc tay, hy vọng bác sẽ thích.”

Mẹ Hạ không ngờ cậu bé này lại hiểu chuyện đến thế, vô cùng hài lòng với Tô Lý.

“Đứa nhỏ này, trông vậy mà thực chu đáo.” Mẹ Hạ xoa xoa đầu cậu.

Lễ vật tuy rằng không đắt tiền, nhưng quan trọng nhất vẫn là tình cảm.

Tô Lý tuy rằng rất khấn trương, nhưng thái độ của ba mẹ Hạ Vũ đối với cậu cũng khiến cậu thả lỏng đôi phần.

Hơn nữa, cậu với ba anh nói chuyện phiếm càng ngày càng hăng say.

Ba Hạ thích hoa cỏ, mà chuyên ngành của Tô Lý vừa vặn lại có liên quan tới thực vật học, trước chọn môn học cũng có học qua nghề làm vườn, vì vậy trò chuyện với ba Hạ rất phù hợp.

Một bên Hạ Vũ im lặng giúp mẹ Hạ nhặt rau, nhưng trên mặt tràn đầy tiểu ý nhìn hai người kia tán ngẫu, thỉnh thoảng còn cùng mẹ Hạ nhỏ giọng chuyện trò đôi câu.

“Con trai không tệ nha, tìm được một hài tử tốt như vậy.” Anh nhìn ra được mẹ mình rất hài lòng với Tô Lý.

“Đó là do Tiểu Ly rất tốt.” Hạ Vũ vô cùng đắc ý, tiểu thụ nhà mình sao có thể không tốt chứ.

“Con còn không chịu nói cho mẹ biết hai đứa quen nhau như thế nào đi.”

“Mẹ muốn biết sao?” Hạ Vũ thần bí nhìn mẹ mình.

Mẹ Hạ gật đầu.

“Sau này sẽ kể cho mẹ nghe.” Nói xong, Hạ Vũ lập tức bê thức ăn đã được chuẩn bị tốt bỏ chạy vào nhà bếp.

“Tiểu tử này.”

Hạ Vũ rất cởi mở, từ nhỏ anh với mẹ Hạ là mẹ con mà thân thiết như bạn bè, không có gì giấu nhau. Mà người nhà rất tôn trọng anh, dành cho anh tự do tuyệt đối. Vậy nên Hạ Vũ mới đùa giỡn với mẹ mình như đùa cùng bạn bè.

Cơm trưa tất nhiên là do một mình Hạ Vũ bao.

Mẹ Hạ ôm tay đứng ở một bên nhìn con trai mình làm cơm, lại vui tươi hơn hở trò chuyện với Tô Lý.

“Tiểu Ly, bác nói cho con biết, bác với bác trai con đều không biết làm cơm, thế nhưng Hạ Vũ lần đầu tiên nấu cơm đã rất lợi hại. Con thấy có kỳ quái không?”

“Có ạ.” Tô Lý gật đầu.

Hạ Vũ đang bận rộn vẫn phải bắt dặc dĩ quay sang liếc mắt nhìn một lớn một nhỏ kia, “Đây là do con có thiên phú đó.”

“Phải phải phải, con trai, sau này trọng trách nấu cơm trong nhà đều dành cho con.” Mẹ Hạ giao luôn nhiệm vụ gian khổ này cho con trai mình.

“Không phải vẫn luôn là con làm sao?”

Bữa trưa rất phong phú, cả nhà ăn rất vui vẻ. Buổi chiều, Hạ Vũ cùng ba anh vào phòng bàn chuyện, Tô Lý liền cùng mẹ Hạ xem TV.

“Tiểu Ly, con thấy Hạ Vũ nhà bác thế nào?”

“Anh ấy đối xử với mọi người tốt, đối xử với cháu cũng rất tốt.” Tô Lý thành thực trả lời.

“Vậy là tốt rồi, sau này nếu như nó dám bắt nạt con, con nhớ nói cho bác gái biết, bác sẽ làm chủ cho con.”

“Vâng ạ, nhưng mà hẳn là sẽ không có chuyện này đâu.”

Thời gian hạnh phúc luôn luôn ngắn ngủi. Khi Tô Lý rời khỏi nhà ba mẹ Hạ Vũ thì có chút luyến tiếc.

Cậu lưu luyến không rời nói lời tạm biệt với hai người, “Tạm biệt bác trai, bác gái.”

“Sau này thường tới chơi nha.” Mẹ Hạ đuổi theo hai bước, phất tay từ biệt hai người.

Trên đường trở về, Tô Lý còn đắm chìm trong suy nghĩ về những chuyện xảy ra hôm nay, ba mẹ Hạ Vũ đối với cậu thật tốt.

“Em cùng mẹ anh trò chuyện gì thế?”

“Bác gái nói nếu như anh dám bắt nạt em, bác sẽ tìm anh tính sổ.” Có người làm chỗ dựa vững chắc, Tô Lý đặc ý nhìn Hạ Vũ.

“Mẹ rốt cuộc là dựa vào đâu mà nghĩ rằng anh sẽ bắt nạt em?” Hạ Vũ có chút bất mãn, trông anh rất giống người thích bắt nạt sao?

“Từ đâu cũng nhìn ra.”

“Em nói bậy...”

“Mới không có!”

Do tình trạng mạng và game nên mỗi ngày sẽ có một chương nhưng mình không cố định được giờ up đầu nha, sắp hết rồi, hổ mới ới *lết lết*

*Chú thích:

(1) BH = bư hân = khủng khiếp

(2) HC = hoa si = mê gái, mê trai

(3) BLX = trái tim thủy tinh

18. Chương 18: Hạ Vũ, Em Nhớ Anh

Chủ đề: Lễ mừng năm mới, các kịch tổ đều đang lắp hố, liệu có ra trong tết âm lịch không?

Lầu chính: Các kịch tổ ơi, tới năm mới rồi, mau cho người ta lễ vật năm mới chứ!

1L: Ủng hộ LZ, cứ canh như vậy trông mắt của tôi sắp lồi cả ra rồi.

2L: Năm mới rồi, cầu kịch tổ tặng quà!

3L: Kịch tổ nào có can đảm lấp hố trong tết âm lịch mới là tổng công thật sự! Còn lại đều là thụ (^)

4L: Năm mới rồi, tôi đợi kịch CP của 2S mà tới giờ vẫn chưa ra...

5L: Đồng cảm với 4 ca, tôi tin năm nay không ra thì năm sau sẽ ra, năm sau không ra thì năm sau nữa sẽ ra... Cho dù chờ vô số năm sau, tôi tin một ngày nào đó nhất định sẽ ra...

6L: Phụt, 5 ca thật nghị lực!

7L: Vậy chúc 5 ca sớm ngày hy vọng thành hiện thực XD

8L: Tôi bị 5 ca làm cảm động suýt khóc... 2S mau mau ra kịch đi.

Kì thi cuối kỳ của đại học là thời điểm hợp sức của trí nhớ và vận khí, chỉ cần trong những ngày cuối cùng, chọc đúng những phần trọng tâm, cày đi cày lại, rồi đều có thể thành công qua môn.

Bạn trẻ Tô Lý của chúng ta vì cuộc thi này mỗi ngày đều chôn mình trong thư viện cùng làm bạn với cốc cà phê, hận không thể nhét cả cuốn sách vào đầu.

Để thể hiện sự quyết tâm cao độ, Tô Lý đã đổi hết chữ kí QQ và weibo thành: Hăng hái chiến đấu dầm máu! Trong thời gian này, cái gì cũng tạm thời không tiếp, chuẩn bị đại nhân tới giục âm xin hãy thủ hạ lưu tình.

Hạ Vũ để không quấy rối Tô Lý ôn thi nên trong khoảng thời gian này cũng không tới tìm cậu, chỉ là cứ 12 giờ đêm lại nhắn tin nhắc nhở cậu đi ngủ sớm một chút.

Rốt cục, qua mười ngày chiến đấu bền bỉ, kỳ thi cuối cùng cũng kết thúc.

Tô Lý thấy cậu mệt mỏi tới mức sắp thoát xác...

Năm nay kì nghỉ rất muộn, lúc chính thức nghỉ đã là hai mươi hai tháng chạp. Rất không mau, hàng năm RP của khoa Tô Lý rất kém, thời gian thi luôn bị xếp đúng ngày cuối cùng mới kết thúc. Theo như Tô Lý hay nói chính là lúc nào cũng xếp cuối, không bao giờ thay đổi!

Tô Lý treo điện thoại, là mẹ cậu gọi tới, giục cậu thi xong thì mau về nhà.

Vé xe về nhà Hạ Vũ đã sớm giúp cậu mua được rồi, chuyển xe đầu tiên lúc tám giờ sáng mai. Bởi vì thời gian rất gấp gáp, Tô Lý vốn tưởng có thể cùng Hạ Vũ ở bên nhau hai ngày cũng không thể.

Trong lòng cậu có chút khó chịu, lần này xa nhau những hai tháng đó... Đối với đôi vợ chồng son mới ở bên nhau mà nói đây chính là chuyện vô cùng phiền muộn.

Thu thập xong xuôi đồ đạc, Tô Lý nằm trên giường nhắn tin cho Hạ Vũ.

Tô Lý: Ngày mai em phải đi rồi...

Hạ Vũ: Em thu dọn xong đồ chưa? Có quên cái gì không.

Tô Lý: Thu thập xong rồi.

Hạ Vũ: Nhớ mang theo đồ ăn thức uống đi, ngồi xe mấy giờ lên, đói bụng có thể ăn một chút.

Tô Lý: Em biết rồi...

Hạ Vũ: Đêm nay em ngủ sớm một chút, sáng mai anh đưa em đi.

Tô Lý: Giờ em mới biết anh...

Hạ Vũ:?

Tô Lý: Thật là dài dòng, sao trước đây em không nhận ra nhỉ.

Hạ Vũ: Em ghét bỏ anh phiền phức sao *khinh bỉ* = =

Tô Lý: (^)

Tô Lý: Nói như kiểu anh giống như mong em sớm trở về nhà đi _

Hạ Vũ: Bị em phát hiện ra rồi, sau này không cần phải lo lắng tối nấu món gì ngon cho người nào đó hài lòng, ngấm lại thấy thật thoải mái XD

Tô Lý: Đại diện của ánh trăng khinh bỉ anh (^)

Hạ Vũ: Em từ khi nào đã hóa thân thành Sailor moon đại biểu của tình yêu và chính nghĩa thế?

Tô Lý: Anh mới là Sailor moon, không, là Sailor umbrella 2333333

Hạ Vũ: Chính em nói em là đại diện của ánh trăng mà XD

Tô Lý: = = Không thêm cãi với anh, em muốn đi ngủ, sáng mai còn phải dậy sớm. Anh sáng mai cũng không được để em đợi lâu.

Hạ Vũ: Tuân lệnh Sơ Ly sama!

Tô Lý: (_ _). zzZ

Hạ Vũ: Ngủ ngon —3—

Tô Lý thấy cái tin nhắn quen thuộc kia mới an tâm đi ngủ.

Khó chịu gì đó cứ quăng sang một bên thôi (”)

Nhà Tô Lý không ở C thị mà ở S thị, mà hai thành phố này ở ngay cạnh nhau, chỉ cần ngồi khi hơn 7 giờ là tới được rồi.

Sáng sớm bảy giờ, Hạ Vũ xách một chiếc va li, cùng với Tô Lý hai tay trống trơn xuống lầu.

Mới sáu giờ Hạ Vũ đã tới rồi, bởi vì anh sợ sẽ có tình huống đột xuất trên đường ra bến xe nên không dám chậm trễ.

Tết âm lịch, nhà ga toàn người là người. Tô Lý cùng Hạ Vũ rất lâu mới tìm được cửa số 9. Sau khi sắp xếp tốt hành lý, Hạ Vũ thấy người trước mặt bị lạnh tới đỏ mặt, nhin không được vươn tay xoa xoa.

“Anh không sợ người ta thấy à.” Tô Lý nói xong câu này liền bỏ chạy lên xe, sau đó ghé vào cửa sổ làm mặt quỷ với anh.

Hạ Vũ đứng tại chỗ cười với cậu, tràn đầy chiều chuộng.

Tám giờ đúng, xe khởi hành.

Tô Lý dính sát mặt vào cửa sổ, ngoái nhìn bóng dáng Hạ Vũ đang xa dần.

Hạ Vũ vô thức chạy theo hai bước, sau đó dừng lại. Đứng tại chỗ nhìn Tô Lý đang dần xa, anh giơ tay hướng cậu cố gắng vẫy, miệng nói gì đó.

Bóng hình Hạ Vũ ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất hẳn, nhìn không thấy. Tô Lý đột nhiên muốn khóc, cậu thấy được Hạ Vũ đã nói gì. Anh nói, anh chờ em trở về.

Vẫn nghĩ rằng cậu sẽ không giống với những người khác, nói chuyện yêu đương sẽ không sụt mướt muốn sống muốn chết, nhưng hiện tại không phải cũng như người ta sao.

Tô Lý nghĩ, mình cũng là người thường, mình rất luyến tiếc Hạ Vũ. Rất luyến tiếc.

Điện thoại di động đột nhiên có tin nhắn, Tô Lý không cần nhìn cũng biết là ai nhắn tới.

Chỉ có bốn chữ.

—— Trên đường cẩn thận.

Ba ngày sau khi về nhà, Tô Lý chìm đắm trong vui sướng ở nhà.

Ngày thứ tư về nhà, cậu thấy có chút buồn chán.

Ngày thứ năm về nhà, cậu nhớ Hạ Vũ.

Đêm trừ tịch – đêm 30, Tô Lý cùng ba mẹ đón giao thừa.

Trong khi TV vẫn đang vang lên tiếng đếm ngược tính thời gian xuân tới, Tô Lý lại đi gọi điện thoại cho Hạ Vũ.

Cậu muốn mình là người đầu tiên chúc mừng năm mới Hạ Vũ.

Thẳng cho tới khi tiếng mừng năm mới vang lên, Tô Lý vẫn không gọi điện thoại được cho anh, cậu không bỏ cuộc, tiếp tục gọi lại.

Gọi tới ba lần vẫn là máy bận.

Hạ Vũ đang gọi điện cho ai vậy, sao mà gọi lâu đến thế!

Tô Lý ném di động lên giường, hờn dỗi lẩn một bên.

Đột nhiên điện thoại vang lên. Cậu nhanh chóng mở ra xem, là Hạ Vũ.

Lầm bầm trong miệng vài tiếng, giờ mới biết gọi lại cho em a, vừa rồi sao không nghe máy đi. Cứ để anh chờ một lát đây.

Tô Lý nhìn điện thoại trong tay cứ một mực kêu, ba giây sau đã nghe máy. Vừa nãy cậu gọi ba cuộc, ba giây đó là nghiêm phạt Hạ Vũ (_ |||)

“Vừa rồi sao không gọi được?” Hai người đồng thành nói ra câu này...

“Anh nãy giờ gọi đều là máy bận à?” Tô Lý ngay lập tức trợn tròn mắt, lẽ nào lúc nãy đường dây bận là vì Hạ Vũ gọi điện cho cậu?

“Đúng vậy, đều là máy bận.”

“Em đã gọi cho anh, cũng là máy bận!”

Tô Lý hiểu ra ngay, hai người cùng lúc gọi điện thoại cho nhau, gọi được mới là lạ.

Nếu không phải cậu tức giận không gọi nữa, phỏng chừng còn lâu mới gọi được. Hai người đúng là rất ngốc mà!

“Tiểu Ly, năm mới vui vẻ, dù giờ đã có chút muộn.”

“Năm mới vui vẻ~ Không muộn, anh là người đầu tiên.” Tô Lý rất vui vẻ, năm nay người đầu tiên chúc cậu là Hạ Vũ.

“Thế nhưng thật đáng tiếc, bên anh thì Tiểu Ly không phải là người đầu tiên...” Hạ Vũ tiếc nuối nói thực cho Tô Lý biết.

“Ai mà dám nhanh hơn em nữa? Nói mau!” Tô Lý mất hứng, không ngờ có người còn sớm hơn mình, sao có thể chứ?

“Tiểu Bạch đó.” Hạ Vũ nở nụ cười...

Nghe được cái tên, Tô Lý biết ngay là mình bị anh lừa, mèo con mà cũng tính là người sao? Nó mà biết nói năm mới vui vẻ sao?

“Dám lừa em, mèo còn mà biết nói sao?” Tô Lý chuẩn bị vạch trần lời nói dối của Hạ Vũ.

“Thật mà, không tin thì để anh bảo Tiểu Bạch nói cho em nghe.”

Nói xong, Hạ Vũ gọi Tiểu Bạch ngồi bên người mình, “Tiểu Ly không tin mà biết chúc mừng năm mới, mau tới nói cho em ấy nghe đi.”

Tiểu Bạch nghe được Hạ Vũ nói rất là hưng phấn.

“Tiểu Ly, em có nghe rõ không?” Hạ Vũ nhắc nhở, sau đó anh đưa di động tới bên miệng mèo con.

“Meo meo meo meo meo meo meo ~ > <” Tiểu Bạch vui sướng kêu liên tiếp, coi như đó là lời chúc tết cho Tô Lý.

Hóa là thực sự có thể sao... Tô Lý đột nhiên rất muốn biết mèo con còn có thể làm cái gì... Trước mặt con mèo này, Tô Lý luôn cảm thấy vô cùng bất lực.

Lễ mừng năm mới, nơi nơi đều rất náo nhiệt. Thế nhưng Tô Lý không muốn ra đường.

Ở trong nhà, Tô Lý chợt nhận ra cậu đã lâu rồi không lên mạng. Vì vậy cậu liền mở máy tính ra xem có chuyện gì mới mẻ không.

Diễn đàn vông phối có thêm vài bộ hài kịch kết thúc, Tô Lý mở ra tải từng cái về, chuẩn bị tối nghe.

Đột nhiên thấy có một kịch tên là 213 tuyệt đối không 213, trong đó viết sẽ phát hành trước lễ tình nhân, Tô Lý mới nhận ra, mai là lễ tình nhân rồi thì phải? Lễ tình nhân, một người độc thân thì sẽ chẳng bao giờ quan tâm tới ngày này...

Tô Lý mở nhóm QQ định chúc mừng các cô gái trong nhóm.

Sơ Ly: Ngày mai là lễ tình nhân rồi, chúc cả nhà ngày lễ vui vẻ * , °*:. ()/\$:*. °*.

Hồng trà lạnh: Sama!

Trà xanh lạnh: Kích động vậy xem sama đã lâu không xuất hiện!

Trà lải lải: Sama, cuối cùng cậu cũng nhớ tới chúng tôi rồi

Trà ô long: Sama, không ngờ hôm nay còn chúc phúc chúng ta, nhất định là hôm nay tôi mở nhầm QQ.

Trà hoa cúc: *ngoáy mũi* Người ta đang yêu nên phải khác trước đây. Trước đây sama có bao giờ biết 14/2 là ngày gì sao? Người nào đó không phải từng nói → Lễ tình nhân là gì, có thể ăn được không __

Sơ Ly: Trà hoa cúc () khinh bỉ cô!

Trà ô long: Trà hoa cúc thật dũng cảm! Dám trắng trợn lớn mật như vậy, thảo nào giờ đang dấy dựa ở tầng cuối nhóm __

Trà hoa cúc:Σ(" A... Tôi cái gì cũng chưa nói...

Hồng trà lạnh: Tôi không nhìn thấy __

Trà xanh lạnh: Tôi cũng không nhìn thấy __

Trà lải lải: Trà hoa cúc, cô vừa nói cái gì thế __

Sơ Ly: Tôi thấy là được rồi. Vốn đang định hôm nay sẽ cho cô quay về làm quản lý viên, nhưng mà Trà hoa cúc, hình như cô thích hợp nhất với tầng dưới cùng (")

Trà hoa cúc: Sama *đáng thương*

Sơ Ly: Làm nũng vô dụng (^)

Trà hoa cúc: *khóc*

Trà hoa cúc: Vậy sama, ngày mai cậu định tặng gì cho nam thần? *âm hiểm*

Trà ô long: Trà hoa cúc thật ngoan...

Hồng trà lạnh: Trà hoa cúc nhất định là cố ý XD

Trà xanh lạnh: Tạt nước lạnh (1) không phải chính là sở trường của Trà hoa cúc sao 233333333

Trà lải lải: Trà Xanh, chú ý giỏi nhất không chỉ cái miệng 2333333333

Sơ Ly: Đụng vào chỗ đau của tôi! Trà hoa cúc, tôi ghét cô (>_<)~ ô ô ô...

Trà hoa cúc: *xoa cằm* sama đáng thương, hai người đang trong thời kỳ yêu đương cuồng nhiệt lại bị chia xa đã đáng thương lắm rồi, giờ còn không được ở bên nhau trong ngày lễ tình nhân càng thê thảm hơn. Tôi cho cậu mượn vai mà khóc này.

Sơ Ly: Các cô mà không ra cản là tôi đá cô ta ra khỏi nhóm đấy!!!

Trà hoa cúc: Ôm đầu >.<

Quả nhiên chia xa thật đáng ghét mà!

Xem các trang web đều chỉ thấy liên quan tới lễ tình nhân, Tô Lý bị tổn thương sâu sắc, trực tiếp tắt máy tính, mở TV, thế nhưng hình như hôm nay các đài truyền hình đều có chung một chủ đề.

Tiết mục giải trí – Chuyên đề lễ tình nhân.

Quyết đoán chuyển kênh!

Phim truyền hình – Có chứa những dòng chữ nhỏ quảng cáo cho lễ tình nhân chạy bên dưới.

Tiếp tục chuyển kênh! Hay là xem quảng cáo đi?

Quảng cáo – Lễ tình nhân tới, cửa hàng hoa QQ giảm giá XXX tệ một đóa hoa hồng.

Chuyển kênh chuyển kênh chuyển kênh!!!!

Vậy thì xem tin tức đi, tin tức hẳn là không có cái này!

Chuyên mục tin tức – Ngày mai là lễ tình nhân rồi, xin hỏi ngài định cùng phu nhân bla bla bla...

Tô Lý phiền muộn tắt TV.

Tốt nhất là đi ngủ trưa = =

Tô Lý ở trên giường lật qua lật lại không ngủ được, một mình thực sự là quá cô đơn...

Cậu nhắm mắt lại, nhớ về những ngày ở chung với Hạ Vũ. Lần đầu tiên nhìn thấy anh, lần đầu tiên tới nhà anh, lần đầu tiên ăn thức ăn anh làm, lần đầu tiên cùng anh đi leo núi... Nhiều cái lần đầu tiên như vậy... Tất cả đều là những hồi ức tốt đẹp của cậu cùng với Hạ Vũ.

Tô Lý giờ đây trong đầu chỉ toàn là hình ảnh Hạ Vũ, càng nhớ càng buồn bã.

Rất muốn gặp anh...

Nghĩ tới cảnh Hạ Vũ tiễn cậu đi, Tô Lý không chịu nổi, vành mắt đỏ rực.

Cậu lấy di động ra, nhắn tin cho Hạ Vũ.

—— Bọn họ đều nói mai là lễ tình nhân, người nào đó ơi, em rất nhớ anh...

Nhắn xong, Tô Lý mới đi ngủ.

Cũng không biết đã ngủ bao lâu, khi Tô Lý bị chuông điện thoại đánh thức, vừa nhìn bên ngoài, trời đã tối đen.

Không ngờ cậu ngủ lâu như vậy.

Tô Lý với lấy di động, cũng không xem là ai đã nghe điện luôn.

“Alo, xin hỏi ai vậy?” Thanh âm Tô Lý vừa tỉnh ngủ vang lên.

“Là anh.” Trong điện thoại di động truyền tới giọng nói quen thuộc của người nọ.

Nghe được hai chữ này, Tô Lý lập tức thanh tỉnh. Là Hạ Vũ!

“Nhà em ở đâu?”

“Tỉnh C thành phố S.”

“Cụ thể.” Thanh âm của anh có chút uể oải.

“Đường S, tiểu thu XX, số nhà 613.” Tô Lý nhanh chóng trả lời, không biết Hạ Vũ hỏi vậy để làm gì?

“Ừ, anh đi bộ xuống hỏi đường đã. Tắt máy trước.” Nói xong, Hạ Vũ đã treo điện thoại.

Tô Lý nhìn chăm chăm vào di động vài giây, đầu vẫn đang suy nghĩ về ý tức trong lời nói của Hạ Vũ.

Đi bộ xuống? Hỏi đường? Hỏi đường gì? Tô Lý có chút không hiểu.

Hỏi đường!!

Tô Lý đột nhiên suy nghĩ cẩn thận, trực tiếp nghiêng người chạy ra ngoài.

Hạ Vũ tới!

Hạ Vũ tới thăm cậu!

Tô Lý đứng ngồi không yên nhìn chăm chăm vào cửa.

Mẹ Tô lo lắng, con trai mình hôm nay làm sao thế? Sao lại khác thường thế này?

“Con trai à, con đang đợi ai sao?” Mẹ Tô hỏi thử.

Tô Lý lúc này mới hồi phục tinh thần, có chút kích động khó khống chế nội tâm, “Mẹ, cái kia, Hạ Vũ sắp tới rồi.”

Mẹ Tô sau khi nghe được tên người nọ, lúc đầu chẳng phản ứng gì cả, tới khi hiểu được Hạ Vũ là ai thì có chút trách cứ nói với cậu: “Con sao lại không nói sớm, mẹ còn chưa chuẩn bị cái gì cho cậu ấy.” Nói xong, bà liền chạy vào phòng gọi ba Tô Lý, “Lão Tô, mau đi gọi thức ăn đi, hôm nay có khách tới chơi.”

Tô Lý come out lúc cao trung, trong nhà cũng vì thế mà nháo nhào một trận. Đừng thấy lúc này mẹ Tô thoải mái, trước đây cũng vì Tô Lý mà khóc nhiều lắm.

Cuối cùng, hai người họ biết rằng con trai đời này chẳng chịu quay đầu lại, rốt cục thông suốt, người khác nghĩ gì là chuyện của người ta, nhưng con trai họ chỉ có một người là Tô Lý mà thôi. Chỉ cần cậu hạnh phúc, ở bên ai cả đời cũng được.

Vì vậy, sau khi suy nghĩ kĩ, mẹ Tô quyết định tôn trọng con mình, nhưng tuyệt đối không được yêu một người xứng bậy, lãng nhăng, không đáng tin.

May mà Tô Lý rất nghe lời, chưa bao giờ ở bên ngoài chơi bời, thẳng tới khi đại học cũng không nghe cậu nói yêu ai.

Cho đến lần trước, Tô Lý đột nhiên gọi điện về, bà mới biết rằng con trai mình đang yêu. Cậu nói đối phương là một người rất yêu tú, giỏi kiếm tiền, giỏi việc nhà, cực kì hoàn hảo. Người này gọi là Hạ Vũ.

Vì vậy, đối với người vợ lần đầu tiên tới nhà của Tô Lý, mẹ Tô vẫn muốn chiêu đãi anh ta một phen.

Mẹ Tô bận tới tối tắm mặt mũi, Tô Lý cũng nóng ruột khó nhịn chờ Hạ Vũ tới.

Cuối cùng, cậu thực sự không chịu nổi ngồi trong nhà chờ nữa, chuẩn bị chạy xuống dưới lầu đón anh.

Vừa mới tới chân cầu thang, Tô Lý đột nhiên thấy ánh đèn xe quen thuộc ngừng lại, Tô Lý trực tiếp chạy tới, đứng ở bên cửa xe chờ Hạ Vũ.

Hạ Vũ dừng xe, mới mở cửa đã phát hiện người đứng trước mặt mình, lẳng lặng đứng một chỗ nhìn anh.

Chính là Tô Lý mà anh ngày nhớ đêm mong.

Hạ Vũ đứng im không động, chỉ miên mẫn nhìn kỹ người đã lâu không gặp.

Cầm có vẻ nhợt hơn, Tô Lý gầy đi rồi...

Hai người cứ thế dừng tại chỗ nhìn nhau. Cuối cùng, Tô Lý chịu không nổi, nhào vào lòng anh, viên mắt hồng hồng, căn bản mặc kệ người xung quanh có nhìn thấy hay không.

Hạ Vũ cũng gắt gao ôm lấy cậu, đầu chôn ở trên vai Tô Lý.

“Hạ Vũ, em rất nhớ anh.” Thanh âm của Tô Lý rầu rĩ vang lên.

“Anh cũng rất nhớ em, Tô Lý.”

Cả tác phẩm ấn tượng nhất cảnh này, Hạ ca tiên Tiểu Ly, chỉ cần nhìn thêm một chút thôi, một chút nữa

cái bóng dáng đang xa dần, cũng đủ làm hai con tim đập thêm một nhịp – “Anh chờ em trở về.”, không phải là một lời hứa mà là một lời khẳng định. Yêu, chắc cũng chỉ đến thế là cùng..

*Chú thích:

(1) Na hồ bất khai đề na hồ (= tạt nước lạnh) = cố ý nói ra khuyết điểm mà người khác muốn che giấu (tục ngữ TQ).

19. Chương 19: Tô Lý, Anh Yêu Em

Chủ đề: 14/2 lễ tình nhân, chúc mọi người trong giới vãng phối lễ tình nhân vui vẻ...

Lầu chính: Dù là CV, staff hay người ngoài, dù là độc thân hay đã có người yêu, tôi đều chúc mọi người lễ tình nhân vui vẻ ~* , °*:. ()/\$:*. °*.

1L: Lễ tình nhân vui vẻ nha O(_)O ha ha ~

2L: Muốn có người yêu chết mất, vậy mà toàn trở thành hội tri kỉ với nhau.

3L: Vậy chúc LS sớm thoát hội ~()/~

4L: Lễ tình nhân gì đó, nước mắt rơi như mưa hu hu.

5L: Xoa LS, vậy có thể tự chúc phúc bản thân mà~

6L: Chúc bản thân lễ tình nhân vui vẻ (^o^)/~ cái lễ tình nhân không biết nó như thế nào luôn XD

7L: Giống với 6L, không có người yêu thì tự yêu mình là được rồi. Chúc hai chúng ta lễ tình nhân vui vẻ o(*^~^*)o

8L: Chúc mọi CP thật trong giới vãng phối một lễ tình nhân vui vẻ, người hữu tình cuối cùng thành quyền thuộc~

9L: Sẵn tới thổ lộ, Ô sama và Sơ Ly sama, các người nhất định phải hạnh phúc nha~ Lễ tình nhân vui vẻ, fan cuồng chúc hai người hạnh phúc (^o^)/~

Hạ Vũ đến, được người nhà Tô Lý nhiệt tình khoản đãi. Buổi tối, Tô Lý nằm ở trong lòng anh, cùng anh nói chuyện phiếm.

“Sao đột nhiên anh lại tới đây?” Tô Lý mở to mắt nhìn người trước mặt.

“Không phải bởi vì người nào đó nhắn tin tới nói nhớ anh sao?” Hạ Vũ cũng nhìn sâu vào đôi mắt cậu.

Bị anh nhìn như thế, Tô Lý thấy xấu hổ, vội vàng đưa mắt sang hướng khác, “Vậy nên anh lập tức chạy tới sao?”

“Đương nhiên không phải.”

Tô Lý quay lại nhìn Hạ Vũ, vẻ mặt nghi hoặc.

“Lần đầu tiên ra mắt phải tặng quà năm mới cho ba mẹ vợ, không phải người nào đó từng nói cần phải tạo ấn tượng tốt ngay từ lần đầu sao?” Hạ Vũ nhin cười nói, tới cuối cùng vẫn không nhin nổi mà bật cười.

“Này, đây là ba mẹ chồng mà!!” Tô Lý ngay lập tức xù lông, làm bộ muốn cùng anh phân chia cho rõ ràng.

“Em nghĩ sao?” Hạ Vũ không chút yếu thế hỏi ngược lại.

“...” Tô Lý nghiêng người, đưa lưng về phía anh, quyết định không để ý tới anh nữa.

Quả là không được tự nhiên thụ mà.

Hạ Vũ đưa tay ôm cậu vào lòng, khẽ nói, “Ngủ đi, hôm nay anh lái xe sáu tiếng đồng hồ, mệt quá.”

Chỉ chốc lát sau, Tô Lý nghe được tiếng hít thở đều đều của anh.

Buổi chiều hôm nay, Hạ Vũ nhận được tin nhắn của cậu liền chạy tới đây, lộ trình bảy tiếng, vậy mà một mình anh tới đây, tính cả hồi đường cũng chỉ mất có sáu giờ, hẳn là rất vội vàng.

Gấp gáp chạy tới như thế, chỉ vì một câu “em nhớ anh” của cậu.

Hạ Vũ, sao anh luôn làm em cảm động như thế...

Tô Lý nhìn người đang ngủ say bên cạnh, hôn lên môi anh một nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước.

Sáng sớm, khi Tô Lý tỉnh lại đã thấy Hạ Vũ đang nhìn cậu.

“Sao anh dậy sớm vậy?” Tô Lý mới tỉnh lại, còn đang ngái ngủ, thanh âm cũng mơ mơ màng màng.

“Chỉ tỉnh sớm hơn em có hai phút mà thôi.” Trên mặt anh lộ một nụ cười thật ôn nhu.

“Hôm qua đi xe lâu như vậy, anh có muốn ngủ thêm một chút không?” Tô Lý quan tâm hỏi.

“Không cần, chúng ta rời giường đi.” Nói xong, anh đứng lên trước.

Mẹ Tô sáng sớm đã dậy, vội vàng làm bữa sáng cho cả nhà. Tô Lý vừa mới tẩy rửa xong, mẹ cậu đã gọi hai người ra ăn sáng. Chính là món sủi cảo.

Tô Lý ăn hai miếng, thốt lên, “Mẹ ơi, sao tay nghề của mẹ kém đi rồi?”

“Thật sao? Mẹ vẫn làm như trước đây mà.” Mẹ Tô rất kinh ngạc, lẽ nào tay nghề của bà thật sự kém nhiều như vậy?

“Không có đâu, ba thấy ăn vẫn rất ngon mà.” Ba Tô lên tiếng phủ nhận ý kiến của Tô Lý.

“Hả?” Thế nhưng thực sự trước đây ăn ngon hơn nhiều.

“Mẹ, con nói cho mẹ biết nha, Hạ Vũ làm sủi cảo ăn rất ngon, lần sau để anh ấy làm cho mẹ ăn thử một lần.” Tô Lý nhanh chóng đề cử cho mẹ mình.

“Mẹ, mẹ đừng tin Tô Lý, mẹ làm ăn ngon hơn nhiều.” Hạ Vũ nhanh tay gấp một miếng sủi cho nhét vào miệng cậu, miễn cho cậu lại nói lung tung.

“Mẹ hiểu rồi, hóa ra là con trai ăn cơm Hạ Vũ nấu nhiều quá, giờ quay sang chê cơm mẹ nấu không ngon.” Mẹ Tô rốt cuộc hiểu ra ý tứ của Tô Lý.

“Mẹ, đừng nghe em ấy nói bậy.” Hạ Vũ ngại ngùng nói.

“Ai ai, mẹ biết, Tô Lý từ trước vẫn luôn khen con nấu ăn rất ngon, lần sau nấu cho mẹ nếm thử nha.”

“Vâng.” Hạ Vũ ngay lập tức đồng ý.

Đừng thấy hôm nay Hạ Vũ luôn miệng gọi “mẹ” thật trôi chảy, thực ra tối hôm qua, anh bị cả nhà Tô Lý

uốn nắn liên tục. Cứ kêu một tiếng “bác gái”, ngay tức khắc đã bị mẹ Tô sửa lại, bắt anh phải gọi “mẹ” như Tô Lý gọi.

Tuy rằng Hạ Vũ đã tới S thị vài lần, nhưng mỗi lần đều là đi công tác vội vội vàng vàng, cho tới giờ cũng chưa từng thăm thú vui chơi ở đây.

Vì vậy Tô Lý muốn nhân cơ hội này dẫn Hạ Vũ dạo một vòng S thị.

Trước khi ra ngoài, mẹ Tô nói với hai người, lễ hội bắt đầu rồi, muốn Tô Lý dẫn Hạ Vũ đi mua sắm.

Lễ hội này vài năm gần đây mới bắt đầu tổ chức, Tô Lý cũng chưa từng đi dạo ở đó lần nào. Vậy nên hai người quyết định đi thử xem nó thế nào.

Tô Lý đứng ở cửa chờ Hạ Vũ mua vé. Hôm nay đông người, muốn mua vé phải xếp hàng rất dài, lễ mừng năm mới thật náo nhiệt a.

Hạ Vũ mua xong vé, chạy tới bên Tô Lý, còn đưa cho cậu hai chiếc móc chìa khóa kỷ niệm hình một đôi gấu mèo.

“Cái gì đây?” Tô Lý hiếu kì nhìn đôi gấu mèo tình nhân trong tay anh.

“Anh đi mua vé, người bán vé hỏi anh có phải mua một vé cho người yêu hay không, anh nói đúng, sau đó cô ấy bảo, hôm nay là lễ tình nhân, tặng móc khóa miễn phí cho các cặp đôi.” Hạ Vũ giải thích.

“Không ngờ chu đáo như vậy.” Tô Lý vui vẻ lấy một chiếc móc khóa gấu mèo treo lên chìa khóa, thấy vô cùng thỏa mãn, lại treo tiếp cho Hạ Vũ.

Hạ Vũ nhìn động tác liên tiếp của cậu, cũng vô cùng vui sướng, cất kĩ cái móc gấu mèo kia.

Trong lễ hội chia làm nhiều nơi để tham quan, có khu nhân vật lịch sử, có khu vườn hoa, có khu hàng quán đồ ăn, còn có khu biểu diễn nghệ thuật...

Hai người chậm rãi đi dạo từng khu một.

Khi Hạ Vũ và Tô Lý đi tới khi biểu diễn, thấy trên sân khấu ngoài trời đang biểu diễn một tiết mục, một cậu bé đứng trên đó chúc tết mọi người.

“Hạ Vũ, em cũng chúc tết anh nha.” Tô Lý đột nhiên quay đầu nói với Hạ Vũ.

“Hả?” Anh không rõ ý của cậu, sao tự nhiên lại nói một câu không đầu không đuôi như thế.

“Em muốn anh tặng em bao lì xì.” Tô Lý ngay lập tức nói ra ý đồ của mình, cười tươi xán lạn.

“Em thiếu tiền lắm sao?” Hạ Vũ xoa xoa cằm, dường như đang tự hỏi.

“Đúng vậy, rất thiếu, rất thiếu, cho em tiền lì xì đi.” Tô Lý đáng thương nhìn Hạ Vũ.

Đột nhiên, Hạ Vũ ghé sát vào tai Tô Lý, nhẹ nhàng nói, “Anh đã là người của em rồi, tất cả của anh tự nhiên cũng là của em.” Sau đó anh chạy ra trước mặt cậu, đắc ý cười, “Tô Lý, em muốn làm gì anh ở chỗ này vậy?”

Cậu lại bị anh trêu à? Sao cậu cứ luôn tự đào hố chôn mình vậy?

Hai người vui chơi giải trí, tới hơn mười hai giờ, cơ bản hai người đã chơi hết lễ hội, vui vẻ chuẩn bị đi ra ngoài.

Khi đi qua một gốc cây đại thụ, Tô Lý đột nhiên ngừng lại, chỉ thấy trên cây treo đầy dây tơ hồng, bên trái bên phải có một cái hành lang dài, bên trên là hàng ngàn túi ước nguyện.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó cùng đi tới tấm bia đá bên dưới tàng cây, trên đó khắc ba chữ “Tam sinh thạch”.

Vì vậy, hai người cùng đi tới một cửa hàng nhỏ ở gần đó.

“Chủ hàng, cho tôi một sợi dây tơ hồng và một túi ước nguyện.” Hạ Vũ nói với chủ hàng ở bên trong.

“Anh đẹp trai chờ một chút.

Chủ hàng là một cô gái trẻ, cô lấy ra một túi ước nguyện đưa cho anh.

“Bên trong có hai tờ giấy, viết nguyện vọng của anh lên, sau đó tới treo ở hành lang đối diện kia.” Cô gái chỉ chỉ cả dãy hành lang đồ rục rở.

“Cậu bé đẹp trai, đây là dây tơ hồng, cậu ném nó lên cây, sau đó ước nguyện. Nguyệt lão sẽ phù hộ hai người đến đầu bạc răng long.” Cô tháo một sợi dây màu đỏ xuống cho Tô Lý.

Tô Lý nhanh tay nhận lấy, sau đó đi tới dưới tàng cây, cố gắng ném sợi dây lên.

Tơ hồng vướng vàng mắc lên một cành cây trên cao.

Tô Lý chấp tay lại, đứng dưới tàng cây, vốc người gầy gò cầu khẩn, mong muốn cậu cùng Hạ Vũ có thể ở bên nhau cả đời hạnh phúc vui vẻ.

Hạ Vũ cũng viết xong điều ước, bỏ vào trong túi sau đó cẩn thận treo túi trong hành lang.

Anh thấy được Tô Lý đang cầu nguyện dưới tàng cây, trong lòng trào lên cảm giác hạnh phúc khó diễn tả bằng lời.

“Anh đẹp trai, cậu đẹp trai kia là người yêu của anh à...” Cô chủ hàng cười hỏi Hạ Vũ.

Hạ Vũ có chút giật mình, thấy cô chủ hàng dường như không có ác ý, lập tức thừa nhận, “Đúng vậy.”

“Hai người trông rất xứng đôi, đi cạnh nhau rất đẹp mắt. Chúc hai người hạnh phúc a.” Cô gái chúc phúc.

“Cảm ơn.” Hạ Vũ rất cảm kích lời nói của cô.

Thấy Tô Lý đã đi tới, Hạ Vũ liền nói tới tạm biệt với cô gái.

“Anh viết gì trên giấy ước?” Tô Lý hiếu kì hỏi Hạ Vũ.

“Đoán xem.” Hạ Vũ thần bí nói.

“Nói đi mà...” Tô Lý cố hỏi.

“Ngốc, nói ra sẽ không linh.”

“Vậy vừa rồi anh trò chuyện gì với cô chủ hàng mà vui vẻ như vậy?” Tô Lý quay đầu lại đã thấy Hạ Vũ tâm tình rất tốt.

“Cô ấy nói anh đẹp trai hơn em.”

“Chảnh vừa thôi, rõ ràng em đẹp trai hơn.” Hạ Vũ chắc chắn đang gạt cậu, nhìn biểu tình của anh là biết.

“Sự thật như thế, chỉ có em không chịu tin.” Quả nhiên trêu Tô Lý rất vui mà.

“Tin anh em mới là đồ ngốc.”

Vì vậy người nào đó tâm trạng vui vẻ cùng với người nào đó nghi hoặc rời khỏi lễ hội. Sau khi đi dạo một hồi, hai người cùng tới rạp chiếu phim.

Hạ Vũ cùng Tô Lý không chọn bộ phim điện ảnh đặc biệt chiếu trong dịp lễ tình nhân, mà chọn phim hoạt hình.

Mới không cần chen chúc cùng mấy cặp đôi kia, xem phim hoạt hình cho sướng.

Hết phim, trời cũng đã tối.

Tô Lý thấy đầy đường đều là các cặp tình nhân tay trong tay cùng với người đi mua hoa hồng.

“Anh ơi, mua hoa đi, không đắt đâu, chỉ mười đồng một đóa.” Một cô bé ven đường bán hoa hồng gọi hai người.

Tô Lý vừa nghe đã thấy vui vẻ, cúi đầu nói với cô bé, “Nhưng bọn anh đều là nam mà, mua rồi tặng cho ai?”

“Có thể mua rồi tặng cho anh kia mà.” Cô bé nghiêm túc trả lời, nghĩ một chút còn bổ sung thêm, “Chị của em nói, hôm nay không chỉ là ngày các anh tặng cho các chị, hai anh hoặc hai chị cũng có thể tặng quà nhau.”

Hạ Vũ cũng bị câu nói của cô bé làm nở nụ cười. Con người ngày nay thật quá ăn sâu ý thức kinh tế, chỉ cần là tình nhân đều không buông tha.

“Anh à, anh mua một đóa hoa hồng cho anh này đi. Anh xem, anh ấy đẹp trai như thế.” Cô bé lại chuyển sang Hạ Vũ để đẩy mạnh tiêu thụ.

“Được.” Nếu đã nói như thế, Hạ Vũ tất nhiên sẽ không từ chối, trực tiếp bỏ tiền mua một đóa.

Một bên Tô Lý mất hứng nói, “Vì sau phải là anh ta mua cho anh mà không phải anh mua cho anh ấy hả em gái?”

Vấn đề này, cô bé kia hiển nhiên là không nghĩ tới, không thể làm gì khác ngoài tròn mắt nhìn cậu.

“Đi thôi.” Một bên Hạ Vũ cười cười kéo cậu đi.

Anh cầm đóa hoa trong tay tặng cho Tô Lý, “Lễ tình nhân vui vẻ, Tiểu Ly.”

Lần đầu tiên trong đời được người ta tặng hoa hồng, còn là người mà cậu thích nhất, Tô Lý có chút ngại ngùng nhân lấy đóa hoa, “Cảm ơn anh.”

Cậu nghĩ cậu cầm hoa hồng cùng Hạ Vũ đi trên đường nhất định sẽ rất quái dị, vì vậy, cậu ngắt bớt cành và lá hoa, sau đó để hoa hồng vào túi áo lông của Hạ Vũ.

Nhìn lại kiệt tác của mình, Tô Lý rất chi là thỏa mãn.

Hạ Vũ không nói gì, chỉnh lại đóa hoa nghiêng nghiêng trong túi, tiếp tục dẫn cậu đi về phía trước.

Hai người đi tới một quảng trường rộng lớn sáng rực, thấy một cái sân khấu, trên đó, người chủ trì đang giới thiệu hoạt động của đêm nay.

Tô Lý muốn đi tới xem, xung quanh rất đông người, đều là tình nhân.

Hạ Vũ sợ lạc mất Tô Lý, vì vậy cẩn thận nắm chặt lấy tay cậu.

Tô Lý nghĩ thầm, ở đây đông người như vậy, anh không sợ người ta nhìn thấy sao? Mà cho dù họ có thấy thì sao? Cậu quang mình chính đại yêu đương, còn sợ ai chứ?

Đột nhiên tất cả đèn đều tắt, chỉ nghe thấy người chủ trì nói, “Mọi người chờ đã lâu rồi, thời gian “nụ hôn ba phút” đã tới, chúc người hữu tình cuối cùng thành quyến thuộc.”

Bất chợt, Tô Lý thấy có thứ gì ấm nóng dán lên môi mình. Hạ Vũ kéo Tô Lý qua, hôn lên môi cậu.

“Tô Lý, anh yêu em.”

20. Chương 20: Em Muốn Ở Bên Anh, Mãi Mãi

Chủ đề: *Phát hành toàn bộ một kỳ kịch truyền thanh đam mỹ Ở bên em*

Lầu chính:

Poster

Link download

Link online

Cast:

Diệc Giám: Ô che mưta

Chung Khánh: Sơ Ly

Staff:

Chuẩn bị: Lộ Lộ

Giám sát: Tiểu Huệ

Biên kịch: Trà hoa cúc

Đạo diễn: Trà ô long

Hậu kỳ: Hồng trà lạnh

Trang trí: Trà xanh lạnh

Diễn từ: Trà lái lạnh

Tuyên truyền: Kiki

Biểu diễn ED: Ô che mưta, Sơ Ly

*Cảm nghĩ của Chuẩn bị: Thực ra tôi chỉ treo biển hành nghề thôi, cả bộ kịch này không phải tôi chuẩn bị
— Về phần chuẩn bị thực sự là ai... Mọi người tự đoán đi XD*

Staff nói: Chúng tôi không còn gì để nói, nhường cho hai vị chủ dịch đi XD

Ô che mưta: Chúc cả nhà nghe kịch vui về~

Sơ Ly: Ha ha ha ha, cuối cùng cũng thành CP với nam thần (^o^)/~ nam thần đẹp quá...

1L Chuẩn bị giả Lộ Lộ: Chiếm toàn bộ SF cho tổ kịch *,*:. ()/\$:*. °* Mọi người mau theo tôi.

2L: Chiếm SF!!

3L: (O) meo~ Ôm Ô sama! Ôm Sơ Ly sama!

4L: Khổ thân 2 ca, tổ kịch quá nhanh, ôm cả tổ kịch!

5L: Gào khóc, 2S của tôi!!! Mau nói cho tôi biết đây không phải là ảo giác đi!!!

6L: 5 ca, đây không phải là ảo giác đâu, là thật đấy. Rốt cuộc 2 S cũng đã ra kịch rồi!

7L: Tôi đã đợi hai năm rồi, cuối cùng cũng đợi được ngày này! Tôi đã biết chắc một ngày nào đó 2S sẽ ra kịch CP mà

8L: Kịch động quá rồi! Phun máu chó rồi!! Viên mãn rồi!!! Khóc hết nước mắt rồi!!

9L: Chúc mừng Sơ Ly sama (^o^)/~ Rốt cuộc cũng thành CP với nam thần...

110L Sơ Ly: Vô cùng hài lòng nha (*)y mong mọi người đều thích~

111L Ô che mưa: Nếu Tiểu Ly đã đoạt 110L, vậy tôi cũng đoạt 111L XD

112L: Ngay cả chiếm lâu cũng có thể phân ra công thụ sao __ (1)

113L: Ở trước mặt Ô sama, dù tôi không đành lòng nhưng vẫn phải chấp nhận Sơ Ly sama là thụ __

214L: Lộ Lộ nói cô ấy không phải chuẩn bị, vậy chuẩn bị của bộ kịch này chắc là Sơ Ly sama rồi, để có thể cùng nam thần thành CP, thật quá cảm động...

215L: Vậy là lần này nam thần rốt cục cũng đồng ý tiếp kịch rồi 233333333 Sơ Ly sama thật nghị lực, có thể cầu tiếp kịch tới ba năm XD

316L: Kịch quá cảm động, tôi khóc rồi, nam thần vừa ôn nhu vừa phúc hắc, sama ngoan ngoan dễ dàng bị lừa dối, gào khóc tình cảm của CP!

317L: Lau mồ hôi, thiếu chút nữa không thấy từ “kịch” của LS. Sơ Ly sama trong kịch quả là nhược tới no law to see! Biên kịch đại nhân tuyệt đối cố ý!

388L: Chúc mừng Sơ Ly sama, chuẩn bị một bộ kịch viên mãn rồi...

400L Ô che mưa: Sao mọi người đều nói chuẩn bị là tôi? Xua tay, no no no, chuẩn bị là một người khác cơ XD

401L: LS dùng acc của nam thần sao? Rõ ràng người nói chính là Sơ Ly sama...

402L: Đây chính là dùng chung acc đi __

403L: Vậy 400L acc của nam thần thực ra là Sơ Ly sama sao XD

404L Ô che mưa: LS nói đúng.

405L: Vậy là bộ kịch này chính do nam thần chuẩn bị, hơn nữa giờ hai người còn đang ở cùng một chỗ (^o^)/~

406L: Không ngờ là nam thần chuẩn bị!

407L: Nam thần GJ!

408L: Ở cùng một chỗ xem topic thật quá kích thích ~()/~

Tô Lý quay đầu lại hỏi Hạ Vũ ở phía sau, “Sao mọi người đều nghĩ là em chuẩn bị? Sao không ai đoán là anh?”

“Đó là vì người nào đó trước đây cứ hai ba ngày lại tới tìm anh mời tiếp kịch, chuyện này ai cũng biết.” Hạ Vũ nhanh chóng giải đáp nghi vấn của cậu, cười thật đắc ý.

“Sao mà họ biết được?” Tô Lý vẫn rất nghi hoặc.

“Em phải tin rằng trong giới vông phôi, mấy người hóng hớt giỏi hơn cả đặc vụ trinh thám.” Nói xong, Hạ Vũ gổi đầu lên hai tay, ngã thẳng vào giường.

“Nhắc mới nhớ, trước đây em tới tìm anh rất rất nhiều lần, đều bị anh lạnh lùng cự tuyệt!” Tô Lý căm giận nói, bắt đầu tính toán nợ cũ. Dựa vào cái gì mà trước đây cậu bị cự tuyệt tới 29 lần, vậy là anh mời cậu tiếp kịch đúng một lần, cậu đồng ý ngay lập tức chứ. Thật quá bất công! Biết thế nên cự tuyệt anh một

lần!

“Anh nào có lạnh lùng cự tuyệt em, anh đều uốn chuyển cự tuyệt mà!” Hạ Vũ biện giải vì chính mình.

“Thế nhưng em bị anh từ chối nhưng 29 lần.” Thấy vẻ mặt vô tư của người trên giường kia, Tô Lý lại đổi.

Hạ Vũ lắc lắc ngón tay, “Chính xác mà nói là 31 lần, cuối cùng còn có hai lần em không tính vào.”

“Sao anh lại biết rõ thế?”

“Bởi vì lần nào anh cũng nhớ kỹ.”

Nghe xong những lời này, Tô Lý thấy nụ cười của Hạ Vũ bây giờ thật là quá đáng đánh.

Chỉ nói không làm sao mà tính? Cậu trực tiếp vút máy tính sang một bên, nghiêng người bò lên giường, hướng Hạ Vũ đánh móc sau gáy...

“Này này, Tô Lý, em làm gì thế?” Tiếng Hạ Vũ trong chăn kinh hô.

“Em phải trừng phạt anh.” Tô Lý hung hăng nói.

Vì vậy hai người ở trên giường cuộn cuộn một trận...

Tô Lý ở bên Hạ Vũ hai năm. Hai năm trước, Tô Lý từng nhiều lần cầu anh tiếp kích, nhưng sau khi hai người yêu nhau, cậu lại chưa từng đề cập tới việc này.

Có một ngày Hạ Vũ đột nhiên hỏi Tô Lý có một tiếp một vở kịch hay không, Tô Lý không hỏi nhiều, trực tiếp đồng ý, tưởng anh đang giúp chuẩn bị mời cậu tiếp kích. Thẳng cho tới một ngày, Tô Lý mở nhóm Tiệc trà đã bị cậu bỏ bê hồi lâu mới biết được chân tướng.

Trà hoa cúc: Nhắc tới người nào đó lâu lắm không gặp...

Trà ô long: Chúng ta lại bị người ta lãng quên...

Hồng trà lạnh: Tất nhiên so với tiểu công, những cái khác chỉ là mây bay a (”)

Sơ Ly: Lau mồ hôi ...

Trà xanh lạnh: O.O

Trà lải lải: Nhất định là tôi mở sai rồi!

Sơ Ly: Các cô sao vậy... Không phải chỉ là tôi một tháng không onl thôi sao *chỉ tay*

Trà hoa cúc: Vâng, mới có một tháng thôi mà ()

Trà ô long: Người có chồng rồi có khác, tôi hiểu mà, giặt quần áo, nấu cơm, bề bộn nhiều việc _

Sơ Ly: Cô mới giặt quần áo nấu cơm! Cô mỗi ngày đều giặt quần áo nấu cơm!

Trà ô long: Thế sao hôm nay cậu lại rảnh rỗi xuất hiện vậy?

Hồng trà lạnh: Sama, cậu đừng nói với tôi hôm nay cậu xuất hiện là vì bộ kịch mà nam thần nhà cậu chuẩn bị nha.

Sơ Ly: Kịch nam thần chuẩn bị? Kịch gì?

Trà xanh lạnh: O.O

Trà lải lải: O.O

Trà ô long: O.O

Trà hoa cúc: O.O

Sơ Ly: O.O

Hồng trà lạnh: Đừng nói với tôi là cậu không biết nhá! Cậu không phải đã giao âm rồi sao? Người ta đã xử lí xong âm thô rồi!

Sơ Ly: Là Ở bên em ?

Hồng trà lạnh: Gật đầu, có thể hỏi cậu mấy câu không?

Sơ Ly: Hỏi đi.

Trà xanh lạnh: Ai mời cậu tiếp kịch?

Sơ Ly: Ô...

Trà lải lải: Ai đưa cậu kịch bản?

Sơ Ly: Ô...

Trà ô long: Ai thu âm của cậu?

Sơ Ly: Ô...

Trà hoa cúc: Được rồi, tôi không hỏi cậu nữa, ED cũng là nam thần bảo cậu hát chứ gì.

Sơ Ly: Đúng vậy...

Hồng trà lạnh: Sama, vậy cậu có biết staff là những ai không?

Sơ Ly: Không biết...

Hồng trà lạnh: Trái tim vỡ thành từng mảnh rụng lũng liếng...

Trà xanh lạnh: Đột nhiên cảm thấy thật bất lực...

Trà lải lải: Sama, thật không giống cậu... Cậu ngay cả thành phần tổ kịch cũng không hỏi đã giao âm sao...

Sơ Ly: Bởi vì đó là Ô a.

Sơ Ly: Hóa ra, bộ kịch đó do nam thần chuẩn bị!!!!

Trà ô long: Sama, phản xạ của cậu quá chậm...

Trà hoa cúc: Không phải lúc nào cũng chậm thế sao __(:3)__

Sơ Ly: Lại nói, sao mà các cô biết?

Trà hoa cúc: Tôi là biên kịch __(:3 __

Trà ô long: Tôi là đạo diễn __(:3 __

Hồng trà lạnh: Tôi là hậu kỳ __(:3 __

Trà lá lạnh: Tôi là diễn từ __(:3 __

Sơ Ly: Tôi là chủ dịch thụ __(:3 __

Sơ Ly: Hóa ra bộ kịch kia là nam thần chuẩn bị riêng cho tôi!!!

Trà hoa cúc: Sama, cuối cùng cậu cũng hiểu...

Trà ô long: Quá trình hiểu ra thật quá khúc khuỷu...

Hồng trà lạnh: Vậy nam thần không nói cho cậu sao...

Trà xanh lạnh: Sama, cuối cùng hai người cũng trở thành CP...

Trà lá lạnh: Sama, nguyện vọng nhiều năm của cậu, nam thần đã giúp cậu thực hiện rồi...

Sơ Ly rất là kinh hỉ, chính mình trước đây nhiều lần cầu Hạ Vũ tiếp kịch, chưa một lần thành công. Giờ Hạ Vũ không chỉ làm CP với cậu, còn chủ động chuẩn bị kịch cho hai người.

Tô Lý trong lòng nở hoa, nhanh chóng gọi điện thoại cho Hạ Vũ.

“Alo” Anh nghe máy.

“Bộ kịch kia là anh chuẩn bị?”

“Giờ em mới biết sao?” Hạ Vũ khó hiểu.

“Anh đâu nói cho em biết.”

“Tối đó không phải anh đã nói với em rằng anh có một bộ kịch muốn em tiếp sao?” Hạ Vũ giúp Tô Lý nhớ lại.

“Anh không nói rõ ràng, em còn tưởng anh giúp người khác hỏi...” Tô Lý phản bác, trong kí ức của cậu thì đúng là Hạ Vũ có nói vậy.

“Được được được, là anh sai, được rồi chứ.” Hạ Vũ ngoan ngoãn xin lỗi.

“Một chút thành ý cũng không có.”

Hóa ra vẫn là cậu hiểu sai ý anh... Lúc đó cậu còn nghĩ sao Hạ Vũ lại để tâm tới bộ kịch đó như vậy chứ.

Trong lòng Tô Lý rất chi là vui vẻ, được cùng Hạ Vũ thành CP trong kịch rồi (˘o˘)/~

Vì vậy, dựa trên tốc độ sản xuất kịch của mọi người, Ở bên em rất nhanh đã được phát hành. Tuy rằng mọi người đều tưởng cậu là chuẩn bị, nhưng chuẩn bị thật sự lại là Hạ Vũ.

Sáng sớm, khi Tô Lý rời giường, Hạ Vũ đã chuẩn bị xong bữa sáng.

Vừa mới mở cửa ra, cậu đã thấy Hạ Vũ đang ngồi xồm trên mặt đất cho mèo con ăn bánh mì Tiểu thiên sứ.

Tô Lý tựa ở cửa nhìn anh.

Ánh mặt trời sáng sớm xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tới, dưới ánh nắng chan hòa, trông Hạ Vũ càng thêm ôn nhu.

Anh đang cho mèo ăn, đột nhiên quay lại cười cười với cậu, trên mặt lộ ra má lúm đồng tiền, khiến Tô Lý nhìn mà hoảng hốt...

Sao có thể đẹp trai đến thế chứ?

Cậu cố gắng ổn định chính mình, không nên háo sắc mà nhào vào, nhanh chóng đi tới bàn ăn một miếng lớn, kết quả tất nhiên là bị ghen.

Hôm nay Tô Lý phải tới trường tham gia lễ tốt nghiệp, vốn Hạ Vũ cũng có dự định đi cùng cậu, thế nhưng rất không khéo, anh lại đột xuất phải đi đón một vị khách quan trọng.

Tô Lý bảo không việc gì, công việc quan trọng hơn.

Vì vậy, cơm nước xong, hai người đi hai hướng.

Lễ tốt nghiệp đại học đều như nhau cả, lãnh đạo lên đọc diễn văn, khen ngợi, phát biểu...

Nhưng mà Tô Lý rất kích động, bốn năm đại học thoáng cái đã kết thúc...

Sau lễ tốt nghiệp, mọi người cùng nhau chụp rất nhiều ảnh, chụp lại những khoảnh khắc đẹp nhất tuổi trẻ.

Chụp xong, Tô Lý nhận được điện thoại của Hạ Vũ, anh nói anh sắp tới xem cậu.

Tô Lý tranh thủ lúc không ai chú ý liền trốn đi lối nhỏ.

Đi qua khu lớp học, Tô Lý đi tới rừng cây xanh mát trong trường, giờ mọi người đều chụp ảnh bên sân rộng, bên này chẳng có ai, có vẻ rất yên tĩnh.

Đột nhiên, bầu trời vốn trong xanh lại rơi cơn mưa nhỏ.

Tô Lý đứng tại chỗ vừa một tay ra, cảm thụ cảm giác mưa rơi.

Cậu ngẩng đầu, thấy từ xa xa, một người cầm theo ô đang đi tới.

Trên con đường giữa rừng cây, chỉ có hai người bọn họ, một người lẳng lặng đứng yên, một người cầm ô tới trước mặt đối phương.

Tô Lý nghĩ, đây chính là tư vị hạnh phúc.

Hạ Vũ đi tới trước mặt cậu, kéo Tô Lý đứng dưới ô, tránh cho cậu bị ướt.

“Đồ ngốc, trời mưa sao không tìm chỗ trú.” Hạ Vũ nhẹ giọng trách cứ.

“Em đang cảm thụ “hạ vũ” (mưa mùa hạ) mà.” Tô Lý trả lời.

Hạ Vũ không nói gì, chỉ cười cười, cùng Tô Lý sóng vai bước về phía trước.

Tô Lý đột nhiên quay đầu nhìn anh, “Hạ Vũ, em hát cho anh nghe nha.”

Bình thường Tô Lý chỉ cần nghe thấy chữ “hát” đã xù lông, hôm nay không ngờ lại chủ động muốn hát cho anh nghe, Hạ Vũ có chút khó tin.

“Ồ? Em muốn hát cái gì?” Hạ Vũ hiếu kì dò hỏi, muốn xem Tô Lý định làm gì.

“Anh xem, mưa rơi, muốn tặng anh một bài hát hợp với hoàn cảnh. Anh nghe cho kỹ nhé, em hát cho anh nghe.” Tô Lý nói xong liền hát lên.

Hai chúng ta

Vui vẽ chuyện trò, bước đi trên đường cái.

Mưa rơi lất phất

Dưới tán ô nói về hai điều nguyện ước.

Đường đời còn dài

Chỉ có anh làm bạn

Bất kể có bao nhiêu khó khăn

Nắm tay nhau vui đùa

Anh cùng em

Cùng nắm chặt chiếc ô bé nhỏ

Mưa gió thổi qua khiến quần áo ẩm ướt nhưng trong lòng lại thấy ngọt ngào

Trong lòng thấy ngọt ngào.

Đây chính là bài hát Tô Lý đã hát tặng anh trong ca hội sinh nhật, bài Một chiếc ô nhỏ .

Tô Lý hát không lớn, nhưng hát rất vui vẻ.

Cậu vừa hát vừa nghĩ, ca từ thật có chút giống với lúc này, cậu cùng Hạ Vũ đi dưới tán ô nhỏ, đi trên con đường giữa rừng cây của trường, mặc kệ thời gian tới bao nhiêu mưa gió, chỉ cần có anh ở bên cạnh, cậu cái gì cũng không sợ.

Hạ Vũ, anh biết không, nơi nào có anh, cho dù mưa gió thổi qua khiến quần áo ẩm ướt nhưng trong lòng em vẫn thấy ngọt ngào.

Muốn ở bên anh như vậy, mãi mãi.

Tô Lý hát xong câu cuối, đứng ra trước mặt Hạ Vũ, nhìn thẳng vào mắt anh.

“Hạ Vũ, anh biết không? Em vẫn nợ anh một câu nói.” Tô Lý nghiêm túc nói.

“Câu gì?” Thanh âm Hạ Vũ vẫn ôn nhu như thế.

“Em yêu anh.”

Hạ Vũ, em yêu anh, em muốn ở bên anh mãi mãi. Mãi mãi!

Hoàn chính văn.

Định để mai mới up, cơ mà thôi, coi như bù cho mấy ngày bận chơi game XD Mưa bão nên mạng mèo yếu quá, 5 phút dứt kết nối một lần.

*Chú thích:

(1) 0 = thụ, 1 = công.

21. Chương 21: Phiên Ngoại Chi Học Nấu Ăn

Gần đây Hạ Vũ bận rộn nhiều việc, hầu như mỗi ngày đều tăng ca. Tô Lý buồn bã ỉu xiu ngồi trên sofa, vuốt ve đầu của Tiểu Bạch đang ngồi bên người cậu, đôi mắt nhìn xa xăm, “Mèo con à, mày có đói không...”

“Meo meo...” Tiểu Bạch cũng hữu khí vô lực kêu hai tiếng, rõ ràng cũng đói bụng.

“Đêm nay Hạ Vũ lại tăng ca, chờ một chút đi. Lát nữa anh ấy sẽ về.” Tô Lý bắt đầu an ủi Tiểu Bạch, thực ra cũng là an ủi chính mình, cứ chờ một lát nữa Hạ Vũ sẽ về nhà nấu cơm.

Trong nhà chỉ có mỗi Hạ Vũ biết làm cơm, chỉ cần Hạ Vũ tăng ca, Tô Lý và Tiểu Bạch nhất định chịu đói.

Tô Lý không phải chưa từng nghĩ tới mua thức ăn bên ngoài, nhưng sau khi ăn vài lần, cậu hoàn toàn không muốn ăn nữa, cậu chỉ thích cơm Hạ Vũ nấu thôi. Hơn nữa, ăn một mình rất cô đơn, vậy nên Tô Lý tình nguyện chịu đói cũng muốn chờ Hạ Vũ về cùng ăn.

Buổi tối mười giờ, Hạ Vũ rốt cục cũng về nhà.

Lúc này, Tô Lý đang nằm ngủ trên sofa.

Anh nhìn cậu, có chút áy náy, nhất định là đĩa ngọc này chẳng ăn uống gì, cứ như thế chờ anh về.

Không kịp thay quần áo, Hạ Vũ nhanh chóng vào nhà bếp nấu bữa cơm đơn giản cho hai người.

Trong mơ, Tô Lý thấy Hạ Vũ làm cho cậu rất nhiều đồ ăn ngon, khiến cho nước bọt cậu chảy ròng ròng.

Đương lúc cậu đang tận tình hưởng thụ, đột nhiên thức ăn bay mất, cậu rất muốn kéo chúng nó về, nhưng mà không bắt được. Tô Lý thật muốn khóc.

Cậu đột nhiên tỉnh lại, phát hiện ra Hạ Vũ đang nhẹ nhàng nắm lấy tay cậu, gọi cậu.

Hóa ra vừa rồi cậu nằm mơ.

“Anh đã làm xong cơm rồi, mau đứng lên ăn đi. Em đói lắm rồi phải không?” Hạ Vũ vừa áy náy vừa đau lòng.

Tô Lý nghe thấy được ăn, lập tức vui vẻ chạy vào phòng bếp, quả nhiên thấy cơm tối Hạ Vũ đã chuẩn bị.

Cậu đói cực kì, nhanh chóng hưởng thụ thức ăn ngon, quá là ngon luôn...

“Em ăn từ từ thôi, cẩn thận nghẹn.” Hạ Vũ thấy Tô Lý ăn vội như vậy, lắc đầu, cười cười nhắc nhở.

Tô Lý ăn no rồi rất có tinh thần, vui tươi hơn hử đi tắm rửa, xong xuôi đi ra lại không thấy Hạ Vũ trong phòng ngủ. Hả? Hạ Vũ còn không định đi ngủ sao?

Cậu ra ngoài, thấy Hạ Vũ vẫn đang bận rộn trước máy tính, ngay cả quần áo cũng chưa thay. Tô Lý nhận ra chiếc máy tính kia là cái Hạ Vũ chuyên dùng để làm việc, nói cách khác, anh còn chưa làm xong công việc đã phải gấp gáp trở về.

Nhìn đồng hồ, giờ đã gần mười hai giờ rồi, Hạ Vũ vẫn chẳng hề muốn nghỉ ngơi. Cậu biết gần đây anh bề bộn nhiều việc, nhưng không nghĩ tới ngay cả về nhà cũng phải tăng ca.

Trong lòng Tô Lý ê ẩm, rất chua xót. Hạ Vũ bận như thế, cậu còn không biết thông cảm cho anh, trái lại còn khiến anh phải về nhà hầu hạ cậu ba bữa một ngày.

Nếu như lúc này không khiến anh phải làm cơm mất nhiều thời gian như vậy, giờ Hạ Vũ hẳn là đã làm xong việc rồi.

Tô Lý không tới quấy rầy Hạ Vũ, yên lặng quay vào phòng ngủ.

Rất nhanh tới một giờ, Hạ Vũ rốt cục cũng lên giường nghỉ ngơi. Hai phút sau, anh đã ngủ say.

Tô Lý nhẹ nhàng nghiêng người qua, yêu thương nhìn Hạ Vũ rất mệt mỏi.

Nếu như Hạ Vũ về nhà không phải vội vội vàng vàng làm cơm cho cậu, đổi lại về nhà có thể ăn cơm do cậu làm, vậy hẳn sẽ dễ chịu hơn nhiều.

Thế nên Tô Lý quyết định học nấu cơm, cậu muốn Hạ Vũ không cần phải vừa làm việc vừa lo lắng cho cậu nữa.

Buổi chiều hôm sau không có tiết, Tô Lý đi tới hiệu sách mua hai cuốn Cách học nấu ăn nhanh nhất và 30 cách làm món ăn tại nhà .

Trở về nhà tỉ mỉ nghiên cứu cũng tới trưa, thoạt nhìn có vẻ không khó lắm. Tô Lý chuẩn bị kĩ lưỡng lý thuyết để vận dụng vào thực tiễn.

Do là lần đầu tiên, Tô Lý chỉ chuẩn bị làm những món đơn giản, trước hết thử cải trắng xào dấm xem...

Cách làm cải trắng xào dấm:

1, Chuẩn bị cải trắng 400g

400g là bao nhiêu? Có phải là một củ không? Tô Lý nhanh chóng lấy một củ cải.

2, Xắt củ cải.

Cái này đơn giản nè.

Sau khi xử lí xong cải trắng, Tô Lý đem tất cả đổ vào nồi.

3, Trước tiên cho dầu vào, sau đó cho cải trắng.

Đổ dầu vào xong, Tô Lý lập tức cho cải trắng vào. Thế nhưng sau khi cho củ cải vào, ngay cả một tiếng động cũng không có, chuyện gì vậy ta?

Tô Lý lật đi lật lại quyển sách, trên đó viết phải chờ dầu nóng mới cho cải.

Chết cha, hình như hơi sớm...

Làm lại!

Cho dầu, tăng lửa.

Đun thật lâu, bởi vì trong nồi nhiệt độ rất cao, lửa lại to, Tô Lý quyết định đổ hết cải trắng vào, kết quả dầu nóng trong nồi bắn ra, bắn hết vào người Tô Lý, khiến da cậu bị thương thật thảm.

Tô Lý nhanh chóng dùng nước lạnh xối lên vết bỏng, đau quá...

Làm cơm thật sự không hề đơn giản TAT Tô Lý không chịu thua, trái lại càng thêm dũng cảm, tiếp tục thử nghiệm.

Hạ Vũ hôm nay không cần tăng ca, anh không nói cho Tô Lý biết mà trực tiếp về nhà luôn, muốn khiến cậu kinh hãi.

Nào ngờ mở cửa nhà ra, không thấy Tô Lý ngồi trên sofa xem TV chờ anh như thường lệ, Tô Lý hôm nay có việc ra ngoài à?

Hạ Vũ về nhà, Tiểu Bạch không chạy tới cọ cọ làm nũng như thường ngày mà lại cắn cắn ống quần anh, kéo anh vào bên trong.

Anh nhìn Tiểu Bạch khác thường, nó muốn anh đi xem cái gì vậy?

Hạ Vũ đi theo nó, bên trong là nhà bếp, anh nghi hoặc bước tới. Còn chưa bước vào phòng đã nghe thấy tiếng xào rau xào xào, lẽ nào mẹ tới?

Bởi vì mẹ Hạ khi rảnh rỗi thường đến thăm hai người, nếu như Hạ Vũ chưa về, bà sẽ giúp hai người làm cơm.

“Sau đó cho đường hòa với dấm.” Hạ Vũ đột nhiên nghe thấy tiếng Tô Lý truyền ra từ bên trong, hóa ra cậu ở nhà. Thế nhưng cậu ở trong nhà bếp làm gì?

Hạ Vũ chuẩn bị tới tìm hiểu. Đi tới cửa, anh vô cùng kinh ngạc, Tô Lý đang mặc tạp dề hình hoa hướng dương, đang nấu cơm.

Sao đột nhiên Tô Lý lại có hứng thú muốn làm cơm?

“Hả? Dấm ở đâu nhỉ?” Tô Lý đang tập trung nấu ăn, không hề phát hiện phía sau có người.

Hạ Vũ nhìn đồng gia vị bị Tô Lý làm cho lộn xộn, còn giúp cậu mang lọ dấm tới.

Tô Lý tiếp nhận, “Cảm ơn.” Đang chuẩn bị đổ dấm, Tô Lý mới phản ứng, quay sang nhìn, kinh ngạc nói, “Anh, anh, anh, anh sao lại về giờ này?”

Thấy Tô Lý hoảng hốt, Hạ Vũ nở nụ cười, “Hôm nay không cần tăng ca. Đây, sao em còn đổ?”

Lúc này Tô Lý mới phát hiện ra cậu vẫn còn đổ dấm, luống cuống ngừng tay, thế nhưng cậu bị kịch phát hiện ra cậu đã đổ hơn nửa bình rồi...

Món này chẳng thể nào ăn được nữa rồi.

Thấy một màn này, Hạ Vũ rất buồn cười, mau chóng bảo bạn trẻ Tô Lý ra ngoài, để anh thu dọn tàn cục. “Sao tự nhiên em lại muốn làm cơm?”

Tô Lý uể oải nói, “Thấy anh gần đây bận rộn như thế, em muốn giúp đỡ anh, không muốn anh mệt mỏi như vậy.”

Hóa ra vì thương anh. Biết được nguyên do, Hạ Vũ rất là mừng rỡ.

“Đứa ngốc, làm gì cho em anh cũng không thấy mệt.”

Nghe Hạ Vũ nói, Tô Lý đỏ mặt cúi đầu, thực sự là yêu anh quá đi mất~

Trong lòng Tô Lý ngọt ngào vô cùng.

Cuối cùng, bữa cơm tối đó do Hạ Vũ nấu. Tô Lý vừa ăn vừa thấy ăn gì cũng ngon.

“Sau này đừng đột nhiên nghĩ ra mấy chuyện kì quái như vậy, cứ chờ anh về nấu cơm cho em, biết chưa?” Hạ Vũ nói với Tô Lý, “Đừng chạy vào nhà bếp nữa, không phải ai cũng có thiên phú về mặt này.” Nói xong, anh cười lớn, đứng lên.

Nghe được câu cuối cùng, Tô Lý trợn mắt trừng Hạ Vũ. Em là vì ai chứ! Biết nấu cơm thì giỏi lắm sao? Bây giờ còn quay sang cười nhạo cậu, thật đáng ghét mà!

Vậy nên buổi tối, Tô Lý quyết định không để ý tới Hạ Vũ nữa.

“Anh sai rồi.” Hạ Vũ thì thầm với người ta.

“...” Tô Lý nghiêng người, quay lưng về phía Hạ Vũ, căn bản không định quan tâm anh nữa.

“Anh chỉ đùa thôi mà.” Hạ Vũ tiếp tục xin lỗi người nào đó đang giận dữ.

“(_ _). zzZ” Tô Lý trực tiếp giả vờ ngủ.

“Ngủ ngon, thân ái.”

Sáng sớm ngày hôm sau, khi Hạ Vũ tỉnh lại phát hiện bên cạnh không có ai.

“Tô Lý?” Hạ Vũ kêu một tiếng, không có ai đáp lại.

Sáng sớm đã chạy đi đâu rồi?

Hạ Vũ nhanh chóng rời giường đi tìm người ta.

Đi tới cửa nhà bếp, Hạ Vũ phát hiện Tô Lý đang bận rộn ở bên trong.

Tô Lý đang làm bánh kem cho Hạ Vũ.

Anh nhìn cậu đang chăm chú làm, nhện không được bước tới, kéo người ta ôm vào trong ngực.

Đột nhiên bị anh ôm từ phía sau, Tô Lý hoảng hốt, nhưng khi biết người đằng sau là ai, cậu liền mở miệng hỏi, “Sớm như vậy đã dậy, sao anh không ngủ thêm một chút?”

“Không có em bên cạnh, anh không ngủ được.” Hạ Vũ tựa cằm vào vai cậu, nhẹ nhàng ghé sát lỗ tai cậu, nói rằng.

Tô Lý cười cười, không nói gì thêm.

Buổi sáng cuối tuần, ở trong nhà bếp, một người chăm chú làm bữa sáng, một người tựa ở bên vai cậu, hai tay ôm chặt cậu vào trong lòng.

Một ngày thật ngọt ngào~

22. Chương 22: Phiên Ngoại Chi Nam Thần

Hạ Vũ lại một lần nữa cự tuyệt vị chuẩn bị tên Sơ Ly kia.

Nhìn lại tên vở kịch, anh nhớ đây là vở kịch cổ trang người đó đã mời anh rất nhiều lần trong tháng này. Lật đi lật lại lịch sử trò chuyện của hai người, hóa ra chuẩn bị này đã tìm anh tới bốn lần.

Lý do lần đầu từ chối là vì anh không muốn tiếp thêm kịch hiện đại ôn nhu công nữa. Một tháng sau, người này lại tới tìm anh mời một bộ kịch cổ trang thể loại khác. Bởi vì thanh tuyến của anh khá phù hợp với kịch hiện đại, anh lại cự tuyệt một lần nữa.

Anh thực sự không thích cổ trang, mỗi lần thấy chuẩn bị nín thở làm nũng, Hạ Vũ vẫn không đáp ứng. Xem lại trong máy tính, thấy từng câu cậu mời anh tiếp kịch, anh khẽ nở nụ cười.

Hạ Vũ không ngờ cậu cứng đầu như thế, tới lần thứ mười ba, anh đã định tiếp kịch của cậu. Thế nhưng vừa mới gõ chữ ra, Hạ Vũ lại xóa đi, anh đột nhiên muốn xem nhóc chuẩn bị này có thể chấp nhất tới bao giờ.

Không ngờ cậu vẫn cứ tiếp tục kiên trì không ngừng mời anh tiếp kịch, cầu tới 29 lần.

Trong khoảng thời gian này, Hạ Vũ biết vị chuẩn bị này gọi là Sơ Ly, cũng là một CV, mà hai bộ kịch cậu tự chuẩn bị đều là những bộ bị anh từ chối.

Hạ Vũ bắt đầu có hứng thú, tải hai bộ kịch kia xuống nghe.

Tiểu Bạch mất tích nhiều ngày, thứ sáu, Hạ Vũ cuối cùng cũng làm xong công việc, dành thời gian ra ngoài tìm nó.

Chú mèo này đã ở cùng anh nhiều năm, lần trước vì bị cháu trai anh tới trêu chọc nó, nó liền trốn nhà ra đi. Hạ Vũ tìm xung quanh thật lâu vẫn không tìm thấy, hôm nay chuẩn bị thử vận may lần nữa xem sao.

Đi ngang qua hồ nhân tạo, Hạ Vũ nghe thấy tiếng người đang đọc kịch bản.

Anh quay đầu lại, thấy một nam thanh niên cao gầy, đang chăm chú đọc lời thoại, nhìn trang phục của cậu, hẳn là một sinh viên.

Nguyên do Hạ Vũ miễn cảm như vậy là vì người này đang đọc lời thoại trong một bộ kịch của anh. Có rất ít nam sinh lại một mình đọc kịch bản kịch truyền thanh, lẽ nào người này là một CV?

Hạ Vũ dừng bước, bỗng nhiên có hứng thú đứng đằng sau cậu ta nghe, vừa nghe vừa tìm ra lỗi của cậu.

Người nọ đọc xong, thấy Hạ Vũ ở phía sau thì kinh ngạc, xấu hổ cười cười.

Anh cũng mỉm cười đáp lại cậu, nói, “Cậu có vài chỗ phát âm có vấn đề.” Xong anh liền xoay người rời đi.

Anh còn phải tiếp tục đi tìm mèo.

Hôm nay vận khí của Hạ Vũ rất tốt, ở trong vườn hoa gọi hai tiếng đã tìm được Tiểu Bạch. Lâu không gặp, con mèo này không ngờ còn mập lên.

Hạ Vũ ngồi xổm xuống xoa đầu nó, nó cũng làm nũng cọ cọ anh, “Sau này không được chạy lung tung, biết chưa?”

“Meo meo ~o(= =)m” Tiểu Bạch dụi đầu cọ cọ lấy lòng anh.

“Mèo con, mèo con~” Một giọng nam trong trẻo vang lên.

Tiểu Bạch sau khi nghe thấy tiếng người này lập tức chạy tới. Hạ Vũ đứng lên, mang theo lòng hiếu kỳ, đi về phía con mèo đang chạy.

Anh không ngờ lại anh có thể gặp lại cậu con trai này. Cũng không ngờ người đó chính là Sơ Ly đã bị anh cự tuyệt 29 lần.

Nhớ tới cậu bị anh từ chối 29 lần vẫn không hề nổi giận, nhớ cậu sáng sớm ở bên bờ hồ còn đọc kịch bản của anh, nhớ cậu vẫn nuôi nấng Tiểu Bạch tới mập mạp trong những ngày nó trốn nhà, Hạ Vũ thấy anh dường như bị tên nhóc tốt bụng cứng đầu cứng cổ này làm cho cảm động. Nhớ tới hình ảnh cậu ngơ ngác lúc sáng sớm, khóe miệng Hạ Vũ khẽ giương lên.

Nếu như lần sau cậu còn tới cầu anh tiếp kịch, anh sẽ đáp ứng.

Lần thứ ba mươi, Hạ Vũ theo thói quen vẫn từ chối cậu, sau khi gỡ ra rồi lại thấy áy náy ở trong lòng, thôi để lần sau.

Lần thứ ba mươi mốt, Hạ Vũ thấy Tô Lý chờ mong, nhịn không được muốn chọc cậu, vì vậy lại từ chối.

Hạ Vũ nghĩ, liệu còn có lần thứ ba mươi hai?

Hai năm sau, khi anh xem lại lịch sử nói chuyện của hai người, xem từ trang đầu tới trang cuối, Hạ Vũ phát hiện Tô Lý từ trước tới giờ vẫn chưa từng cùng anh thành CP một lần nào.

Năm ấy fan cuồng này chỉ cần có cơ hội liên quần quít lấy anh mời tiếp kịch, hôm nay lại chẳng hề đề cập tới chuyện thành CP.

Hạ Vũ suy nghĩ một hồi, tới nhóm Tiệc Trà thân thiết của Tô Lý tìm mấy cô gái...

Tô Lý, trước đây là em chuẩn bị tới tìm anh cầu tiếp kịch. Giờ hãy để anh chuẩn bị một vở kịch đặc biệt tới mời em.

Tô Lý từng hỏi Hạ Vũ, anh có tin vào nhất kiến chung tình hay không?

Hạ Vũ lúc đó chỉ thần bí cười, không trả lời.

Đứa ngốc, kỳ thực Tiểu Bạch từ nhỏ đã thích ăn bánh mì Tiểu thiên sứ. Khi đó anh gọi điện cho em, là vì anh muốn nghe giọng nói của em mà thôi.

Người ngoài đều nói, Hạ Vũ vì bị Tô Lý kiên trì không ngừng mà cảm động.

Thực ra, người động tâm trước, là Hạ Vũ.

Em chỉ nghĩ đó là tình cờ gặp gỡ, nào đâu biết anh đã sớm ở chỗ này chờ em.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sama-cau-tiep-kich>